

LOGAŠKE NOVICE

WWW.LOGATEC.SI - GLASILO OBČINE LOGATEC - LETNIK XLVII - FEBRUAR 2016 - ŠT. 1

**Februarsko priznanje
letos raziskovalkema
zgodovine Logatca**

**Glasbena šola Logatec
prek kanala youtube v svet**

**Werner: Logatec
je njegov pristan**

**Rokomet, igra,
ki združuje in bogati**

KOLOFON

Logaške novice, glasilo Občine Logatec
ISSN 03509281

Logaške novice brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v občini

Izdajatelj: Občina Logatec, Tržaška 50 A, 1370 Logatec

Odgovorna urednica:
Blanka Markovič Kocen

Uredniški odbor: Metka Bogataj, Nina Jerina, Urška Orešnik, Branislav Pevec, predstavnik/ca Občine Logatec za odnose z javnostmi.

Grafično oblikovanje in tisk: TISKARNA SKUŠEK d.o.o., storitve, proizvodnja in trgovina, Gorenjska c. 20, 1234 Mengeš

Grafični koncept: Nicolas Sautet

Datum izzida: 29. 2. 2016

Naklada: 4.500 izvodov

Naslovnica: Podelitev februarskih priznanj 2015

Foto: Blaž Korenč

Logaške novice izhajajo enkrat mesečno. Roki izida in oddaje prispevkov so objavljeni na spletni strani občine Logatec. Prispevki naj ne bodo daljši od ene tipkane strani, pisava Times New Roman, pt 11. Pisma bralcev so lahko dolga največ eno tipkano stran, pisava Times New Roman, velikost pisave 11 pt. Prispevke s fotografijami pošljite na poštni ali elektronski naslov. Prispevki naj bodo kratki in jedrnat, pripišite ime in priimek avtorja prispevka in fotografije ter kdo oziroma kaj je na fotografiji. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavili, uredništvo si pridržuje tudi pravico do krajšanja in neobjave prispevkov.

Občina Logatec

Čestitka ob dnevu žena in materinskem dnevu

Drage dame, dekleta, žene, mamice in babice,
ob dnevu žena in materinskem dnevu vam
iskreno čestitamo.

Naj bodo vaši dnevi polni toplih objemov, srčnih
trenutkov ter iskrivih nasmehov.

Vaša
Občina Logatec

IZ VSEBINE

IZ OBČINSKE HIŠE

Lokalni ponudnik se predstavi 4

AKTUALNO

Dolnjelogaški gasilci so si lani oddahnili od naravnih nesreč..... 9

Osnovna šola Rovte praznovala jubilej..... 13

V SREDIŠČU

Februarsko priznanje letos raziskovalcema zgodovine Logatca..... 16

KULTURA

Glasbena šola Logatec prek kanala youtube v svet..... 19

Werner: Logatec je njegov pristan.....20

MED NAMI

»Blekovci so bili že navajeni, da smo zmeraj peli.«30

POSLOVNE STRANI

Kakovost in naključja37

ŠPORT

»Lovci na daljave«: po vrhunski sezoni še pogumneje naprej.....42

NAŠA DRUŠTVA

S poznavanjem k zanesljivejšemu napovedovanju vremena45

TURIZEM

Po stari rimski poti na srnjak46

Spoštovane, spoštovani!

Pred nami je mesec marec z velikim znanilcem pomladi sv. Gregorjem in tradicionalnim logaškim sejmom. V februarju pa smo praznovali slovenski kulturni praznik, podelili Februarska priznanja za kulturne dosežke in veliko govorili o kulturi.

Res - kaj je kultura? Morala bi biti nekaj lepega, svetega, ločevala naj bi zrnje od plev in vedela, kaj je prav in kaj narobe. Je način oblačenja, prehranjevanja, vedenja, odnos do ljudi in narave. Poglavitni del kulture sta skrb in uporaba maternega jezika. Prav je, da se velikih mož in žena, ki so Slovence dvignili med kulturne narode, spominjamo vse leto in ne samo 8. februarja.

Živimo v času, ko je skoraj vse obrnjeno na glavo. Rečemo lahko, kar nam pride na pamet, z izgovorom, saj je demokracija. Ni več strpnosti do drugačnih, vpletamo se v verske simbole, dostojanstvenike, izvoljene politike ... S tem vznemirjamo množice. Posledica so krvave demonstracije, vojne, begunci. V Siriji, kjer naj bi se začelo življenje, današnja vlada želi zbrisati vse, kar je bilo v preteklosti. Ruši spomenike, več tisočletij staro kulturno dediščino neprecenljive vrednosti. Pri nas zažigamo knjige in netimo nestrpnost, kar ni potrebno. Zgodovina bo imela pravo težo samo, če bo resnična in taka mora priti v šole.

Rešita nas lahko samo resnica in ljubezen do človeka, pri čemer niso pomembni spol, barva, vera niti socialni položaj. Zavedanje in spoštovanje omenjenega nam prinese notranji mir, ogreje nam srce in to se zrcali na našem obrazu in zdravju. Med nami so mnogi, ki z drobnimi deli osrečujejo ljudi in skrbijo za kulturno dediščino. Ena takih je bila tudi ga. Matilda Kavčič, ki je leta in leta skrbela za kapelico sv. Jožefa, spomenik žrtvam prve svetovne vojne. Hvala ji.

Skrbeti za kulturo in živeti v njenem duhu je privzgojeno, naučeno, pravo pot pa nam kažejo zgledi. Potrudimo se in vsak pri sebi določimo, kje v mozaiku kulture bo naš, moj kamenček.

Vabim vas, spoštovani gospe in gospodje, pridite z veseljem na Gregorjev semenj. Kupite semena in sadike za vrt in njivo. Tako druženje daje poleg dobre knjige in pozitivne misli tudi možnost napolniti sebe z radostjo in vedrino. Srečali bomo znance, prijatelje, se pogovarjali, izmenjali izkušnje in ustvarjali veselje do življenja. Pomnimo: kar sejemo, mnogokrat več žanjemo.

Vse lepo vam želim

župan *Berto Menard*

LOKALNI PONUDNIK SE PREDSTAVI

TJAŠA ŠPORAR

Kotiček Lokalne tržnice Logatec

Občina Logatec, Idrijsko-Cerkljanska razvojna agencija in Komunalno podjetje Logatec bomo v letu 2016 skupaj aktivno pristopili k nadaljnjemu povezovanju lokalnih ponudnikov ter k podpori pri trženju lokalnih produktov. Načrtujemo, da se bo v Logatcu vzpostavila kakovostna in prepoznavna lokalna tržnica kot nadaljevanje organiziranega trženja, ki smo ga skupaj z nekaterimi ponudniki deloma že osnovali v okviru študijskega krožka Prinesi, kar imaš. Ker želimo okrepiti prepoznavnost in zavedanje o pomembnosti pridelave, izdelave in porabe lokalne hrane ter drugih produktov, vam bomo predstavili lokalne ponudnike, ki so vključeni v Lokalno tržnico Logatec in vas redno obveščali o ponudbi in aktivnostih Lokalne tržnice Logatec.

Aktivnosti in ponudniki, vključeni v Lokalno tržnico Logatec, se bodo predstavili tudi v okviru Gregorjevega sejma, ki bo letos 12. marca.

Vabimo vas, da nas obiščete na stojnici Lokalne tržnice Logatec, na osrednjem trgu.

Vse, ki bi želeli prejemati obvestila (e - novice) iz Lokalne tržnice Logatec o aktualni lokalni ponudbi in aktivnostih, izvedenih v okviru Lokalne tržnice Logatec, vabimo, da nam na spela.rudolf@icra.si s posredujete svoj elektronski naslov.

Vse potencialne ponudnike iz Občine Logatec, ki bi želeli sodelovati v skupini Lokalna tržnica Logatec, vabimo, da nas kontaktirate na telefonsko številko 05 37 20 180 ali e-naslava dusanka.cernalogar@icra.si, spela.rudolf@icra.si

Kupujmo lokalno!

Tjaša Šporar je kreativna, zgovorna in nasmejana ustvarjalca. Njeno osebnost z barvitostjo, igrivostjo in toplino odražajo tudi njeni izdelki.

Ustvarjate zelo zanimive izdelke. Zakaj ravno izdelki iz lesa, tekstila, ovčje kože in od kod vaše navdušenje nad temi materiali?

Jeseni pred dvema letoma sem po naključju naletela na fotografijo, ki je prikazovala izdelavo otroških škorenjčkov iz pliša. Takrat se mi je porodila ideja, da bi lahko tudi sama ustvarila nekaj podobnega za mojega »malega škratka«. Ker prihajam z manjše kmetije, na kateri prebiva tudi čreda ovčk, sem dobila zamisel, da bi lahko za izdelavo škorenjčkov uporabila kar ovčjo kožo, ki je samevala na podstrešju. In tako je nastal moj prvi škorenjček iz prave ovčje kože. Zakaj uporabljam les? Pravzaprav niti ne vem natančno, gre bolj za splet okoliščin. Zaradi žledoloma smo kar naenkrat imeli na kmetiji veliko lesa. Najprej je v domači garaži iz njega pričel različne izdelke ustvarjati moj oče, nato sem se mu pridružila še jaz in prvič v življenju sem v roke prijela različna orodja za obdelavo lesa ter začela ustvarjati nakit. Ko nas je nepričakovano zapustila naša babica, mi je dedi poklonil njen šivalni stroj. Nikoli prej še nisem sedela pred šivalnim strojem, a kmalu je nastala tudi moja linija otroških hlačk.

Kako ste zasnovali ime Moja ovčka?

Ko sem se odločila, da svoje izdelke ponudim na trgu, sem razmišljala tudi o imenu, pod katerim bi se predstavljala. Takoj sem pomislila na ovčko. Takrat sem izdelovala samo škorenjčke iz ovčje kože, in ker je bil pobudnik mojega ustvarjanja sin, čigar najljubša igrača je bila ovčka, ni bilo treba veliko razmišljati. Nastala je Moja ovčka.

Kje dobite navdih za izdelovanje nakita, otroških škorenjčkov in oblačil? Tudi vaš oče ustvarja izdelke iz lesa? Vam je tudi on navdih, sodelujeta pri oblikovanju in izdelavi?

Že od nekdaj sem bolj umetniška duša. Večji del mojega življenja sem plesala latinskoameriške in standardne plesse, zdaj pa se umetniško izražam na malce drugačen način. Vedno, ko si nekaj zamislim ali dobim idejo, poskusim to tudi narediti. Če mi je všeč, ostane, drugače pač ustvarjam naprej. Prav moj oče je tisti, ki me je spodbudil k uporabi lesa. Mislim, da se česa takega ne bi lotila, če ne bi imela njegovih orodij in seveda njegove pomoči. Moj najboljši kritik je moja mama, po njej sem podedovala umetniško žilico. Vedno mi pove, če bi se dalo še kaj izboljšati, olupšati. Kar se tiče samih idej, oblikovanja in izdelave - to pa je vse moje delo.

Bi lahko rekli, da z vsakim izdelkom ustvarite novo zgodbo?

Seveda. Vsaka linija in vsak izdelek nosi svojo zgodbo. Vsak izdelek je po svoje unikat - še posebej škorenjčki, saj so večinoma narejeni po naročilu in željah naročnika. Izdelke prilagodim njihovim željam in potrebam. Vedno delam, tako, kot je všeč tudi meni. Rada imam živali, zato so na škorenjčkih in hlačkah živalski motivi, rada imam pisane in vesele barve, kar se odraža na vseh mojih izdelkih - tako na nakitu kot tudi na škorenjčkih in hlačkah.

Po čem se vaši izdelki razlikujejo od drugih, ki jih najdemo na trgu? Kakšen je vaš koncept?

V bistvu se ne obremenjujem s tem, kaj je že na trgu. Vem, kaj je všeč meni, kaj je všeč mojima otrokoma in iz tega izhajam. Največ mi pomeni, ko dobim potrditev, da je to, kar delam všeč tudi drugim. Z izdelavo škorenjčkov sem začela med drugim tudi zaradi tega, ker sem želela staršem ponuditi pisane in tople škorenjčke, na trgu je namreč zelo malo takšnih iz ovčje kože. Ja, saj so, ampak so večinoma enobarvni. Poskrbela sem že, da imajo tudi otroci s posebnimi potrebami nogice na toplem. Vsak moj izdelek je narejen ročno in z veliko ljubeznijo. Mislim, no, upam, da to ljudje, ki kupijo moje izdelke, vidijo in začutijo.

Sodelovali ste tudi na natečaju za izdelke iz lesa?

Junija 2015 je društvo Drobnovratnik organiziralo natečaj za izdelke iz lesa, ki je bil razpisan v okviru projekta „Spoznavanje Pivških presihajočih jezer s kolesi“. Moja pot izdelovanja nakita je takrat dobila novo dimenzijo. Kombinirati sem začela les, epoksi smolo, pesek in nastala je kolekcija Jezera. Uporabila sem les jelke z luknjicami, ki so jih naredile koreninice bele omele. Te luknjice sem zapolnila z obarvano epoksi smolo. Nastali so uhani, katerih površina je videti kot zemljevid te pokrajine s številnimi presihajočimi jeze-

ri. Prejela sem prvo nagrado v kategoriji okrasni izdelki.

Kakšni so vaši cilji in načrti za prihodnost?

Načrtujem nakup šivalnega stroja za usnje, predvsem pa si želim, da bi nekoč pripeljala Mojo ovčko tako daleč, da bi se z njo lahko preživljala. V veliko veselje mi je, da lahko s svojimi izdelki razveseljujem svoje stranke in upam, da sem vzor tudi mojima otrokoma, da bosta znala spoštovati in ceniti ustvarjalce, kot sem jaz, moj oče in mnogi drugi, ki delamo in vlagamo ves svoj trud in ljubezen v to, kar delamo.

18. MARCA 2016 KOMEDIJA SLOVENSKA LITERATURA OD A DO Ž

V zadnji predstavi abonmaja komedije sezone 2015/2016 nas režiser Primož Ekart vodi skozi repertoar slovenske literature vse od A do Ž. Avtor Jure Karas je zasnoval predstavo, v kateri se Lado Bizovičar loteva edine teme, na katero se spozna še manj kot na glasbo – književnosti, so zapisali v matičnem gledališču Špateater. Slovenci veljamo za literaren narod. Pa smo res? Predstava Slovenska literatura od A do Ž odgovarja na vsa bistvena vprašanja o slovenski literaturi. Kakšna je razlika med Novo revijo in revijo Nova? Ali je prečka Cirila Zlobca resnično v obliki knjige in ali zbrana dela Ivana Cankarja res gorijo dlje kot tista od Miška Kranjca? Naj vas literarna tematika ne prestraši: skrb, da bi v predstavi lahko izvedeli kaj pretirano pametnega, je odveč - o šesti umetnosti bo predaval Lado Bizovičar, ki knjige uporablja predvsem kot obtežilnik za neplačane položnice in občasni domači herbarij. Da bi pa zadevo ohranili na vsaj zmerno dostojni kulturni ravni, se mu bosta na odru pridružila akademsko izobražena (diplomi sta po ocenah gledališča videti kolikor-toliko verodostojni) igralca Jaša Jamnik in Jernej Čampelj. Predstava je namenjena tako abonentom kakor za izven in bo uprizorjena na odru Velike dvorane Narodnega doma Logatec v petek, 18. marca 2016, ob 19. uri.

Kako do vstopnic?

Vstopnice za izven bodo na voljo teden dni pred predstavo na Eventimovih prodajnih mestih in bencinskih servisih Petrol. Cena vstopnice 15 EUR. Na voljo so sedeži na balkonu velike dvorane Narodnega doma Logatec. Lepo vabljeni.

Občinska uprava

Produkcija: Špas teater, Foto: Miro Majcen

MAJHEN KLOP LAHKO POVZROČI VELIKO TEŽAV

Mila zima in vlažna pomlad okrepita dejavnost klopov, ki so lahko vzrok za različne bolezni, najpogosteje lymške boreliozne in klopnege meningoencefalitisa. Klopi živijo predvsem v gozdni podrasti, grmovju vlažnih mešanih gozdov, v travi in celo na vrtu. Do nadmorske višine 600 metrov je klopov veliko, v višjih legah pa manj. Nevarnost okužbe s klopi traja že od februarja pa vse do novembra. Povzročitelj bolezni se lahko preko larv, nimf in spolno zrelih klopov prenese na človeka ali žival. Največ okuženih klopov je na območju Gorenjske, Koroške in osrednje Slovenije. Slovenija se glede na obolevnost za klopnim meningoencefalitisom uvršča v sam vrh evropskih držav. Po podatkih Nacionalnega inštituta za javno zdravje (NIJZ) število prijavljenih primerov klopnege meningoencefalitisa iz leta v leto niha, v povprečju pa je letno prijavljenih približno 250 primerov bolezni. Največ oseb se je okužilo na območju, kjer stalno živijo, med vsakodnevnimi opravili.

Kako se klopni meningoencefalitis prenaša?

Ko pride klop na človeka, se na kožo pritrdi tako, da porine svoj rilec globoko vanjo. Slina klopa ima anestezijski učinek in vbodi ne povzročajo bolečine. Če je klop okužen z virusom klopnege meningoencefalitisa, med sesanjem s slino v kožo vbriže tudi virus. Do okužbe s tem virusom pri ljudeh lahko pride tudi z uživanjem neprekuhanega ali nepasteriziranega mleka ali mlečnih izdelkov okuženih domačih živali, kar je bilo v Sloveniji prvič dokazano l. 2012.

Kakšna bolezen je klopni meningoencefalitis?

Gre za nevarno virusno bolezen možganske ovojnice in centralnega živčnega sistema, ki jo lahko povzroči en sam ugriz okuženega klopa. Virus prodre v centralno živčevje in povzroči vnetje in okvare živčnih celic.

Bolezen običajno poteka v dveh fazah. V prvi, ki se začne 6 do 14 dni po vbodu klopa, se pojavi slabo počutje, bolečina v mišicah, vročina, glavobol, redkeje prebavne težave in bolečine v žrelu. To so težave, ki ponavadi spremljajo tudi navadne virusne okužbe in jih lahko hitro zamenjamo. Po nekaj dneh se počutje izboljša. Druga

faza se običajno pojavi slab teden kasneje. Pojavijo se znaki prizadetosti možganskih ovojnic, lahko tudi možganov in/ali hrbtenjače. Pojavi se hud glavobol, vročina, slabost, bruhanje, otrdelost vratu, tresenje prstov in jezika, težave s razmišljanjem in zbranstvo in v hujših primerih razne motnje zavesti, ohromelost udov in/ali dihalnih mišic. Bolezen zahteva bolnišnično zdravljenje in morebiti dolgotrajno rehabilitacijo. Pusti lahko tudi trajne posledice, med katere sodijo močni glavoboli, vrto-glavice, pareze, ohromelost, motnje sluha, zmanjšana sposobnost koncentracije, depresija in motnje razpoloženja.

Poskrbite, da prijetni trenutki v naravi ne bi postali nočna mora

Odpravite se v naravo zaščiteni! Uporabljajte svetla oblačila, pri katerih je čim več kože pokrite (dolge hlače, škornji, ruta) ... iz gladkega materiala, ki klopom onemogoča, da bi se oprijeli. Lahko jih popršite tudi z repelentom. Po prihodu iz narave si pregledajte telo, če ste klopa opazili, ga čim prej odstranite.

Kako odstranimo klopa?

Klopa najlažje odstranimo s pinceto. Primemo ga čim bližje koži in previdno izvlečemo. Ne mažemo ga z oljem ali drugo maščobo. Tudi če klopa ne bomo odstranili v celoti, za prenos okužbe ni nevarno, lahko povzroči samo blago ognojitve na mestu.

Kaj priporočamo zdravniki?

Zdravila, ki bi ozdravil klopni meningoencefalitis, ni na voljo. Zdravljenje je omejeno zgolj na lajšanje težav. Zato je pomembno, da bolezen preprečimo. **Zdravniki danes vse glasneje opozarjamo, da je edina učinkovita zaščita pred klopnim meningoencefalitisom cepljenje.** Priporočamo ga vsem osebam od enega leta starosti naprej, ki se veliko gibljejo v naravi in čas preživljajo na prostem.

Priporočljivo je, da se cepljenje s prvima dvema odmerkoma opravi v zimskih mesecih z enomesečnim razmakom, da se vzpostavi zaščita pred boleznijo še pred aktivnostjo klopov. Tretji odmerek sledi čez 5-12 mesecev, nato pa so potrebni pozitivitveni odmerki, prvi čez tri leta, kasneje pa na pet let. Ob cepljenju se redko pojavijo prehodne reakcije, kot na primer rdečina in oteklina na mestu cepljenja, slabo počutje ali vročina, ki običajno minejo v enem dnevu.

V zdravstvenem domu si z ozaveščanjem pacientov prizadevamo za večjo precepljenost in posledično zmanjšanje pojavnosti klopnege meningoencefalitisa. Zanimivost – v Sloveniji je precepljenost 6,5 %, v Avstriji pa več kot 80 %.

Zaščitimo se pred povzročitelji bolezni, ki jih prenašajo klopi, in naša pot v naravo bo mirnejša.

*Zdravstveni dom Logatec
Blagica Džaić, dr. med., spec. šol. med.*

VPIS OTROK V MIKLAVŽEV VRTEC IN DAN ODPRTIH VRAT

SPOŠTOVANI STARŠI, DRAGI OTROCI!

Vabimo vas k vpisu otrok v Miklavžev vrtec za vrtčevsko leto 2016/17

Vpis otrok bo potekal do 15. aprila 2016 oz. do zapolnitve mest. Vlogo za vpis lahko pošljete po pošti ali pa se osebno zglasite pri vodji vrtca.

Hkrati pa vas vabimo na DAN ODPRTIH VRAT, ki bo v torek, 1. marca, in torek, 15. marca 2016, od 9.00 do 11.00 v prostorih Miklavževega vrtca (Šolska pot 1, Logatec), www.miklavzev-vrtec.si Odgovorili bomo na vaša vprašanja in vam predstavili potek dneva v vrtcu. Otroci boste lahko spoznali nove prijatelje, se igrali in ustvarjali. Na dan odprtih vrat ste vabljeni VSI, še posebej tisti, ki ste vpisali otroka v naš vrtec ali pa si to želite. Za lažjo organizacijo, vas prosimo, da svojo udeležbo na dnevu odprtih vrat sporočite na telefonsko številko: 01 7509-440, 030-299-618 ali e-naslov: miklavz1994@gmail.com V pričakovanju, da se vidimo, vas lepo pozdravljamo.

*Vodja vrtca Ljiljana Gomerčič, prof. in
vzgojiteljica Miklavževega vrtca*

ŠOLA ZA STARŠE

Šola za starše je zanimiv način pridobivanja informacij in izobraževanje nosečnic, partnerjev in njihovih spremljevalcev. Namen srečanj je seznaniti udeležence s potekom nosečnosti, z bližajočim se porodom, s poporodnim obdobjem, z nego in prehrano dojenčka in odgovoriti na vsa vprašanja, ki zanimajo bodoče starše.

TEČAJ ZA ZGODNJO NOSEČNOST:

ZGODNJA NOSEČNOST – 2. 3. 2016 ob 18:00 do 20:00

Srečanje je namenjeno nosečnicam do 15. tedna nosečnosti, vodila ga bo Irina Vostrueva, dr.med., specialistka ginekologije in porodništva;

TEČAJ PRIPRAVE NA POROD:

NASLEDNJA SREČANJA SO NAMENJENA NOSEČNICAM PO 25. TEDNU NOSEČNOSTI.

SOCIALNA VARNOST V NOSEČNOSTI – 7. 3. 2016 od 18:00 do 19:00

Srečanje bo vodila Polona Lovšin iz CSD Logatec;

PRIPRAVA PARA NA STARŠEVSTVO – 8. 3. 2016 od 18:00 do 20:00

Srečanje bo vodila Eva Hrovat Kuhar, univ. dipl. psih.;

PRIPRAVA NA POROD – 14. 3. 2016 od 18:00 do 20:00

Srečanje bo vodila Vesna Marolt, dipl. babica;

DOJENJE – 15. 3. 2016 od 18:00 do 20:00

Srečanje bo vodila Urška Benedičič, dipl. med. ses., IBCLC;

POROD – 16. 3. 2016 od 18:00 do 19:00

Srečanje bo vodila Irina Vostrueva, dr. med., specialistka ginekologije in porodništva;

NEGA NOVOROJENČKA – 21. 3. 2016 od 18:00 do 20:00

Srečanje bo vodila patronažna sestra iz Zdravstvenega doma Logatec;

ROKOVANJE Z NOVOROJENČKOM, SISTEMATIČNI PREGLEDI

22. 3. 2016 od 18:00 do 20:00

Srečanje bo vodila Urška Benedičič, dipl. med. ses., IBCLC;

Naročanje v Šolo za starše in dodatne informacije dobi- te na telefonski številki: **01 7508 246**. srečanja bodo potekala v 2. nadstropju v sejni sobi zdravstvenega doma logatec

ODSTRANIMO OVIRE V MEDSEBOJNIH ODNOSIH

Izkušnje kažejo, da je veliko sporov posledica dejstva, da postajamo vse bolj odtu-jeni in se nam včasih zaplete pri osnovnih komunikacijskih veščinah, kot so aktivno poslušanje, pozitivno komuniciranje, spraševanje in navsezadnje razumevanje ovir, ki lahko nastanejo pri interpretaciji povedanega. Mediatorka Darja Vesel se ukvarja s področjem izobraževanja oziroma bolj natančno, ljudem pomaga pridobivati veš-čine s področja komunikacije, vodenja in prodaje, da lahko bolj uspešno delujejo na

profesionalnem in osebnem področju. Vodi delavnice, v katerih se osredotoča na področje komunikacije in psihologije.

V sodelovanju z Občino Logatec v marcu in aprilu pripravlja predstavitve na temo mediacije in kaj lahko preventivno naredi- mo sami (pribl. 90 -120 min), in sicer ob naslednjih terminih:

Četrtek, 3. 3. 2016

Kaj je mediacija in kateri so temeljni komu- nikacijskih veščin?

Torek, 29. 3. 2016

Razumevanje in vplivi komuniciranja.

Četrtek, 21. 4. 2016

Uporaba komunikacijskih veščin v konflik-tnih situacijah.

Predstavitve bo potekala v sejni sobi Upravnega centra, Tržaška cesta 50 A, Lo- gatec.

VESELO SLOVO OD STAREGA LETA

Številni Logatčani - tisti, ki so božično-novoletne praznike preživeljali doma ali blizu doma – so se od starega leta poslovili v zdaj že tradicionalnem prireditvenem šotoru, ki je tokrat stal pred Narodnim domom, silvestrovanje pa je pripravilo društvo Arsonavt.

Praznovanje se je začelo že 29. decembra, ko so popoldne nastopile otroške skupine in posamezniki, temu pa so sledile športne in kreativne animacije društva Superpolh ter prihod dedka Mraza. Izmed logaških otroških skupin smo poslušali, gledali, občudovali ... Dekliški pevski zbor GŠ Logatec, Plesni studio Taurus, Petjo Škrubej in Nadjo Kovačič (pevska točka, OŠ Tabor), Meto Stražiščar, Luka Urbančiča, Jerneja Fortuno (saksofonisti GŠ Logatec), KD Novi Oder (dramska točka), skupino Nazaret - župnijo Dolnji Logatec (dramska točka). Za posebno praznično vzdušje je zvečer

poskrbel Big band Vrhnika. Vrhunec praznovanja je bilo silvestrovanje na zadnji dan leta s skupino Ikebana. Seveda je prisotne tudi tokrat v novo leto z naj-

lepšimi željami pospremil župan Berto Menard.

Blanka Markovič Kocen

Foto: arhiv društva Arsonavt

PROJEKT BOŽIČEK ZA EN DAN TOKRAT TUDI V CENTRU ZA SOCIALNO DELO LOGATEC

Mnogim otrokom starši ne zmorejo zagotoviti niti osnovnih življenjskih potrebščin, kaj šele, da bi njihov dom obiskal božiček. Zato smo se decembra 2015 tudi v Centru za socialno delo Logatec odločili, da se prijavimo na projekt in otrokom naše občine polepšamo praznike. Nenazadnje smo Logatčani že velikokrat dokazali, da znamo biti dobrodelni in pomagati ljudem v stiski.

Ideja za projekt prihaja iz JAR, v Sloveniji pa se je uveljavila že pred štirimi leti. V letu 2014 smo čarobne božične dni pričarali nekaj več kot 7000 otrokom iz Slovenije, BiH, Srbije, Bolgarije in s Kosova, v preteklem letu pa je božička za en dan dobilo skoraj 9000 otrok! Prav vsi, ki so bili uvrščeni na seznam.

Božiček za en dan je lahko prav vsak. Na spletni strani <http://www.bozicekzaendan.si/> se registriraš in izbereš otroka, ki mu napolniš škatlo, jo okrašaš in odneseš na zbirno mesto kjerkoli v Sloveniji. Od tam izvajalci projekta dragocen tovor dostavijo po ustanovah, ki so vključene v projekt. Anonimnost je zagotovljena, kot božiček izveš le ime, spol in starost otroka, ki pa je lahko iz kateregako-

li dela Slovenije. Kaj lahko v božičnem času večjega narediš od tega, da narišeš nedolžnemu otroku nasmeh na obraz in iskrice v oči? Tako malo je potrebno, da prejmeš več, kot daš.

Otroškega nasmeha in veselja smo bile po zaslugi širokosrčnih božičkov deležne tri prostovoljke Centra za socialno delo Logatec: Maja, Mojca in Sabina, ki smo vsa prejeta darila razdelile otrokom. V prostorih CSD Logatec so čudoviti pisani paketi čakali povabljenе otroke, ki so prišli ponje v torek, sredo ali četrtek pred božičem, v dogovorjenem času. Več kot 70 otrok nas je počastilo s svojimi iskrenimi pogledi, njihovi starši pa s hvaležnostjo in nekateri tudi s solzami sreče.

Direktorica CSD Logatec Tatjana Milavec se želi tudi konec tega leta odzvati vabilu in izpeljati projekt. Še več, v načrtu ima sodelovanje z Občino Logatec, da bi ta projekt še nadgradili, v smislu, da bi za obdarovanje ustvarili res pravo božično vzdušje za otroke in njihove starše.

Sabina Menart, prostovoljka CSD Logatec

POPRAVEK

V septembrskih Logaških novicah je bil v članku na strani 12 z naslovom »Po vročinskih valovih še zadnji poletni val zabave« napačno naveden konec festivala. Festival Logaško poletje 2015 se je končal v nedeljo (30. 8.) s prireditvijo 5. Aktiven dan z Dlan na Dlan v Grajskem parku Vitez.

Matjaž Švajncer

DOLNJELOGAŠKI GASILCI SO SI LANI ODDAHNILI OD NARAVNIH NESREČ

Kljub temu pa niso stali križem rok, saj so osrednje gasilsko društvo v Občini Logatec, ki skrbi za območje KS Naklo, po potrebi pomaga kolegom in skrbi za primorsko avtocesto Unec–Logatec–Vrhnika.

Tako so lani zaradi bolj ali manj slabih novic pomagali 57-krat, leto pa po statistiki ni kaj dosti odstopalo od 2014., razen po tehnični pomoči (lani 17, letos 7 posredovanj) in seveda verigi naravnih nesreč (lani 21 sklicev). Nesreč v cestnem prometu so zabeležili 21, nesreč zaradi nevarnih snovi 5, požarov na prevoznih sredstvih 11, v objektih 7, v naravnem okolju pa 5. Povprečno se je na klic na pomoč odzvalo 10 gasilcev, vseh, ki so nam vsaj enkrat podali roko, pa je bilo 42.

Leto 2015 so sicer začeli takoj 1. januarja s pomočjo zdravnici ob vznožju vlečnice na Sekirici; pomagali so poškodovani osebi in jo več sto metrov nosili do reševalnega vozila. Zaključili pa so ga z gašenjem cipres 29. decembra, ki so zagorele zaradi odvržene petarde. Vmes so več kot 20-krat posredovali na avtocesti, kjer so dodobra izkoristili vse prednosti najnovejšega vozila HTRV-1, se borili z vozniki za prostor, da so lahko večkrat pomagali ob zares hudih prometnih nesrečah – avgusta med Logatcem in Vrhniko, ko se je tovornjak prevrnil na streho, v njem pa je – medtem ko je gorivo iztekalo iz rezervoarja – ostal ukleščen voznik, dvakrat julija, ko sta se na streho prevrnili avtomobila pri Uncu, in tudi ob trčenju dveh avtomobilov in cisterne za prevoz kerozina, ko so štirje umrli, dva sta se poškodovala, voznik cisterne pa je izginil. Tudi regionalne in lokalne ceste so terjale svoj davek. Septembra je v trčenju dveh avtomobilov v Hotedršici enega zaneslo v hišo, v njem pa sta ostali

Zelena Logaščica je bila slaba prvoaprilska šala. Gasilci so vzorce predali pristojnim (arhiv PGD Dolnji Logatec).

7. februarja 2015 je zagorel kombi na avtocesti med Logatcem in Uncem (arhiv PGD Dolnji Logatec).

Na avtocesti med Logatcem in Vrhniko, v bližini viadukta Verd, se je 11. avgusta 2015 zgodila prometna nesreča, v kateri se je zaradi trka z osebnim avtom tovornjak prevrnil na streho, tovor se je razsul, gorivo je iztekalo, v vozilu pa je ostal ukleščen voznik (arhiv PGD Dolnji Logatec).

ukleščeni dve hudo poškodovani osebi – ena je umrla, drugo pa je v bolnišnico prepeljal vojaški helikopter. Pomagali so tudi težko poškodovanemu vozniku traktorja, ki je ostal ukleščen pod njim, potem ko se je na cesti iz Hotedršice proti Žibršam prevrnil pod cesto. Žalostno pa je dejstvo, da so bili gasilci večkrat aktivirani tudi zaradi malomarnosti in ne nesreče nekaterih. Prvič so bili o onesnaženju Logaščice, takrat z neznano zeleno snovjo, obveščeni aprila. Avgusta so v potoku ob Grajski poti opazili pogin rib, saj je v bližini Strmice v potok stekla velika količina impregnacijskega sredstva Volksin FL-35, slabe tri tedne kasneje pa so bili obveščeni še o poginu rakov v potoku ob Gubčevi. Informacije o tem so zbirali tudi policija, ribiči in inšpektorji, a se do danes – po uradnih podatkih – ni zgodilo še nič. Seveda je vse to le kratek povzetek leta dolnjelogaških ga-

silcev, v katerem nismo omenili predavanja psihoterapevke Beti Vovko o pomembnosti psihosocialne pomoči gasilcem po hudih nesrečah, gašenja nevarnega požara, ko je aprila v Zapolju zagorelo približno 50 kubičnih metrov stiroporja, njihovih rednih vaj, vzdrževanja doma, vozil in opreme, tekmovanj, tabora za mlade, najzahtevnejšega gasilskega izziva Fire Combat (ki ga letos zaradi negotovosti glede nameščenja beguncev v Logatcu verjetno ne bo), pridobivanja posebnih znanj, obiska japonskih gasilcev ... in še bi lahko naštevali, saj so vseskozi v pogonu, o čemer se lahko na lastne oči prepričate s klikom na pgd-dolnji-logatec.si ali Facebook stran PGD DOLJNI LOGATEC.

*Za PGD Dolnji Logatec Luka Popit
in Anja Sedej*

»ZVEZDICE«: SMO KOT DRUŽINA

Tik pred božičnimi prazniki so se v čajni kuhinji Centra za socialno delo Logatec srečali člani skupine za starejše. Skupino Zvezdice, kakor so se poimenovali, sestavlja devet logaških občanov, upokojencev, sama sem jih poimenovala »Metini varovanci«, saj jih strokovno vodi socialna delavka Meta Smole. Po njenih besedah skupino združujejo ustvarjalnost, energija in dobra volja. »Gre za homogeno skupino, člani se radi družijo, izmenjujejo izkušnje, poglede na različne tematike ...« pojasnjuje Smoletova.

Vsaki 14 dni se srečajo na Centru za socialno delo, popijejo kavo, si postrežejo s piškoti, praznujejo rojstne dneve, praznike ... »Hodijo tudi na izlete, bili so, denimo, v Botaničnem vrtu, Cankarjevem domu, v Kopru ...« pravi Meta Smole. Na predbožičnem srečanju je Center skupaj z Občino Logatec poskrbel tudi za obdarovanje Zvezdic. V skupini, ki deluje že dve leti, krepijo pozitiven

Predbožično srečanje skupine Zvezdic

odnos do življenja, prirejajo in se udeležujejo delavnic, tematskih pogovorov, se sprehodijo v slaščičarno. »Smo kot družina, drug drugemu radi prisluhnemo,« pravi Anica Najdenov, najstarejša članica skupine. »Kar se pogovarjamo tu, ostane med nami,« doda Alojz Ivekovič. V

letu 2016 si želijo predvsem zdravja, so mi povedali, da se bodo lahko v enakem številu srečevali in družili in skupaj preživeli še mnogo lepих uric.

Besedilo in foto: Blanka Markovič Kocen

SEDEM ŽIVLJENJSKIH VEŠČIN ZA ZDRAV RAZVOJ OTROKA

Osnovna šola Tabor Logatec je ob finančni in logistični podpori Občine Logatec pripravila strokovno predavanje mag. Janija Prgiča z naslovom 7 življenjskih veščin, ki so ključne za zdrav razvoj otroka.

Kot je poudaril predavatelj, vse izhaja iz pozitivne discipline. Starše, ki so do zadnjega kotička napolnili dvorano osnovne šole, je opozoril, da mobilni telefoni in računalniki vsakega človeka, tudi otroka oddaljujejo od njega samega in njegove čustvene notranjosti. »Otrok tako beži od realnosti,« je dejal Prgič, ki med ključnimi veščinami navaja močno zaznavanje lastnih zmožnosti in vrednosti v pomembnih odnosih, osebne moči in vpliva na življenje, zmožnost prepoznavanja, spreje-

manja in razumevanja lastnih čustev, razvoj medosebnih in življenjskih veščin ter dobro razvite veščine odločanja in presojanja.

»Če otrok nima razvitih vseh sedmih veščin, bo velika verjetnost, da se bo nagibal k tveganim aktivnostim, kot so igre na srečo, prepovedane substance, vandalizem, nasilje ...« je med drugim poudaril predavatelj.

Ob koncu predavanja, ki so ga številni starši aktivno spremljali, se je ravnateljica OŠ Tabor Logatec Miša Stržinar zahvalila predavatelju, vsem staršem in Občini Logatec za podporo in soorganizacijo.

Blanka Markovič Kocen

V ŽIBRŠAH PREŠERNO O PREŠERNU

Komaj smo se poslovili od prazničnega decembra in pogasili novoletne lučke, že nam je na vrata potrkal februar s Prešernovim praznikom. V svojih časih je mislil na nas, na naslednje rodove, in ne zaman, kajti danes smo tukaj. Beremo, pišemo in ustvarjamo v svojem jeziku. Smo kulturni. In on je z nami, za vedno naš.

Tudi na PŠ Rovtarske Žibrše smo se spomnili nanj. Pod naslovom »Prešerno o Prešernu« smo se igrivo sprehodili skozi nekatere dogodke v Prešernovem življenju. Najprej smo se pomudili na Kopanju, kjer se je mali France pri stricu župniku učil črkovanja. Pot

nas je nato zanesla v Ribnico in kasneje na Dunaj, kjer je France postal doktor. Ne doktor za ljudi niti doktor za živali, ampak za pravico. Končno nas je pot pripeljala nazaj v domovino. Spoznali smo njegovo neuslišano ljubezen in se posladkali s figami. S svojo prisrčnostjo, radoživostjo in iskrenostjo so učenci nedvomno prepričali vse gledalce, ki so se udeležili prireditve. Z obiskom so nas res počastili in zopet dokazali, da spoštujejo delo in trud naših najmlajših. In za to smo jim še kako hvaležni.

Za piko na i pa je poskrbela tudi nova številka naših Drobtinic, ki smo jih tokrat posvetili sanjam.

Ana Žakelj

SV. ANA: 13. JANUAR 1945 – 13. JANUAR 2016

13. Januarja letos je bil lep, sončen dan. Povsem drugače pa je bilo na ta dan leta 1945. Snega je bilo do kolen, borci 2. in 3. čete Notranjskega odreda so bili po večdnevem pohodu zelo utrujeni, zato so prespali pri domačinih v majhni vasi nad Ložem, pri Sv. Ani. Najbrž tudi zato, ker je ta del Notranjske veljal za osvobojeno ozemlje, je čuječnost popustila, spanec je premagal tudi stražarje. To pa je bilo za 31 borcev usodno. Izdajalec je o gibanju partizanov obvestil domobrnce, ki so proti jutru napadli vasico. Pod njihovimi strelji je padlo 16 borcev in domačin, 15 jih je preživel. Le-te so odpeljali na komando v Cerknico in nato v ljubljanske zapore. Med njimi sta bila tudi dva Logatčana, Tolazzijeva dvojčka – Bojan in Mitja.

V spomin na ta žalostni dogodek vsako leto 13. januarja ZB NOB Lož, Občina Loška dolina in domačini pripravijo slovesnost, na katero že vrsto let organizirano prihajajo tudi člani Združenja borcev za vrednote NOB Logatec. Tudi letos se jih je, kljub temu da je bila sreda in torej delovni dan, udeležilo okrog 20.

Na kratko o sami slovesnosti: Kvartet trobil Kovinoplastike Lož je na prizorišče spremil praporščake, nato je prisotne

pozdravil župan Občine Loška dolina Janez Komidar. Po nastopu pevskega zbora Jasna je spregovoril zgodovinar in kustos vojaškega muzeja v Pivki dr. Martin Premk, ki je najprej podrobneje opisal, kaj se je zgodilo tistega usodnega januarskega jutra pri Sv. Ani. Nato pa nas je spomnil, da letos aprila mineva 75 let od ustanovi-

tve Osvobodilne fronte slovenskega naroda. O prevrednotenju NOB je spregovoril še zgodovinar Tone Ovsec. Tone Šepic je prebral nekaj svojih pesmi, prireditev pa je lepo zaokrožil pevski zbor, ki ga je spremljala harmonikarka Magda Mlakar.

Besedilo in foto: Brane Pevec

Z MALO DENARJA IN VELIKO DOBRE VOLJE SE VELIKO NAREDI

Dobre tri četrtine članstva, torej okrog 90 članic in članov Društva za zdravilne rastline Ognjič Logatec se je 19. januarja udeležilo 8. občnega zbora društva. Po uvodnem pozdravu predsednice je dobil besedo gost, zeliščar Jože Majes, ustanovitelj društev Ognjič, ki se pogosto oglasi v Logatcu, poznamo ga tudi po njegovih svetovanjih na različnih televizijah in knjigah Zdravnik zdravi, narava ozdravi. V dobri uri nam je natresel vrsto koristnih nasvetov, potem pa je povabil člane v preddverje OŠ 8 talcev, kjer so bili na ogled in tudi naprodaj njegovi izdelki. Med »protokolarnimi obveznostmi« je bilo tudi sprejetje finančnega poročila, ki je »narekovalo« misel iz naslova prispevka, da je z malo denarja mogoče veliko narediti. Iz realizacije plana društva za lansko leto je razvidno, da ni bilo meseca, ko se ne bi kaj »dogajalo«. Društvo je organiziralo pet predavanj, predstavilo svoje delo po raznih delih občine, seveda tudi na Gregorjevem sejmu, organizirani so bili prikazi izdelovanja raznih mazil, destilacij. Spomladi so skupaj s Stebri družbe imeli izmenjavo sadik semen. Društvo je uredilo zeliščno gredico v Domu starejših Grapovčnik, izpeljalo naravoslovni dan o zeliščih v OŠ Unec, sodelovalo v oddaji Dobro jutro

(Dan slovenske hrane). Članice in člani so trikrat odšli v naravo: imeli so dve ekskurziji, in sicer na Belajevo domačijo v Kačicah in na Koroško, spomladi pa so se skupaj sprehodili po okolici Logatca. Še vedno drži dejstvo, da se človek največ nauči, ko rastlino vidi, jo potipa in okusi.

Preskok na konec leta: decembra je bila čajanka, kjer ni manjkalo domačih dobrot, čaja in dobre volje. Tako je bilo lani in tako bo najbrž tudi letos. Sicer je letošnji program zaenkrat določen le okvirno: predavanja, delavnice, ekskurzije, predstavitve po raznih delih naše občine, sodelovanje z drugimi društvi. Prva datuma sta že določena: 24. februarja zvečer bo o hidrolatih spregovorila Melani Kovač, 29. marca pa bo govor o zeliščih za zdravje. »Seveda pa brez dobrih sodelavk, prostovoljk naših članic ne bi naredili toliko, kot smo,« je ob koncu povedala nova – stara predsednica društva Metka Rupnik. »Precej jih je, ki vedno priskočijo na pomoč, med njimi tudi: Majda Ržek, Marjeta Hrvatič, Mojca Prevec, Nadja Ivanuša, Mojca Vidrih, Ivica Glušič Matko, Marija Mihelič ... «

Besedilo in foto: : Brane Pevec

SPRETNA IN VARNA VOŽNJA TUDI V TRETJEM ŽIVLJENJSKEM OBDOBJU

Udeleženci programa Varna vožnja z mentorjem Borisom Čikom

Velika večina mlajših je prepričana, da smo starejši vozniki v prometu manj zanesljivi in spretnejši. A statistike kažejo drugače.

Starejši vozniki smo previdnejši, zanesljivejši, manj »dirkamo« in še zdaleč ne povzročimo toliko nesreč, da bi nas lahko imeli za slabe voznike. Je pa res, da mediji o napakah starejših voznikov glasneje in širše poročajo.

A ravno zaradi takih mnenj in, seveda, želje po izboljšanju vozniškega znanja v zrelih letih je Društvo Univerza za tretje življenjsko obdobje Logatec v jesensko-zimskem semestru letošnjega šolskega leta razpisalo študijski program VARNA VOŽNJA.

Mentor študijske skupine je bil gospod Boris Čik, dolgoletni inštruktor in poznavalec vsega, kar k varni in učinkoviti vožnji in obnašanju v prometu sodi. Tako smo na naših urah, redno nas je prihajalo osem slušateljev, obnovili znanje prometnih znakov in predpisov. Spoznali pa smo tudi pravila in prometno ureditev (npr. krožišča), ki v času, ko smo sami opravljali vozniški izpit, še niso veljali ali bili običajna cestna praksa.

Najbolj koristni, aktivni in za vse zanimivi pa so bili pogovori, ko smo slušatelji izpostavili lastne zagate pri vožnji. Gospod Čik nam jih je pojasnil s praktične strani, pa tudi, kakšna so takrat zakonska določila, tudi kazni.

Posebej zanimiva in koristna pa je bila naša praktična vožnja; opravili smo kar dve. Prvo v Ljubljani (krožišča, razvrščanje pri zavijanju, enosmerni prometni režim itd.), na poti tja pa smo tudi praktično sledili vožnji po avtocesti. Drugo vožnjo smo opravili po logaških, sicer manj prometnih ulicah. A tudi tu mora biti voznikova pozornost še kako popolna.

Prva pomoč in ravnanje z defibrilatorjem

V program našega krožka pa je sodil tudi tečaj prve pomoči pri prometnih nesrečah. Tu pa nam je s svojim bogatim znanjem in izkušnjami pomagal gospod Lado Korenč, dolgoletni zdravstveni delavec in logaški gasilec. Praktični nasveti, kako lahko vsak posameznik pomaga v prometni nesreči, so ne le koristni, temveč dejansko lahko rešijo življenje oziroma preprečijo hujše poškodbe. Poudaril je, kako pomembne so prave informacije s kraja nesreče (točna

lokacija, število ponesrečencev, njihove poškodbe, morebitni mrtvi itd.) in naša, sicer laična, hitra in zbrana pomoč prisotnih na kraju nesreče. Posebej zanimiv pa je bil praktični del, ko smo se seznanili z delovanjem defibrilatorja in vadili prijeme pomoči na lutki.

Ko se boste odločali, kako v svojem tretjem življenjskem obdobju sebi in družbi koristno porabiti čas, je izbira študijskega programa Varna vožnja pravilna. V februarju bo namreč možen ponoven vpis v ta program. Prijazno vabljeni.

Majda Cirman, članica UTŽO Logatec

Foto: Marijan Cirman

Vpis v program Varna vožnja s prvo pomočjo je vsak ponedeljek od 14. do 15. ure. V času uradnih ur so na voljo vse informacije v zvezi s programi Društva UTŽO Logatec. Vpišete se lahko tudi v druge programe. Oglejte si naš blog: [blogspot utzo Logatec](#). Program Varna vožnja in prva pomoč bo potekal od petka, 19. februarja 2016, od 10.10 do 11.45 v učilnici UTŽO na Notranjski 14.

OŠ ROVTE PRAZNOVALA JUBILEJ

Leto 1995 je bilo za šolo Rovte nekaj zelo posebnega. Tako kot nekaj let prej Slovenija, je šola v Rovtah tega leta stopila na pot svoje samostojnosti. Učencem ni bilo več treba zelo zgodaj vstajati, se voziti v Logatec in si učenost pridobivati izven domačega kraja. Šola v Rovtah je postala popolna osemletka in čez nekaj let devetletka.

Stavbo so prenovili, dogradili in seveda povečali. Lahko je sprejela skoraj dvesto učencev. Od tedaj je minilo dvajset let. To sicer ni zelo dolga doba, a vseeno pomeni neko obdobje, ki so ga zaznamovali lepi, smešni, zanimivi, pa tudi žalostni, pretresljivi in neljubi dogodki. V tem času se je na šoli zvrstilo mnogo učiteljev in drugih delavcev, seveda pa predvsem učencev. Nekateri med njimi med šolske klopi že vodijo svoje otroke in se spominjajo dni, ko so te stole zasedali sami. Le nekdo ostaja vseh dvajset let. To je ravnatelj Mitja Turk, ki na poti uspehov šolo vodi že od vsega začetka.

Dvajset prehojenih let

Spomin na dvajset prehojenih samostojnih let šole smo obhajali kar v sklopu prazni-

ne božično-novoletne prireditve. Na njej je ravnatelj na kratko orisal pot šole, ki se je seveda spreminjala, a še vedno ostaja v svojem bistvu ista - vzgojiti in na samostojno pot pripraviti mlade. Tudi župan Berto Menard je za rovtarsko šolo imel zelo pohvalne besede, saj s te šole pogosto prihajajo vzorni učenci, mnogi celo kasneje zlati maturanti in nato uspešni odrasli ljudje. Na prireditvi je bilo precej točk namenjenih tej obletnici. Učenci so zaplesali nekaj plesov, igralci pa so domiselno odigrali prizor iz vsakodnevnih šolskih dogodivščin, njim na kožo pisanih.

Jubilejno Pero zavrti

Seveda pa so naši učenci dejavni na mnogih področjih. Tako so mladi novinarji s svojima mentoricama Metko in Alenko pripravili jubilejno, že šesto številko glasila Pero zavrti. Ta je v celoti posvečena obletnici. Vsebina je skupek spominov nekdanjih učencev, učiteljev, ki se vsak na svoj način spominjajo začetkov dela na samostojni šoli. Zelo so zanimivi tudi prispevki, ki so nam jih zaupali precej starejši ljudje, ki imajo svoje šolanje še živo v spominu. Verjetno je bilo v marsičem slab-

še, a tudi nekaj dobrega je bilo. Bili so časi, ko sta namesto prijazne besede in prevelike popustljivosti vzgajali v kot postavljena palica in strog učiteljev pogled, doma pa nemalokrat tudi trda očetova roka. Te vrstice je vredno prebrati!

Sedanja šola postaja že skoraj premajhna za učence, ki jih je k sreči vsako leto več. Šola se lahko prav po zaslugi razumevanja občine na čelu z županom Bertom Menardom in prizadevnostjo ravnatelja Mitje Turka pohvali z izjemno opremljenostjo. A brez dobrega kadra seveda ne gre. Zato si vsi delavci še naprej prizadevajo, da bi šola učencem dala tisto, zaradi česar obstaja. Ne samo znanja in izobrazbe, ampak tudi vrednot in sprejetosti, ki ju v sedanjih kapitalističnih časih tako primanjkuje. Treba je dodati tudi to, da je šola kar najtesneje povezana s krajem, z društvi in tudi predsednik KS Rovte Viktor Trček ji je naklonjen in podpira vse njene dejavnosti. Vsi, ki so vpleteni v proces šolanja, si bodo prav gotovo v roki v roki prizadevali za še uspešnejše delovanje tudi naslednjih dvajset in več let.

Metka Bogataj

PREPROSTO SREČNO 2016

Zadnji decembrski dnevi so kljub svoji kratkosti najbolj svetli, saj je to čas praznovanj in neštetihih lučk. V enem tednu se zvrsti kar troje praznikov, ko lahko prav vsak med nami praznuje. Božič in novo leto sta že ustaljena praznika, mednju pa se je uvrstil še državni praznik - dan samostojnosti in enotnosti. Slovenija se na ta dan spominja zgodovinske odločitve, da dokončno postanemo samostojna država. 23. decembra 1990 smo odločno rekli NE dotedanji skupni državi Jugoslaviji in pritrdili slovenski samostojnosti. To je bila prav gotovo ena najbolj enotnih odločitev v slovenski zgodovini. 26. decembra je bilo to tudi uradno potrjeno in v spomin na ta dogodek praznujemo vsako leto dan samostojnosti in enotnosti. Navadno vse tri praznike združimo v enotno prireditev. V Rovtah smo jo letos poimenovali Podaj mi dlan, naj se dotaknem tvojih sanj. Poleg številnih domačinov se je proslave 23. decembra udeležil tudi logaški župan Berto Menard, ki je v svojem nagovoru vsem zaželel mirne in vsega dobrega polne praznike ter veliko optimizma in delovnih uspehov v prihajajočem letu. Ples, igra in pesem so vedno znali združevati ljudi in tako je bilo tudi ta večer. Mladi so pričarali pravo praznično vzdušje, skozi njihove oči je vsaka stvar nekoliko drugačna, tako tudi ljubezen, rdeča nit igre, ki so jo zaigrali člani dramske skupine. Pevski zbor pod vodstvom Mari Loštrec Žižek je poleg uvodne himne zapel še nekaj pesmi in še enkrat dokazal, da brez njih proslave ne more biti. Uglašenost mladih grl je balzam za ušesa nas, poslušalcev. Vse točke programa je v prijeten šopek spletna učiteljica Mojca Klemen, seveda s pomočjo dru-

gih učiteljev in učiteljic OŠ Rovte. Njene zamisli so udeležili učenci, ki vedno znajo prijetno presenetiti. Nežna belina, ki je krasila dvorano, je simbol svetlobe, nevsiljivosti in preprostosti, ki je prav v teh praznikih še kako potrebna med nami. Samo malo je treba, le stisk dlani, pogled v oči in zaželeli srečo. Kaj si lahko želimo še več? Tako se je tudi proslava zaključila s preprostim voščilom SREČNO 2016. Ljudje so odšli vsak na svoj konec v toplo zavetje domačnosti in med svoje najdražje. Leto 2016 nam bo zagotovo prineslo veliko dobrega, le želeli si je treba močno.

Besedilo in foto: Metka Bogataj

DOMAČ KROMPIR BREZ AGROKEMIKALIJ IN UMETNIH GNOJIL

Domač krompir z vrta ali vzgojen v sadilni vreči je popolnoma nekaj drugega kot voden in agrokemikalij poln krompir iz Egipta ali industrijsko pridelan in napolnjen z umetnimi gnojili tudi od kod bližje. Domač krompir lahko že sredi marca posadimo pod kopreno, prej pa ga nakalimo. Zgodnje sorte za sprotno porabo lahko tako pridelamo že od sredine maja. **Izbira zemljišča:** zemlja naj bo rahla, brez večjega kamenja in v njej ne sme zastajati voda. Pri pripravi tal dodajte organsko zemljo – dobro zadržuje vlago, rahlja in je primerna tako za težka glinena ali rahla peščena tla. Priporoča se 1 blok 70 l zemlje na 5-10 kvadratnih metrov. **Organsko gnojenje:** grede čim globlje prekopljemo, grude prsti zdrobimo in pognojimo z organskih vrto v količini 4 kg / ar. Vsa gnojila je priporočljivo vkopati v zemljo med prekopavanjem. **Nakaljevanje semena:** s tem načinom semenskem krompirju pospešimo vznik za dva tedna. Uporabljamo za sajenje zelo zgodnjih sort, zlasti pod kopreno. **Kolobar:** krompirja ne sadimo na isto površino vsaj tri do štiri leta zapored. **Sajenje ob primernih temperaturah:** krompir sadimo, ko doseže temperatura tal vsaj 8 °C. Zemlja se bo kmalu dovolj ogrela, kadar so dnevne temperature od 10 do 12 °C. **Krepitev:** ob prehitrem sajenju ali če se temperature nenadoma spustijo, se priporoča krepitev z zalivanjem krompirja takoj po sajenju in še dvakrat v času rasti v nekajtedenskih razmikih z naravnim sredstvom krepitev vrtnih plodovk,

ki omogoča rastlinam bistveno lažjo prilagoditev na neugodne razmere in sočasno tudi pospešuje kalitev in rast krompirja in ostalih plodovk ali gomoljnic. **Gojenje pod kopreno:** zaradi višjih temperatur pod debelejšo zimsko kopreno lahko zgodnje sorte posadimo že sredi marca in bomo imeli pridelek še pred koncem maja. Rast še pospešimo z nakalivitvijo semena in uporabo naravnih krepilcev. **Globina sajenja:** gomolje posadimo, da bodo pod nivojem ravne grede in pri tem ne upoštevamo grebenov. **Pospešitev rasti v začetni fazi:** če krompir v rasti zaostaja ali nima prave temno zelene barve listov, ga lahko tudi zalijemo s tekočim hitro delujočim organskim gnojilom – organsko dognojevanje, vendar to še v zgodnejši fazi rasti, saj z njim okrepimo rast in ne debelitve gomoljev. **Okopavanje in osipanje krompirja:** ko zrastejo od 15 do 20 cm visoko, naredimo grebene. Tla moramo zrahljati, pobereмо plevel, zadržimo vlago v tleh in preprečimo, da bi gomolji pokukali iz zemlje in pozeleneli. Pri okopavanju pazimo, da ne poškodujemo korenin in podzemnih stebel. **Organsko dognojevanje:** ob osipanju organsko dognojimo z gnojili na bazi alg, ki hitro delujejo in imajo fino granulacijo, da se naglo raztopijo. Za zdrav, obilen pridelek priporočamo organska gnojila, ki so prilagojena za plodovke, saj želimo večji plod-gomolj, da bo krompir debelejši. Izberete gnojilo organske plodovke in para-dižnik, ki ga lahko uporabimo tudi kasneje za gnojenje in dognojevanje paradižnika,

saj sta s krompirjem iz iste družine razhudnikovk. **Gostota sajenja:** krompirja ne sadimo pregosto. Pravilo je štiri (pozne sorte) do pet gomoljev (zgodnje sorte) na kvadratni meter. Priporočena medvrstna razdalja je od 65 do 70 cm. Tako bomo le tako imeli dovolj zemlje, da vrste osipamo. Če pa nam je zmanjka, pri osipanju lahko dodamo še nekaj organske zemlje. V vrsti posadimo gomolje od 30 do 35 cm narazen. **Zalivanje:** krompir potrebuje redno oskrbo z vodo. V sušnem času zalivamo vsaj dvakrat na teden. **Bolezni in škodljivci:** krompir radi napadejo koloradski hrošči ali krompirjeva plesen. Preventivna krepitev pred tem je nadvse zaželena in navadno nujno potrebna. Že v zgodnejši fazi rasti lahko z naravnimi pripravki, kot so hrošči stop in bolezn stop bistveno zmanjšamo pojavnost tako škodljivcev kot bolezn in s tem omogočimo krompirju hitrejšo in nemoteno rast. **Pobiranje pridelka:** o pobiranju naj zemlja ne bo presuha. Če je nasad močno prizadet od bolezn ali škodljivcev in v tleh gomolji že gnijejo, krompirja ne smemo takoj izkopati. **Organski vidik:** če krompir ali katerokoli zelenjavo sadite doma, poskrbite, da jo boste vzgajali na organski – naraven način. Krompir, prepojen z agrokemikalijami in umetnimi gnojili, namreč lahko vedno dobite v trgovinah. Domače pridelan krompir pa je povsem nekaj drugega. Uživali boste ob pridelavi, zdravo živeli in okusno jedli.

Marko Hočevar univ.dipl.inž. agr.

OSNOVNOŠOLCI IZ ŠPANSKEGA VIGA NA OBISKU PRI ŽUPANU

Prijateljstvo med osnovnošolci iz Viga, Španija, in Osnovne šole Tabor Logatec je nastalo preko mednarodnega projekta eTwinning, ki poteka pod vodstvom profesorice angleškega jezika Mateje Govednik Lukan. Logaški osnovnošolci, ki so se po Vigu in njegovi okolici potepali v oktobru, so vrnili uslugo in na obisk povabili svoje španske prijatelje. Obisk osnovnošolcev iz Viga je bil poln aktivnosti, naša ekipa pa jih je spremljala na srečanju z županom.

11. januarja, malce po deseti uri, so občinsko sejno sobo napolnili učenci 8. in 9. razreda OŠ Tabor Logatec in njihovi španski prijatelji. Mlade goste je najprej pozdravil župan Berto Menard in jim izrekel dobrodošlico v imenu prebivalcev občine Logatec. V svojem kratkem nagovoru je poudaril, da je izredno vesel ob tako odličnem sodelovanju med Osnovno šolo Tabor Logatec in šolo Colexio Al-

borada iz Viga in si tudi v prihodnje želi, da bi šole sodelovale v podobnih projektih. Ob koncu jim je zaželel še prijetno bivanje v Logatcu in naj jim naš kraj ostane v čim lepšem spominu.

Renata Gutnik je s pomočjo simultane prevajalke v španščino obiskovalcem predstavila nekatere zanimivosti naše občine. Otroci so tako spoznali kar nekaj posebnosti naše občine, kot so visoko barje Jezerc, mesojeda rosika, Planinsko polje in njegove posebnosti ter druge zanimivosti, na katere smo Logatčani lahko ponosni. Sledila je še manjša pogostitev, nato pa so otroci odšli novim doživetjem naproti. Obisk španskih učencev je trajal teden dni, nastanjeni pa so bili pri družinah svojih gostiteljev. V tem času so si ogledali številne znamenitosti, najbolj pa so bili navdušeni nad sankanjem na snegu.

Nina Jerina

SKUPINA AL-ANON ZA POMOČ DRUŽINAM ALKOHOLIKOV TUDI V LOGATCU

Ze pred 80 leti sta se v ZDA srečala dva moža, prvi je bil pravnik in borzni posrednik Bill, drugi pa zdravnik kirurg dr. Bob, in se začela pogovarjati o alkoholu in o tem, da sta »pred alkoholom nemočna«. Ko sta videla, kako takšni pogovori pomagajo njima, sta v skupino povabila tudi druge »alkoholike, ki še trpijo« in to združenje za prijateljsko izmenjavo mnenj imenovala AA (Alcoholics Anonymous). Od takrat dalje so se začele najprej v ZDA, kmalu nato pa tudi drugod po svetu - nizati uspešne zgodbe ljudi, ki so zaradi razvoja sindroma odvisnosti od alkohola doživeli življenjski polom ter dosegli »dno«, od tam pa so se v (ponovno) srečne in (ponovno) urejene ljudi preoblikovali s pomočjo v AA oblikovanih »Dvanajst korakov in dvanajst izročil«.

Pomoč potrebuje vsa družina

Podobno so žene, ki so spremljale svoje može na srečanja AA in čakale v kuhinji ob pitju čaja in v pogovorih, ugotovile, da njihova jeza in frustracija ne odideta sami od sebe, četudi se partnerji začnejo trezniti. Pomaga pa, če svoje probleme delijo druga z drugo in se trudijo spremeniti sebe in svoj odnos do bližnjih. Tako so spoznale, da dvanajstkorakni program lahko deluje tudi njim v prid.

Kadar gre v družini za trpljenje v zvezi z alkoholom pri enem družinskem članu, trpijo vsi. Zato pomoč potrebujejo vsi. Tudi takrat, ko je od časov, v katerih je nekdo trpel v svoji alkoholni družini, minilo že veliko let ali tudi desetletij. »Poškodovanost« družinskih članov namreč ostaja. Tako trpeči svojci ostanejo brez ustrezne pomoči nesrečni, z življenjem nezadovoljni, pogosto bolni ljudje, ki si pomoči ne iščejo in velikokrat sploh ne vedo, da jo potrebujejo.

Za informacijo o tem, kakšno pomoč bi lahko dobili zainteresirani posamezniki tudi v Logatcu, so poskrbele socialne delavke CSD Logatec, ki se pereče problematike t. i. »soodvisnosti« očitno odgovorno zavedajo. Ustrezno pomoč zase lahko dobijo ne le tisti, ki imajo v sedanjosti svojca, obremenjenega s sindromom odvisnosti od alkohola, ampak tudi tisti, ki so takšno trpljenje doživljali kot otroci in so

morda njihovi nekoč bolni svojci že pokojni. V sejno sobo Upravnega centra so zato 8. decembra 2015 povabile člane Družinskih skupin Al-Anon, v svetu dobro uveljavljene organizacije za združevanje svojcev in prijateljev alkoholikov. Na vabilu je bilo v uvodu napisano: »Alkoholizem ni le bolezen alkoholika, temveč je bolezen celotne družine. Poleg alkoholika trpijo vsi družinski člani. Če v procesu zdravljenja ne sodeluje cela družina, je pot zdravljenja težja in daljša.«

Strokovna pomoč družinskim članom

Kot so povedali člani Al-Anona na svoji predstavitvi, velikokrat kar družinski člani sami najprej poiščejo pomoč zase, potem pa jim problematični pivci »sledijo« in poiščejo svojo skupino AA ali strokovno pomoč, saj zaradi neobvladljivega pitja doživljajo poraze in pekel na vseh področjih življenja. Predstavniki Al-Anona so po predstavitvi svojih danes že uspešnih, nekdam pa nesrečnih življenjskih zgodb dali pobudo, da bi tako poleg skupine za pomoč alkoholikom (op. skupina AA deluje v Logatcu že dobrih osem let) začela v Logatcu delovati tudi skupina Al-Anon za pomoč družinskim članom. Ti so dobrodošli ne glede na starost ali spol (žene, moške, starši, stari starši, odrasli otroci, pa tudi najstniki). Na njihovo prošnjo so

se takoj odzvali v Zdravstvenem domu Logatec in ponudili prostor za srečanja v čakalnici šolskega dispanzerja. Če torej koga zanima, kako skupine Al-Anon delujejo po svetu in pri nas ali če ste pritrtilno odgovorili na enega od spodnjih vprašanj, boste morda želeli poiskati pomoč zase.

Ste kdaj pomislili, da bi moral vaš bližnji zmanjšati pitje?

Ste bili v svoji družini kdaj vznemirjeni ali razdraženi zaradi skrbi v zvezi s pitjem?

Ste se kdaj počutili slabo ali krivi zaradi pitja nekoga drugega?

Je v vaši družini kdaj kdo pil navsezgodaj zjutraj, da se umiri, ali prežene mačka z rekom »klin se s klinom zbija«?

Za anonimno in brezplačno pomoč lahko pokličete na dežurno tel. št. 040 589 877 ali pa kar pridete na posvet v Zdravstveni dom Logatec, kjer so od 2. februarja 2016 dalje vsak torek od 18:30 do 20:00 srečanja družinske skupine Al-Anon v čakalnici šolskega dispanzerja. Napotnica ali predhodna najava ni potrebna.

Ob ravnanju po programu Al-Anon se bodo razmere v družini zagotovo izboljšale.

prim. Jasna Čuk Rupnik

FEBRUARSKO PRIZNANJE LETOS RAZISKOVALCEMA ZGODOVINE LOGATCA

Foto: Blaž Korenč

Branko Rupnik in Bogdan Žerjal sta letošnja prejemnika Februarskega priznanja, ki ga Občina Logatec podeljuje za izjemne dosežke na področju kulture.

V Logatcu smo tokrat že sedemindvajsetič podelili omenjena priznanja, slovesnost, namenjena tudi počastitvi slovenskega kulturnega praznika, pa je dodobra napolnila Veliko dvorano Narodnega doma. Župan Berto Menard je v uvodnem nagovoru izpostavil pomen kulture kot vira motivacije za življenje. »Slovenci smo najtežje čase premagovali s pesmijo,« je med drugim dejal in spomnil na nedavno odprtje prenovljene Narodne galerije in potrebno prenovno logaškega Narodnega doma, na katero se v občini pripravljamo. Kulturni program, ki so ga oblikovali saksofonist in klarinetisti logaške glasbene šole pod mentorstvom Marjana Gradolnika, se je prepletal z osrednjim delom prireditve, podelitvijo Februarskih priznanj za izjemne dosežke na področju kulture. Letošnja prejemnika, Bogdan Žerjal in Branko Rupnik, sicer delujeta na povsem različnih področjih, družita pa ju raziskovanje zgodovine Logatca. Nikoli ne mirujeta, ustvarjalna žilica ju vleče naprej, raziskovanje zgodovine domačega kraja pa jima pomeni navdih za vedno nove izzive.

Žerjal: »Začnite verjeti v svoje sanje.«

Bogdan Žerjal z Medvedjega Brda aktivno deluje na področju kulture že dlje časa, pred desetimi leti pa se je glede na potrebe in želje gledalcev in nadarjenih igralcev odločil prevzeti vodenje dramske skupine Kulturno-športnega društva Trate. Tako je povezal večje število krajanov v homogeno skupino, ki sodeluje pri pripravah in izvedbah komedij, katerih avtor je

sam. V zadnjih desetih letih je napisal, režiral in igral v svojih delih z naslovi: Vikend na kmetiji, Extra show in Ti gostilna, ti. S pripravami na uprizoritve in izvedbami je v kraju ustvaril novo vzdušje, ki tako igralce kot krajanje razveseljuje in motivira. Kljub službi, mladi družini in gradnji hiše je našel čas, da je polepšal kulturno življenje domačega kraja in Občine Logatec, ne samo skozi omenjene igre in stand-up nastope, ampak tudi skozi navihani način moderiranja kulturnega dela ene izmed največjih prireditev na Logaškem – Kmečkega praznika na Medvedjem Brdu. Njegova gledališka ekipa je s predstavami doma in na gostovanjih zaslužna za dodano vrednost naše občine. S hudo mušnim nastopom je razvedril tudi občinstvo na osrednji prireditvi, ki je navdušeno ploskalo njegovim domisljam. »Začnite verjeti v svoje sanje in predvsem vase,« je ob prejemu priznanja med drugim dejal Žerjal.

Logaška zgodovina iztrgana pozabi

Branko Rupnik s Storževe domačije v Žibršah pripada že petemu rodu Rupnikov. Ob družini in službi na RTV Slovenija, kjer je zaposlen že od leta 1977 kot tehnik pri pripravi TV oddaj, veliko časa nameni svojemu hobiju, domoznastvu s poudarkom na zgodovini domačega kraja. Zanimajo pa ga tudi projekti, ki segajo na kulturno področje domačega kraja in občine. Rupnik je eden izmed redkih po vojni rojenih domačinov, ki mu je blizu raziskovanje dogodkov v obeh vojnah na Logaškem. Njegovi zapisi o dogodkih in udeležencih le-teh temeljijo na doslednem in natančnem delu. Kot aktivni član Združenja borcev za vrednote NOB Logatec se je posebej izkazal v zadnjih treh letih, ko je uspešno vodil in izpeljal številne projekte. V letu 2013 je pripravil besedilo za zgibanko ob 70. obletnici ustanovitve Logaškega bataljona. V letu 2014 je bil pobudnik izdaje Uredniškega osnutka Mileta Pavlina – Zgodovina NOB na Logaškem. 5. maja, ko smo praznovali 70. obletnico osvoboditve izpod okupatorja, je tudi z njegovo veliko pomočjo ugledal luč sveta kot knjiga s prečiščenim in dopoljenim besedilom. Poleg delovanja v okviru združenja borcev pa je neizmeren pečat pustil tudi na drugih kulturnih področjih, saj je leta 2004 izdal zapiske Žibrše in Žibršani na prelomu tisočletij ter tako prispeval k prepoznavnosti in kulturni dediščini svojega kraja. Zdaj se ni več bati pozabe, knjiga je na mnogih knjižnih policah, več izvodov tudi v Narodni in univerzitetni knjižnici.

Blanka Markovič Kocen

Foto: Blaž Korenč

KULTURNIKA KOT SE ŠIKA

BRANKO IN BOGDAN – LETOŠNJA FEBRUARSKA NAGRAJENCA

Kultura je srce naroda. To je neizpodbitno res in nihče temu ne more oporekati. Poleg športnikov so ustvarjalci s področja kulture tisti, ki ponesejo ime Slovenije v svet. Koliko pisateljev, pesnikov, slikarjev, plesalcev, pevcev je našo Slovenijo predstavilo na najlepši način v svetu. Tudi v logaški občini je vsako leto kar pisan izbor in težko je izbrati tistega, ki je posebej izstopal. Vedno pa se najdejo imena, ki nekaj pomenijo. Letos sta bila to Branko Rupnik in Bogdan Žerjal. Oba prihajata iz okolice Logatca, vsak pa svojemu kraju daje poseben in močan pečat. Kaj jima nagrada pomeni in kdo sploh sta, sta mi povedala v pogovoru, v katerem je pri obeh čutiti preprostost, prijaznost, a hkrati izjemno veliko ustvarjalno moč in energijo ter z mnogimi načrti za delo v prihodnje.

Se lahko našim bralcem predstavita?

Branko: Rojen sem bil pred dobrimi osemindesetimi leti. Otroštvo sem preživel doma v Žibršah, osnovno šolanje v Gorenjem Logatcu, po tem pa sem postal večni dnevni migrant med Ljubljano in Žibršami: najprej srednja elektro šola na Vegovi, potem delo pri pripravi oddaj na nacionalni televiziji, doma pa gradnja hiše, skrb za domačijo, starše, otroke, skratka vse, kar človeka samo poišče v življenju. Kdaj pa kdaj pa človeku godi stopiti s teh vsakdanjih tirnic. Nekateri se posvetijo športu, hobiju, jaz pa kdaj tudi kaj zapišem. Že v srednji šoli sem dopisoval in bil eno leto urednik šolskega glasila, tudi kasneje sem dopisoval v nekatere časopise, a v tistih burnih mladih letih je bilo življenje bolj veselica. Domoznanstvo me je pritegnilo precej pozno, NOB tematika pa, ko sem iz neke knjižnice dobil obsežno zbirko knjig na temo druge svetovne vojne. Pogrešal sem vsebino iz naših krajev in iskal naprej. Potem pa v neki omari tisoč tipkanih strani - kot bi odkril pozabljeni zaklad! Poleg pa na nekaj sto straneh tipkopis knjige Mileta Pavlina Zgodovina NOB na Logaškem.

Bogdan: Rojen sem leta 1976, poročen in oče dveh otrok. Na področju kulture v našem kraju delujem od leta 2005. Na začetku me je predvsem zanimala satirika oz. komedijantstvo na različne načine. To mi je bilo nekako pisano na kožo. Kasneje sem želel amatersko gledališko udejstvovanje nadgraditi, zato sem čez dve leti ustvaril prvo odsko igro z naslovom Vikend na kmetiji. Je moje prvo avtorsko delo. Bil sem v vlogi režiserja in igralca. Kasneje so sledile še igre z naslovom Extra show in Ti gostilna ti. Vse so avtorsko delo. S svojimi vloži sem z dramsko skupino sodeloval na raznih kulturnih, občinskih, etnoloških in drugih prireditvah. Vsako leto organiziram kulturno proslavo ob Dnevu državnosti z imenom Pod Veharško lipo. Sem vodja programskega dela Kmečkega praznika, ene največjih prireditev na Logaškem.

Kaj je tisto, kar vaju pri delovanju na kulturnem področju posebej razveseljuje? Kaj menita, da je bilo odločilno pri izboru za letošnje Februarsko nagrado?

Branko: Tako odkritje, to je veselje in radost, ki si jo želi človek deliti. Z Gvidom Komarjem, knjižničarjem, sva tehtala vsebino, ko pa se nama je pridružil še star uredniški maček Matjaž Vizjak, smo si bili enotni, da vsebina zasluži obliko knjige. Vesna Jerina je potem v Združenju borcev za vrednote NOB Logatec, ki ga vodi, pridobila soglasje, da se znaten del sredstev društva založi za kritje stroškov tiskanja knjige in priprave so stekle ...

In o predlogu za priznanje: 70- letnico konca druge svetovne voj-

ne v naših krajih bi Združenje borcev za vrednote NOB Logatec težko dostojneje obeležilo kot z izdajo knjige o uporih, bojih in zmagi naših prednikov v tistih težkih časih.

Bogdan: Težko bi rekel, kaj me še posebej razveseljuje. Mogoče sem najbolj vesel vzdušja v naši ekipi, ki je res zelo dobro. Odločilnih, da so me predlagali in da sem kasneje dobil nagrado, je bilo po mojem mnenju več stvari. V naš kraj sem s svojo dramsko skupino vnesel nov, svež veter. V svojih delih smo bili zelo uspešni, na svojo stran smo dobili veliko občinstva. Predvsem pa v teh letih, ko sem vodil skupino, nismo nikoli zaspali, ampak smo bili ves čas dejavni.

Kaj vama nagrada pomeni? Verjetno je to na nek način priznanje za preteklo delo in spodbuda za naprej?

Branko: Vesel sem, da je komisija, ki je sestavljena iz uglednih ljudi širokih obzorij, soglasno pritrčila predlagatelju za priznanje. Širina članov komisije potrjuje veličino priznanja.

Bogdan: Nagrada mi seveda pomeni zelo veliko, saj si nisem nikoli predstavljal, da jo lahko dobim in nisem razmišljal o tem. Prireditve v Narodnem domu mi je bila zelo všeč. Seveda je to velika spodbuda za naprej ali, drugače rečeno, dobil sem »vzgonski veter«, ki ga je treba izkoristiti.

Kakšni so vajini načrti, kaj novega pripravljata, s čim nas bosta presenetila, razveselila?

Branko: Želja in načrtov je veliko. Če bi želel koga presenetiti, o njih ne bi govoril. A iskanje zgodb triinpetdesetih žrtev s spomenika žrtvam NOB v Gorenjem Logatcu ne more biti neopaženo. Težko pa je reči, če bo kdaj dovolj zbranega za objavo v tiskani obliki. To delam sedaj za svoj občutek, kot bi zbiral izkušnje naših prednikov v pomoč zanamcem.

Bogdan: Načrti so zelo pestri. Letos načrtujem pripravo letnega gledališča, kjer bomo uprizorili Tavčarjevo povest Cvetje v jeseni.

Kje dobita navdih za vajino delo?

Branko: Nikoli nisem razmišljal, kaj me potegne v določeno smer. Verjetno pa je nek vpliv čudovitih ljudi na televiziji, s katerimi sem sodeloval pri številnih dokumentarcih; iščem zgodbe ljudi, ne iščem politike v zgodbah.

Bogdan: Če je želja dovolj močna in ti sama intuicija narekuje, da je to tvoje poslanstvo, mi verjemite, da se to da.

Pri delu se prav gotovo srečujeta s težavami, delo od vaju zahteva veliko truda, potrpljenja in predvsem časa. Kako to usklajujeta z vsakdanjimi obveznostmi?

Branko: Pravijo, da je čas najbolj pravično razdeljen – vsi ga imamo na razpolago po 24 ur na dan. Ko je opravljeno vse, kar je nujno in obvezno, včasih le ostane še malo prostega časa. In potem je treba premagat lenobo in razvade, ... Ni vselej lahko, a se da!

Bogdan: Navdih za delo črпам iz vsakdanjega življenja. Predvsem se rad gibljem v družbi ljudi, ki jih spoštujem in mi to spoštovanje tudi vračajo. To mi da dodatno moč za ustvarjanje.

Branku in Bogdanu želimo, da se njuni načrti uresničijo. Hvala jima za njun velik prispevek v svojem ožjem in širšem življenjskem okolju. Volje in moči jima ne manjka, zato bomo o njihju verjetno še veliko slišali in brali ali gledali.

Metka Bogataj

VELIČASTEN VSTOP V NOVO LETO S SIMFONIČNIM ORKESTROM CANTABILE

Po zelo uspešnem koncertu v razprodani Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani je v nedeljo, 3. januarja 2016, Simfonični orkester Cantabile ponovil Gala novoletni koncert v Logatecu. Gre za koncert, ki ga orkester izvaja tradicionalno vse od njegovega nastanka.

Simfonični orkester Cantabile, ki deluje pod dirigentskim vodstvom Marjana Grdadolnika, je koncert začel s pompoznim četrtim stavkom Simfonije št. 9 v e-molu Iz Novega sveta. Program je nadaljeval z izpovedno Ave Mario skladatelja Caccinija, kjer se je predstavila logaškemu občinstvu že zelo znana, odlična sopranistka Mojca Bitenc. Sledila je deveta varijacija Nimrod iz niza variacij Enigma, skladatelja Edwarda Elgarja. Prvič se je z orkestrom predstavila tudi violinistka Laura Bartelj, ki je skupaj z Mojco Bitenc in orkestrom izvedla skladbo Morgen skladatelja Richarda Straussa. Prvi del so zaključili valčki iz operete Vesela vdova, kjer je ob orkestrski spremljavi nastopila in navdušila logaška balerina Nadja Černe.

V drugem delu so združeno nastopili pevci dveh zborov - MePZ Adoramus iz Logateca in MePZ Stanko Premrl iz Podnanosa. Združeni zbor je zapel Bieblovo Ave Mario, kjer se dinamično prepletata zbor solistov (Ana Skvarča, Neja Premrl, Mario Kurtjak) in spremljevalni zbor. Dirigiral je Marjan Grdadolnik. Vodenje pesmi Zvezde gori-

Foto: Valter Leban

Foto: Valter Leban

jo, ki jo zaznamuje nekoliko bolj ljudski značaj, je prevzela Vida Fabčič, dirigentka podnanskega zbora. Gospodovo molitev, pri kateri je ganljiv sopran Mojce Bitenc še povečal čustveno noto, smo tudi v Logatecu posvetili Jožetu Gregoriču, glavnemu pobudniku lanskega koncerta v Gallusovi dvorani. Presunljivo globoko doživeta je bila tudi Himna padlim iz filma Reševanje vojaka Rayana. Pred udarnim koncem smo bili klasično božični s Tihim večerom (The First Noel), Mojca Bitenc pa se je še enkrat izkazala s čudovito interpretacijo arije Leonore iz opere Trubadur. Za zaključek smo

dvorano pretresli z O Fortuno iz Carmine Burane, kjer sta več kot 80-članski zbor in orkester Cantabile mogočno zabučala v vsej svoji intenziteti. Sledila sta še dva dodatka in po bučnem aplavzu občinstva je orkester skupaj z združenim zborom še enkrat veličastno izvedel O Fortuno iz Carmine Burane. Koncert je povezovala TV voditeljica Mateja Rosa. Odzivi na koncert so bili izjemni. Orkester in vsi nastopajoči so bili deležni mnogo pohval, ki zavezujejo k nadaljnjemu delu.

Vir: Cantabile

BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT FILMSKE GLASBE : PRAZNIČNI SPEKTAKEL!

Kar je Pihalni orkester Logatec obljubljal na vabilu za prireditve, ki je bila 19. decembra s pričetkom ob 19. uri v Večnamenski športni dvorani Logatec, se je v dveh urah tudi uresničilo: uživali smo ob znanih melodijah in projekcijah iz domačih in tujih filmov.

Pred polno dvorano so se najprej predstavili mladi, Pihalni orkester Glasbene šole Logatec. Najmlajšim obiskovalcem so se zasvetile oči ob odlomkih iz Levjega kralja, vsem pa ob glasbi iz filmov o Kremenčkovih, saj jih pozna staro in mlado.

Nato je bil čas za osrednji del koncerta. Na oder so prišli glasbeniki Pihalnega orkestra Logatec. Med drugim smo slišali melodije iz filmov o Batmanu, Harryju Potterju, Piratih s Karibov, Vojni zvezd in za konec tega dela še skladbo G. Rossinija William Tell-finale, ki je bila predvajana v filmu Na bobnu.

Nato se je orkestru pridružil mladinski pevski zbor OŠ Tabor. Njihov zborovodja Zdravko Novak je napisal, »da so koncertu dodali vokalni del: mehko petja in čarobnost božično-novoletnega časa«. Po me-

lodijah iz mladinskih filmov Kekec, Sreča na vrvi in Bratovščina sinjega galeba so presenetili s pesmijo Ali slišiš me, ki so jo opremili z znakovnim jezikom, nastop pa zaključili s Sveto nočjo.

Potem še finale: najprej »večno zelene« božične melodije, za konec pa koračnica Radetzky marš. Seveda je občinstvo tudi tokrat »ubogalo« dirigenta Vida Pupisa in navdušeno ploskalo še po koncu ter si za dodatek »prislužilo« eno izmed večnih melodij Ansambla Bratov Avsenik ter pesem Pozdravljena, Slovenija, s katero so nas glasbeniki spomnili, da Božiču sledi praznik Slovenije, dan samostojnosti in enotnosti.

Med melodijami iz filmov nas je suvereno vodil Jure Galičič. Za izvedbo božično-novoletnega koncerta se je v imenu Pihalnega orkestra Logatec njegov predsednik Janez Loštrek zahvalil vsem svojim podpornim članom in sponzorjem, vsem skupaj pa zaželel uspešno, zadovoljno in ustvarjalno leto 2016.

Brane Pevec

GLASBENA ŠOLA LOGATEC PREK KANALA YOUTUBE V SVET

Logaška glasbena šola sodi med najbolj kakovostne tovrstne ustanove v Sloveniji, o čemer med drugim priča tudi polna zasedenost, saj je za vpis praviloma treba počakati v čakalni vrsti. Konec lanskega leta je šola na youtube uvedla lasten kanal, ki bo pripomogel k še večji prepoznavnosti.

»Posebnost naše glasbene šole je odprtost, predvsem na področju programov. Poleg programov redne javne glasbene šole imamo namreč še svoj lastni program jazz, rock, pop,« pravi dolgoletni ravnatelj te šole Primož Malavašič, ki se pohvali tudi s studiem Glasbene šole Logatec. »Smo razmeroma mlad, zagnan in deloven kolektiv, ki zelo uspešno sodeluje z ustanoviteljem in vsemi drugimi kulturnimi ustanovami v Logatcu in okolici, nenazadnje tudi s kulturnimi društvi, in mislim, da je to ključni dejavnik za uspeh.«

Ugledni glasbeniki logaške glasbene šole

Z logaške glasbene šole prihajajo nekateri danes zelo ugledni glasbeniki, poleg Andreja Žusta, prvega Slovenca v Berlinski filharmoniji, so tu še Lev Pupis in Vid Pupis, Marjan Grdadolnik, Luka Loštrec in drugi. »Vesel sem, da Logatec živi z glasbo, z njim pa tudi glasbena šola,« pravi Malavašič. Po njegovem mnenju je k prepoznavnosti veliko doprinesel Festival Veris, ki so ga do leta 2012 organizirali polnih 12 let, zdaj pa ga je z namenom vzgoje poslušalstva nasledil Abonma glasbene šole.

Da kamenček k mozaiku prepoznavnosti gotovo dodaja učiteljica glasbe, prof. Tanja Žagar, znana slovenska pevka, se strinja tudi sogovornik. Po njegovih besedah tako učenci kot njihovi starši Žagarjevo zelo dobro sprejemajo. »Vesel sem, da je tako prepoznavna, po drugi strani pa zelo preprosta. V našem kolektivu odlično dela, tako s pianisti kot tudi z zborčkom, kjer opažam navdušenje, saj ima zbor čez 40 članov,« pravi Malavašič.

Gospodarska kriza ni okrnila vpisa

V šolskem letu 2015-2016 je v programe Glasbene šole Logatec vpisanih 400 otrok, zmogljivosti pa so docela zapolnjene, še posebej na instrumentih, pri individualnem pouku, tako da učence po sprejemnih

Na violončelu učenec Jernej Fir, spremlja ga profesorica Lara Klun (arhiv GŠL)

izpitih umestijo na čakalno listo. Na sprejemnem preizkusu mora kandidat pokazati elementarne glasbene sposobnosti, in sicer ritmični in melodični posluš. »To je tista baza, ki jo otrok mora imeti, da lahko pristopi k učenju instrumenta, še bolj pa na področju plesa. Imamo namreč tudi baletni oddelek.«

Ravnatelj logaške glasbene šole ugotavlja, da gospodarska kriza le v manjših odstotkih vpliva na vpis. »Javna glasbena šola je pretežno financirana s strani ministrstva za izobraževanje, zato je pristojbina za materialne stroške, kakor se uradno imenuje, še vedno sprejemljiva. Za inštrument in nauk o glasbi znaša 30, za sam instrument pa 20 evrov mesečno,« pojasnjuje. Največ zanimanja je za klavir, kitaro in prečno flavto, sledijo pa violina in tolkala.

Posnetki najuspešnejših učencev na youtube

Glasbena šola Logatec je v zadnjih dneh decembra 2015 na portalu Youtube odprla lastni (youtube) kanal, na katerega so

že naloženi prvi posnetki najuspešnejših učencev preteklega šolskega leta. Od snemanja do končne faze – montaže so bili narejeni v Studiu 25 Glasbene šole Logatec, ki razpolaga z dobro in sodobno snemalno opremo ter z usposobljenim (lastnim) kadrom za snemanje in montažo posnetkov. Odprtje lastnega youtube kanala je začetek načrtne poti k večji prepoznavnosti kvalitetnega dela logaške glasbene šole tudi prek sodobnih medijskih oblik. Že v bližnji prihodnosti se bo Youtube kanal GŠ Logatec nadgrajeval z novimi posnetki odličnih učencev. Neposredni dostop do posnetkov je mogoč preko ikonice youtube v levem gornjem kotu spletne strani šole: www.gslogatec.si.

Po ravnateljevih besedah Glasbena šola Logatec načrtuje nov oddelek harfe, kar so si želeli že dlje časa, a jih je gospodarska kriza nekoliko zavrla. »Razmišljamo tudi o čembalu, ki je že na akademiji in kot glavni predmet prihaja tudi na umetniško gimnazijo,« Malavašič razkriva načrte.

Blanka Markovič Kocen

WERNER: LOGATEC JE NJEGOV PRISTAN

11. marca se v športni dvorani osnovne šole 8 talcev Logatčanom obeta velik dobredelni glasbeni dogodek. »To je koncert za moje ljudi, moje Logatčane, ki so me z družino čudovito sprejeli,« pravi Werner, slovenski pevec in občan Logatca, ki tik pred Gregorjevim sejmom pripravlja koncert. »Poleg koncerta bomo vsi skupaj naredili nekaj lepega in pomagali staršem, ki so v stiski in otrokom ne morejo ponuditi tistega, kar bi si želeli.«

Werner bo za sokrajane koncertiral v času svoje velike vseslovenske turnee po največjih športnih dvoranah. »To je zelo naporeno, ker turnee pripravljam že 15 let, a bom imel občutek, da sem se med svoje sokrajane prišel spočit. Mislim, da bomo na koncertu kot velika družina, ki bo prepevala, plesala in se zabavala. Pozabili bomo na vse težave in poleg tega naredili dobro delo.«

Zakaj ste se odločili, da del izkupička od prodanih vstopnic namenite šolskemu skladu?

Kot človek nasploh rad pomagam, ne samo s humanitarnimi nastopi, najraje pa otrokom. Dokler nimaš svojega otroka, se namreč sploh ne zavedaš, v kakšnih težavah in stiskah se lahko znajdejo starši. Ker lahko neprijetna situacija jutri doleti vsakogar, si moramo med seboj že danes pomagati. Vesel sem, ker v Logatcu ta občutek med ljudmi obstaja. Lepo je, ko organizirate božične sejme, peko piškotov, se družite in si med seboj pomagate. Ohranimo ta čut kot blaginjo, ker je tega danes premalo in sem zelo ponosen, da sem Logatčan.

Kako preživljate prosti čas v Logatcu?

Žal prostega časa še ni bilo. Preselili smo se poleti in takoj se je začela delovna akcija, potem snemanja, načrtovanje koncertne turnee ... Komaj čakam, da bo spet pomlad in bo moja najlepša dolina na svetu, kot ji rečem, vnovič ozelenela. Zato sem gospodu županu potrkal na vest in mu povedal, naj čuva to dolino, ker je edinstvena in Logatčanom veliko pomeni ...

Kakšen repertoar pripravljate za logaško in najbrž tudi okoliško občinstvo?

Seveda bomo povabili tudi celotno okoličje, od Postojne in Cerknice do Vrhnike, to-

rej vse, ki radi poslušajo mojo glasbo, vse, ki se radi zabavajo in pomagajo. Z mano bodo gosti, ki se prav tako vedno odzovejo na pomoč: Brigita Šuler, Rebeka Dremelj in naš veseli voditelj Rado Mulej, ki je tudi znan kot velik humanitarac.

Kako so potekale priprave na koncert?

Z ženo sva se v 15-ih letih koncertnih turnej dodobra navadila organizacije tovrstnih dogodkov. Rad bi pohvalil in se zahvalil vsem, ki ste tako ali drugače priskočili na pomoč pri organizaciji dobredelnega koncerta.

Zakaj sta se odločila za selitev v Logatec? Kaj vaju je pritegnilo nekoliko stran od mestnega vrveža?

Preprosto sva se zaljubila v ta čudoviti kraj. V času gradnje naselja Sončni Log sva se nekega jutra z ženo peljala na sestanek, regrat je cvetel, vsa dolina je bila rumena ... Ustavila sva se, se pogledala in si rekla, da bi tukaj lahko živela. In tako se je začelo. Ob vrnitvi s sestanka sva se ustavila in povprašala o stanovanjih. Čakalo me je natanko takšno, kot bi si ga narisal: s pogledom na čudovito Sekirico. Kmalu zatem sva dobila deklico in do

WERNER
VELIKA KONCERTNA TURNEJA

OPA! TOUR

+ ORANGE JUICE BAND

LOGATEC 11.3.2016 OB 19:00,

ŠPORTNA DVORANA OSNOVNE ŠOLE 8 TALCEV

KONCERT Z DOBRODELNO NOTO

3€ OD VSAKE PRODANE VSTOPNICE

GRE V ŠOLSKI SKLAD JEŽEK.

GOSTI:

- REBEKA DREMELJ
- BRIGITA ŠULER

KONCERT BO POVEZOVAL:

RADO MULEJ.

AMICUS

zunanje oglaševanje

VSTOPNICE NA VOLJO NA EVENTIMOVIH PRODAJNIH MESTIH,

CVETLIČARNA BELA MC LOGATEC.

šole vztrajala v Ljubljani. Ko pa je najina hči zagledala stanovanje v Logatcu in že isti dan spoznala prijatelje v Sončnem Logu, ni bilo več dneva, da ne bi govorila o njenem Logatcu. Božičku je v ljubljanskem vrtcu pisala, da je njena edina in največja želja, da se preseli v Logatec. Ko so nam iz vrtca poslali pismo, sva se z ženo spogledala kot takrat, ko sva kupila stanovanje, in se v hipu odločila znebiti se stresa velikega mesta, najina deklica pa je zacvetela ... Obožuje naravo, našo dolino, prijatelje, ki jih je spoznala, sošolce ...

Ste še vedno razpeti med Ljubljano in podeželjem?

V bistvu sem skoraj vsak dan v Ljubljani, ampak to je zdaj drugače: ko uredim vse posle, sestanke, snemanja, se vrnem v svoj Logatec, tukaj je moj pristan in se počutim odlično, si odpočijem ... Veste, v Ljubljani, tega pristana ni bilo. Tudi ko sem prišel domov, sem še vedno imel občutek, da sem na voljo vsem, medijem, novinarjem ... V

Logatcu je drugače, tu se zavedam bistva življenja: na prvem mestu sta moja družina in zdravje. In čeprav kakšen NE novinarju ali mediju ni všeč, se ne dam omajati. Tako z Majo Blagdan pojem lepo pesem, Eno samo je življenje ...

Kako ste se navadili na novo okolje? Ste že spoznali sosede?

Sploh se ni bilo treba navajati, občutek imam, kot da vse življenje živim tukaj. Imamo čudovite sosede, ki so vedno pripravljeni pomagati in - kaj si lahko še želim?

Kaj v Logatcu pogrešate?

Vsekakor moramo varovati to čudovito naravo ki jo imamo, ustvariti rekreacijski center in ga postaviti ob bok najlepšim v Evropi .. Zakaj ne? Kakšno trgovino za punce, da se jim ne bo treba voziti v Ljubljano! Uvedel bi tradicionalno Napoleonovo noč - saj imamo Napoleonov drevored ... (smeh) Ne bom nadaljeval, da ta

pogovor ne bo izzvenel kot kandidatura za župana ... (smeh)

Z ženo Andrejo sta praktično skupaj 24 ur na dan. Je to naporno? Kako ohranjata dober medsebojni odnos, trdno partnerstvo?

Težko je ločevati zasebno življenje od poslovnega, še posebej zaradi narave najinega dela, a vse mora temeljiti na ljubezni in spoštovanju. Andreja je pustila svoje poslanstvo frizerke in se posvetila moji karieri, kar zelo cenim. Redko kdo bi bil pripravljen to narediti zaradi partnerja. Skupaj živiva najine sanje in jih poskušava deliti tudi z drugimi.

Imate kakšno življenjsko načelo, po katerem se ravnate?

Najino življenjsko načelo je: »Dobro se vrača z dobrim, slabo s slabim. Delaj in pusti drugim delati ...«

Blanka Markovič Kocen

LOGAŠKI POTEPUHI – ŠE ENKRAT

Letošnje leto med drugim prinaša tudi zanimive obletnice. Ena takih je petdesetletnica zabavnega ansambla Logaški potepuhi. Natančneje: 50. obletnica prenehanja delovanja. Potepuhi so samostojno delovali ob logaški godbi na pihala, pomlajeni leta 1953, in so konec petdesetih let nasledili ansambla Jolly Jazz in Logaški kvintet. Ustanovitelj Vinko Černe je k sodelovanju povabil že uveljavljene in obetavne instrumentaliste, zvečine člane godbe. V zasedbi so bili harmonikar Miro Gantar, trobentar Dušan Kogovšek, klarinetist in saksofonist, po potrebi tudi kontrabasist Cveto Maček, kitarist Jože Turšič, bobnar Zvone Jerina. Po vrnitvi s služenja vojaščine je trobento poprijel Tone Maček, pridružili so se še Tone Stražišar s klarinetom oz. saksofonom, bobnar Jože Kunc, kitarist Grega Logar. Na koncertih so s Potepuhi nastopali še pianistki Maruška Gnatčenko in Martina Suhadolnik ter pevci Edo Lenarčič, Binči Levinger, Lidija Šebenik, Ani Molk, Jože Maček, Janez Gostiša. V začetku jih je spodbujal in z uporabnimi notami oskrbel trobentar Lojze Molk. Iz vrst ansambla so izšli tudi funkcionarji godbe oz. orkestra: štirje predsedniki, tajnik, dirigent. Logaški potepuhi so sedem let igrali na zabavnih prireditvah in prirejali koncerte. Tako jih je bilo slišati na mnogih veselicah po vsej Notranjski - največkrat verjetno na Uncu - pa v Ljubljani, na Pokljuki, v Žireh, Železnikih, Hotedršici, po Primorskem in, seveda, v Logatcu. Izkupiček logaškega celovečernega koncerta se je stekel v blagajno SKUD-a, člani ansambla pa so za svoj trud dobili -sendvič in kokto... Vrhunec »potepuškega« delovanja je bilo štirimesečno igranje leta 1963 v hotelu na Lošinju: šest dni na teden po šest ur. Naporno, a vseeno - lepo. Bili so mladi. Po morskem intermezzu se je navdušenje Potepuhov nekolikanj ohladilo. Zadnji koncert so leta 1966 odigrali v Logatcu. Vodja se je kasneje odselil, nihče pa ni poprijel organizacijskih vajeti ansambla. Po tem so do 1973. leta na Logaškem delovale manjše glasbene zasedbe, od tria do kvinteta, sprva še pod vod-

stvom Vinka Černeta, nato Janeza Gostiše. A kaj, ko nekaterim nekdanjim članom Logaških potepuhov žilica ne da godbeniškega miru! Tako že več kot pol stoletja pri godbi, zdaj Pihalnem orkestru Logatec - z nekaj premora - do današnjih dni trobento igra Tone Maček. Ta je tudi spodbudil še živeče člane, da so se znova zbrali, se spoprijeli z izzivom, pozabi iztrgali svoje godbeniško znanje in še enkrat, tudi z novimi močmi, nastopili in zaigrali ter osvežili spomin na stare čase. Koncert »Logaški potepuhi - 50 let kasneje« je bil v 20. februarja v Jožefovi dvorani, ki so jo poslušalci napolnili do zadnjega kotička. Poleg »Potepuhov« s pevci Mihaelo Kavčič, Zinko in dvema Janezoma Gostišema sta nastopila in zapela še kvartet Gostiša ter moški zbor Adoramus.

Janez Gostiša

Foto: zasebni arhiv

Logaški potepuhi na spominskem koncertu (z leve) spredaj: Tone Maček, Miha Nagode, Janez Gostiša, Vinko Černe, Mitja Plečnik, zadaj: Cveto Maček, Janez Gostiša ml., Tine Albreht (ki je na koncertu poskrbel tudi za razsvetlavo in scenske učinke), za harmonikarjem pa je skrit Rok Škrli.

ANDREJ V DEŽELI NOVEGA SVETA

Z BERLINSKIMI FILHARMONIKI NA ŠTEVILNIH TURNEJAH, TUDI V AMERIŠKIH ZDRUŽENIH DRŽAVAH

Naš rojak, hornist Andrej Žust, izgrajuje svojo sijajno kariero med berlinskimi filharmoniki od leta 2011.

Ko je Andrej v logaški Glasbeni šoli začel trobiti v rog pri profesorju Janezu Polancu,

ki ga je – ugotavljajoč darovitost fantiča – opogumljal in navduševal, si prav gotovo ni mogel misliti, da ga bo študijska pot – nepopustljiva zaljubljenost v rog, obilje vaj in tudi drila – zanesla med profesionalce najvišje ravni.

A že med študijem na ljubljanskem konservatoriju je očitno izstopal z bogastvom znanja, izjemnostjo glasbenih dosežkov in žlahtnostjo nagrad. Od tod tudi dokaj zgodnje muziciranje v radijskem, filharmoničnem in opernem orkestru. Po končani glasbeni akademiji je bil sedem let zaposlen v Slovenski filharmoniji. Študij je nato nadaljeval na berlinski glasbeni akademiji. Ob koncu tega študija so odličnega hornista Andreja skozi izjemno zahtevne strokovne preizkušnje presojali in končno sprejeli – najboljšega – med profesionalce najuglednejšega orkestra Berlinske filharmonije. In z berlinskimi filharmoniki gostuje po najbolj prestižnih koncertnih dvoranah Evrope, Azije – najpogosteje na Japonskem. Lani decembra je Andrej gostoval v New Yorku, kamor se bo vrnil tudi letos, gostujoč na daljši turneji po ZDA kot nepogrešljiv hornist med berlinskimi filharmoniki. Kljub vsemu svetovljanstvu pa mladi virtuoz ne pozablja na svoj Logatec. Ko mu le dopušča čas, in če priložnosti tako nanesejo, se ne odpoveduje muziciranju tudi z logaškim pihalnim orkestrom (nazadnje decembra 2013 na Božično-novoletnem koncertu ob 100-letnici orkestra), od koder je izšla Andrejeva profesionalna ambicija, ki ga je napotila med najbolj iskane horniste.

In po tej poti srečno naprej, Andrej!

Marcel Štefančič

Foto: osebni arhiv A. Ž.

OD PARTIZANSKIH BOLNIŠNIC DO POKOJA SREDI ŽEJNE DOLINE

NAJPREJ V DRUGO PO POTEH PARTIZANSKIH BOLNIŠNIC, POTEH ŽIVLJENJSKO SLOVO

Dimitrij-Mitja Jerič je svoj prvi Vodič po poteh slovenskih partizanskih bolnišnic pod Snežnikom objavil leta 2009. Podobno kot tedaj je tudi v drugem Vodiču dokumentaristično skrbno popisal kraje in dogodke, ki so pomembno spremljali in podpirali partizansko bojevanje tudi na hrvaški strani. Globoko sredi gozdov, odmaknjenih od pomembnejših poti, zato s toliko bolj oteženo oskrbo, so bili okrevajoči partizani kar najbolj na varnem. Pisec je knjigo posvetil spominu vseh tamkaj zdravljenih partizanov, enot, ki so varovale in vzdrževale bolnišnice, pa tudi tamkajšnjim prebivalcem, ki so v tajnosti skrbeli za bolnišnične potrebe.

Dimitrij-Mitja Jerič, hotenjskega rodu, rojen 1927. leta, je bil z vso predanostjo zapisan najprej osvobodilnemu boju, nato vojaškemu častništvu vse do upokojitve leta 1981. Bil je vzoren vojak – napredoval je do podpolkovnika – po doktrini in delavnosti, sicer skromen človek dostojanstvenih vrlin, klenega razuma in preudarne srčnosti ter blage duše, ki je znala tenkočutno razumevati ljudi, ki so mu bili vojaško zaupani, in njihove usode. Umrli je na lanskega sv. Miklavža dan; od njega so se poslovili svojci sredi Žejne doline. Vsem, ki smo

Mitja Jeriča poznali ali bili z njim dejavnostno povezani, bo ostal v plemenitem spominu.

Vodič popisuje kroniko delovanja bolnišnic in civilnega taborišča pod Snežnikom, in sicer: nastanek prvih bolnišničnih postojank, delovanje bolnišnic po kapitulaciji Italije vse do konca vojne z navedbo osebja, ki je z vso požrtvovalnostjo zdravstveno oskrbovalo ranjenice. Kartografsko in fotografsko je avtor do potankosti opremil popise bolnišnic na prezidanskem Berinščku, v Šimenovih dolinah, na Milanovem Vrhu, v Starem trgu in Podobu. Posebno poglavje je namenjeno civilnemu taborišču Slivniški bataljon v Šimenovih dolinah, kjer je bilo pred sovražnimi maščevanji zavarovanih več kot 90 civilnih ljudi (med temi matere z otroki in dojenčki, starejši od 50 let, rekonvalescenti, sposobni za delo ter straža) iz Dan, Pudoba, z Vrhnike, Bajerja in iz Podloža. Posebej velja poudariti, da je knjiga, napisana z osebno zavzetostjo in preudarnostjo, izšla posthumno, konec lanskega decembra v samozaložbi in kar v 1.100 izvodih, ki jih je natisnila tiskarna Antona Vochla iz Logateca.

Marcel Štefančič

DOMOVINI V POZDRAV

VLazah se je pojoča pesem intimno uglasila s pesniško besedo.

Tistega 13. decembra je bila nedelja pusto siva in bolj kot ne hladna. A ne povsod. Pravcata poživljajoča svetloba in poigravajoča se toplina sta se razlivali po dvorani Gasilskega doma v Lazah. V tistih Lazah, ki jih ni za pozidano Klemejo Gorico, a so do zadnjega kotička napolnile koncertni prostor, v katerem se je oglašala igriva živost petja in iskriva ter blagočuteča intimnost pesniške besede. Niti koncertnega popoldneva, ki ga je gostila »Notranjska« s preizkušenim zborovodjem Janezom Gostišo, je po pozdravnih besedah župana Berta Menarda prodorno razpredala Vanda Lavrič. Ni le izpostavila počastitve državnega praznika, ki mu je bil dogodek namenjen, pač pa je s svojo pesmijo Domovini namenila odo vsemu, kar je domovina. Zatem je prijazno in z zaljubljenimi odmevi stekel prvi pevski del »Notranjske« z narodno Pridi nazaj v Maroševi priredbi, tej so sledile Zardinijeve Planike s solistom Markom Škriljem, narodna v priredbi Antona Schwaba Pri sósedi ter Ipavec-Močnikova Planinska roža s solistom Francem Pencom.

Nato je svojo moškost izpel oktet Pa kol'k'r tol'k', čigar pevsost spodobno upodablja Primož Sark. In zvrstil se je kar fantovski

Foto: Janez Gostiša

Oktet Pa kol'k'r tol'k' z umetniškim vodjem Primožem Sarkom (drugi z desne) in interpretatorko lastnih pesmi Vando Lavrič (spredaj)

spored od narodne Vinska v Schwabovi priredbi prek belokranjske Venci veli v priredbi Pavla Mihelčiča, Prelovčevega Doberdoba, narodne v Maroltovi priredbi Pisemce in prav tako narodne v priredbi Nikolaja Pirnata Ko lani sem do Verbičevega Vasovalca. Vanda je pozornemu poslušalstvu na sprehodu k drugemu nastopu »Notranjske« privoščila svoj pesniški razmislek o Dobrih ljudeh, o tistih Dobrih ljudeh, ki se dobrote ne učijo, o tistih Dobrih ljudeh, ki se z dobroto rodijo. In dobroti je pritrjeval tudi zborovodja Gostiša s polnoglasno lepoto »Notranjske« v Avsenikovih Karavankah, narodni v Kramolčevi priredbi Pojdem u rute s solistko Vido Ko-

rošec pa v narodni istega prireditelja Nmarčez jizaro, dalje še v Bizjakovi V Tamar in Venturinijevemu Znamenju, ki je domovinsko tako svojsko veličastno izzvenelo s solom Erike Marolt, da se človek mora zaljubiti vanjo – v domovino namreč! Aplavz je terjal svoje in navdušeno razživetim poslušalcem se je namenila še istrska vzneseno igriva Kantaj Nineta.

Pa si je bilo moč zaželeli ob koncu bolj izčiščenega sporočila, kot je bila Vandina izpoved njene Zaljubljenosti v dosanjan obraz?

Marcel Štefančič

PONOVOLETNA GLASBENA POSLASTICA

KONCERT PIHALNEGA ORKESTRA ALPINA ŽIRI

Kot da je december popil še zadnje moči vsem mogočim, predvsem glasbenim izvajalcem, je januar praviloma med najbolj dolgočasnimi in kulturno revnimi meseci. Vseeno pa se najdejo tudi taki, ki so pripravljani ljudem polepšati kak deževen konec tedna, kot so to storili godbeniki pihalnega orkestra Alpina iz Žirov. V Domu krajanov se je sicer zbralo precej manj poslušalcev, kot je bilo stolov, a tisti, ki smo tam bili, smo lahko uživali v prijetnem večeru. Dirigent pihalnega orkestra iz Žirov je Logatčan Branko Mrak, ki ga mnogi poznajo predvsem s pozavno v roki. A ne le s pozavno, Branko zna biti spreten tudi v vodenju, saj je kar sam spretno tkal voditeljske niti in prav pristajalo mu je. Kot gostje so nastopile pevke upokojenskega ženskega pevskega zbora Rovte, ki ga že od vsega začetka odi Mari Loštrek Žižek. Uvodni del je pripadal godbenikom, ki so v svojem programu izvedli predvsem moderne skladbe S. Wonderja in Abbe ter B. Adamiča. Izkazali so se tudi solisti, med katerimi seveda ne gre prezreti domačina Davorja Loštreka s saksofonom in mladega Anžeta Buha, ki je imel sploh svoj prvi solistični nastop s pozavno. Ženski zbor je zelo ubrano zapel Nocoj je pa en svetel dan, Preljubo veselje, oj kje si doma, Le predi dekle, predi in Po vodi plava. Bile so izvrstne tako za uho kot tudi za oko in si za svoj pogum in vztrajnost zaslužijo vse pohvale. Drugi del koncerta

je bil v znamenju koračnic, ki so ga sklenili z Radetzky maršem, kot se za tak koncert spodobi. Dlani so prijetno pekle od aplavza, zato je bil dodatek logičen. Čeprav zunaj »aprilsko deževno«, pa v dvorani veselo in sproščeno. Zahvala velja vsem, ki so se potrudili organizirati in izvesti dogodek. Upamo lahko, da se bo to še večkrat zgodilo, kajti lepo je.

Metka Bogataj

Foto: Alen Bogataj

Davor Loštrek in Branko Mrak z godbeniki iz Žirov

LETOŠNJA BERA PRINAŠA NEKAJ NOVEGA

To je bila tematika zadnje lanskoletne Božično-novoletne razstave Društva likovnikov Logatec, ki so jo odprli 11. grudnia zvečer v Stekleni galeriji. Tako je menila tudi likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn, ki je vse leto spremljala člane DLL pri njihovem ustvarjanju in dodala, da ob opaznem napredku vseh pričakuje, da bo tako tudi v letu 2016.

Predsednik društva Janez Ovsec je bil zadovoljen z delom članov v letu 2015 (osem razstav, Ex-tempore, dve koloniji), ki so bili aktivni tudi drugje po Sloveniji in celo izven meja naše domovine. Odprtje je popestril učiteljski oktet Pa kolkr tolk (vodi ga Primož Sark), javnosti pa se je prvič predstavil Komorni orkester harmonikarjev GŠ Logatec.

Članice in člani Društva likovnikov Logatec so se ob koncu leta zahvalili vsem, ki so med letom budno spremljali njihovo delo in so kakorkoli priskočili na pomoč, predvsem pa Občini Logatec. Bralkam in bralcem Logaških novic in vsem Logatčanom pa zaželeli vse lepo v letu 2016.

Besedilo in foto: Brane Pevec

PREPLETANJA

V petek, 27. listopada zvečer, v Stekleni galeriji Večnamenske športne dvorane Logatec ni padalo listje, pač pa rekord obiskov odprtij razstav. Nič čudnega, saj je tokrat razstavljalo

40 članic in članov (teh je le za vzorec) štirih študijskih skupin Društva Univerza za tretje življenjsko obdobje Logatec. O pomenu tovrstnega ustvarjanja je najprej spregovorila gostja Branka Bizjak, tudi avtorica knjige Rokodelska umetnost. Nato pa so sledile predstavitve posameznih skupin: kvačkanje (mentorica Magda Nicoletti), keramika in mozaik (Vesna Stražišar), klekljanje (Anuška Blaško) in servietna tehnika (Ivana Glušič Matko). Na koncu je spregovorila še predsednica Društva Metka Rupnik: »Krasne učence imam. Res ste ustvarjalni, a ne smem pozabiti niti na mentorice. Iskrene čestitke vsem! Še vas bomo presenetili!« Med posameznimi besedami pa so nas ves čas božale melodije, katerih strune je nežno prebiral učenska Glasbene šole Logatec Urška Rozman. Razstava je bila odprta do 3. decembra, finančno pa jo je podprla Občina Logatec.

Brane Pevec

MALO GLEDALIŠČE, VELIKA UMETNOST-TO JE KAMIŠIBAJ

Logatcu je bilo zadnje dni v novembru kar se tiče malega gledališča, imenovanega kamišibaj, zelo razgibano, dejavno, zabavno, pa tudi delavno. Predstavile so se udeleženke seminarja, ki so z izvrstnimi predstavami navdušile ostale udeležence in tudi vse štiri mentorje: Igorja Cvetka, »očeta slovenskega kamišibaja«, ženo Jeleno, hčerko Jerco Cvetko in njenega moža Jureta Egelensbergerja, ilustratorja, ki imata skupaj tudi samostojni atelje – Slikovedke. Posebej zadovoljni pa sta bili organizatorici tega dogodka Simona Kavčič in Simona Nagode, ki sta nosilki vsebine - Kako je možno aplicirati kamišibaj v šolski prostor, v učno delo.

Kaj je tisto, kar po vajinem mnenju odlikuje take vrste gledališča, je to ta intimnost in majhnost, ko si lahko z gledalci bližje?

To energija, ki steče med pripovedovalcem in sliko ter poslušalcem in gledalcem. To zvrst gledališča odlikuje predvsem ustvarjalnost kamišibajkarjev. Če nekdo pripoveduje le tebi, je to posebno doživetje in te ne pusti ravnodušnega. Za dober kamišibajkarški nastop je potrebno dobro, doživeto pripovedovanje in slike, ki nadgradijo pripoved in gledalca presenetijo. Ko

steče ta energija, se zgodi KIO-KAN, kot pravijo Japonci. In pa seveda majhnost, intimnost, ker je res namenjen le do 40 ljudem.

Kako ocenjujeta seminar kamišibaja v Logatcu?

Na seminar se je prijavilo precej udeleženk, ki so ga z lastno produkcijo tudi zaključile. Pri nastajanju kamišibaja se je treba likovno izraziti, kar lahko v začetku zaradi kritičnosti predstavlja problem, a skozi dobro vodenje mentorjev slika postane le še izziv. Priprava zahteva precej ur dela in poguma za nastop pred kolegi in mojstri kamišibaja. Cilj je bil dosežen, udeleženke pa so bile navdušene druga nad drugo in ocena je odlično. Izvajalci seminarja so v hecu povedali, da smo v Logatcu prava velesila v kamišibaju. Izvedbe so bile na zelo visokem nivoju, tako likovni kot pripovedovalski del.

Lahko na kratko predstavita še tridnevno kamišibajevo gostovanje v Logatcu? Morda odziv v prvih dveh dneh, ko so bili na vrsti otroci in potem še tisti zadnji dan za odrasle? Festival je tri dni rasel. Prvi dan so se predstavili otroci in gostje, udeleženke seminarja. Obiskovalcev je bilo veliko. Naslednji dan so nas

obiskali kamišibajkarji iz Pirana, Novega mesta in Ljubljane. Poslušali smo lirične, pripovedne in humorne ter s petjem podkrepljene pripovedi. Tretji dan nam je snežna odeja in gostovanje v Domačiji pr Petrov prinesla čaroben večer ob soju svečk in igri senc. Tako obiskovalci kot izvajalci so bili presenečeni nad zlitjem besede in slike, ki je prinesla pravo kulturno poslastico.

Kakšna beseda za zaključek morda? Menita, da se bo ta vrsta gledališča« prijel«, ali je trenutna modna muha?

Meniva, da je to šele začetek, ki se širi skozi festival in kot didaktičen pripomoček v šoli. Nika kor ni modna muha, ker ima tako močan vpliv na človeške čute, da je nemogoče, da ga izrinejo drugi mediji. Danes ljudje potrebujejo živo besedo, živ nastop, ker smo preveč pred računalniki, tv-jem in telefoni. Nastopali smo tudi na Katrini tržnici. Polno ljudi, navdušeni, ... do naslednjega srečanja pa malo predaha. Tako pravita zavzeti Simoni. To novo, prijetno intimno smer gledališča velja gojiti, kajti žive besede in pristnega človeškega stika ne more nadomestiti nobena še tako moderna tehnična iznajdba. Kamišibaj ima dušo. Hvala Simonama za njun delovni zagon.

Metka Bogataj

DOMIŠLIJSKO IN LESENO

V Galeriji Hiša sonca sta z risbami in fotografijami v januarju razstavljali zanimivi avtorici z Dolenjske.

V organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, Območne izpostave Logatec, je prvič v letu 2016 odprla vrata Galerija Hiša sonca, kjer sta do konca januarja razstavljali vsestranski umetnici Judita Rajnar in Tatjana Vatovec. Gre za zanimiv dvojec, ki je skupno fotografsko-risarsko razstavo naslovil Pod mojimi prsti. Avtorici, ki sta prijateljici in vzgojiteljici v dolenjskem vrtcu Kekec Grosuplje, sta se predstavili z domišljjskimi risbami in fotografijami na temo lesa.

Judita Rajnar se risbi posveča že več desetletij, v galeriji pa je na ogled postavila dela, ki gledalca popeljejo v svet fantazijskih bitij skorajda grotesknih oblik, za katero se po besedah Rajnarjeve skrivajo povsem oprijemljive in vsakdanje podobe. Ker so njena dela ustvarjena s prefinjeno natančnostjo in smislom za podrobnosti, zahtevajo pozornega gledalca, ki se risbam ne posveti le za krajši čas. Avtorica poleg risanja piše pesmi, pravljice za otroke, ustvarja in izdeluje kostume za gledališke predstave, ki jih sama režira in napiše scenarije zanje. Vse te lastnosti in talente s pridom uporablja kot vzgojiteljica, pri čemer neznansko uživa: »Delo vzgojiteljice je pisano na mojo kožo, moje risbe pa so vseč tudi najmlajšim, čeprav se zdijo odraslim skoraj grozljive. Otroci se jim nasmejejo, saj gledajo drugače, s srcem,«

Vsestranski umetnici Judita Rajnar (prva z leve) in Tatjana Vatovec (druga z desne)

pravi Rajnarjeva. Navdih črpa predvsem v naravi, kjer nastane tudi večina risb.

Poezija, ki je nastajala sočasno z risbami

Na fotografijah Tatjane Vatovec spremlja gledalec življenjski cikel lesa. Avtorica se posveča kontrastnim detajlom, ki združujejo propadanje z rojstvom novega. Pred nami se zvrstijo zapuščena lopa, odmrli kosi lesa, skozi katerega poganja življenje, pa tudi končni izdelki iz lesa, kot so jerbasi in drugi suhorobarski izdelki. Fotografije so nastale v likovni koloniji v Krmelju pri Sevnici, Vatovčeva pa se s tovrstno umetnostjo ljubiteljsko ukvarja že vrsto let. Po-

sveča se tudi lutkam, udeležuje različnih seminarjev in izobraževanj, ki ji pomagajo pri njenem vzgojiteljskem in umetniškem delu. Obiskovalci smo bili deležni nekoliko neobičajnega odprtja razstave, saj sta umetnici sami oblikovali kulturni program - Rajnarjeva z branjem avtorske poezije, ki je nastajala sočasno z njenimi risbami in se tudi nanašala nanje, Vatovčeva pa se ji je pri branju večkrat pridružila, sicer pa skrbela za glasbeno podlago. Vsekakor zanimiva in ogleda vredna razstava, ki bi lahko pritegnila tudi večje število logaških likovnikov.

Besedilo in foto: Saša Musec Čuk

ZBORNICI NEKATERIH DRUŠTEV LOGAŠKE OBČINE KMALU NA DIGITALNI KNJIŽNICI SLOVENIJE

Digitalna knjižnica Slovenije ali krajše dLib (www.dlib.si) je zbirka digitaliziranega gradiva, ki ga ureja Narodna in univerzitetna knjižnica. Na njem najdemo vse od multimedijske predstavitve Brižinskih spomenikov do sodobnih znanstvenih raziskav. Med drugim se med digitaliziranim gradivom najde tudi knjiga Logaško okrajno glavarstvo ter seveda vse Logaške novice od samega začetka.

Preko službe za območnost Mestne knjižnice Ljubljana (Knjižnica Logatec namreč spada med knjižnice osrednjeslovenske regije) smo letos v digitalizacijo posredovali večje število publikacij, ki naj bi bile v kratkem objavljene na dLibu. Med njimi so periodične publikacije, kot sta denimo Ravniška sapca in Krajevni informator, najstarejše delo je Popis slavnostij v Logaškem okraju iz leta 1888 (zapisal Vojteh Ribnikar). Od bolj znanih domoznanskih

vsebin bo npr. objavljen zbornik Srečanja z dr. Andrejem Gosarjem ter oba zbornika Mladinskega raziskovalnega tabora Logatec (1988 in 1989). Možen bo še vpogled zbornikov gasilskih društev Hotedršica, Vrh Sv. Treh Kraljev, Rovte, Medvedje Brdo in Logatec, ŠKD Vrh, KTD Hotedršica in ZŠAM Logatec. Na voljo pa bodo tudi publikacije s področja šolstva, in sicer Glasbene šole Logatec, ter o šolah v Lazah in Hotedršici.

Kljub temu da gre pri raznih jubilejnih publikacijah za knjige, ki pogosto obležijo na policah in v osebnih arhivih, je to dragoceno domoznansko gradivo, ki popisuje življenje ljudi in njihovih dejavnosti, s katerimi se na svoj način vpišejo v lokalno zgodovino.

Urška Orešnik

O KRAJEVNEM IMENU LOGATEC – 11. DEL

LOGATEC MED L. 1929 - 1945

Kraljevina SHS se je 3. oktobra 1929 preimenovala v Kraljevino Jugoslavijo (diktatura), ki se je delila na devet administrativnih enot – banovin. Ime Slovenija za ozemlje vzhodno od italijanske rapalske meje je izginilo v unitarističnem imenu Dravska banovina s sedežem v Ljubljani.

Unitaristična ustava Kraljevine Jugoslavije iz l. 1931 je govorila o enem »jugoslovanskem narodu«. Banovina se je delila na srece – eden izmed njih: Sresko načelstvo Logatec oz. Srez Logatec (606 km² ozemlja je potekalo v ozkem pasu ob italijanski rapalski meji pribl. od hribov za Žirmi do Babnega polja, l. 1931 šteje 27.939 prebivalcev). V času do vojne je tu cvetela lesna industrija, zaradi italijanske meje pa tudi tihotapstvo – kontrabant. Zaradi pomembnejše vloge Dolnjega Logatca se je l. 1932 tja iz Gornjega Logatca preselilo okrajno glavarstvo. Zadnja leta pred vojno se je v teh krajih okrepilo vojaštvo in zaradi slabih odnosov z Italijo so začeli graditi sistem utrdb - »Rupnikova linija« (po vodji štaba za utrjevanje, generalu Leonu Rupniku).

Druga svetovna vojna 1941-1945

Cvetna nedelja je uvod v veliki teden, ko se kristjani spominjajo zadnjih dni Jezu-

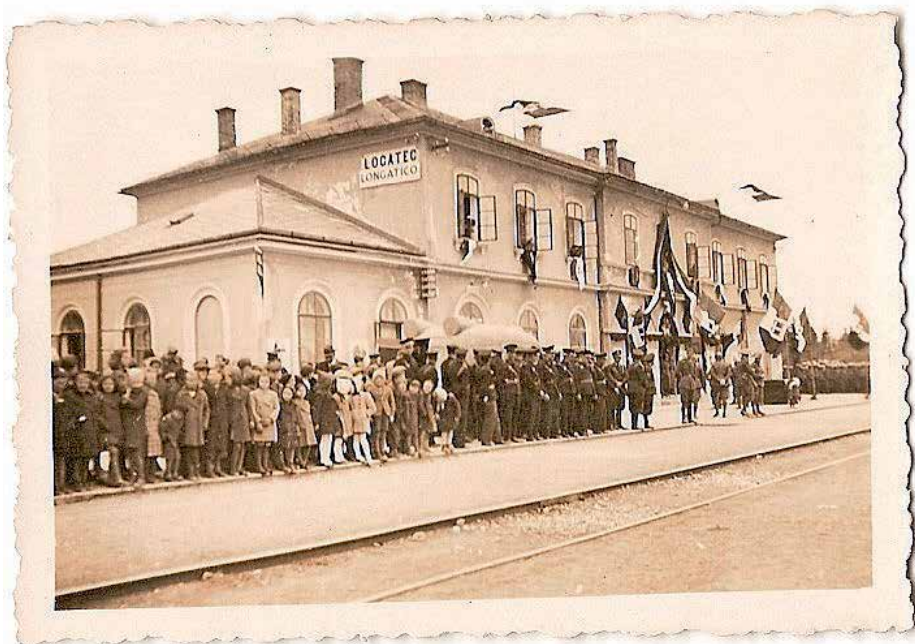

Provincia di Lubiana - Ljubljanska pokrajina

sovega zemeljskega življenja. Praznik je spomin na dan, ko so Izraelci lomili oljčne veje in jih postlali kot preprogo pred Jezusom Kristusom, ko je ta na oslici prijahal v Jeruzalem in tu doživel navdušen sprejem. Ponekod, žal, so navdušen sprejem doživeli tudi Nemci, ko so ravno na ta praznik, 6. aprila 1941, v sedlih smrtonosne vojne tehnike napadli našo domovino. Na *veliki petek* se kristjani spominjajo Kristusovega

trpljenja in smrti na križu. To je edini dan v letu, ko se ne obhaja mašnih daritev. Na ta dan, 11. aprila 1941, pa so Slovencem darovali črno mašo tradicionalno krščanski Italijani, ko so pridigali z orožjem in okupirali naše kraje - logaški okraj je bil vključen v 91. italijansko provinco (»Provincia di Lubiana«) - Ljubljansko pokrajino kot del fašistične, sicer zelo katoliške Kraljevine Italije. Tujec je poitalijančil slovenska krajevna imena - srez Logatec postane Distretto di Longatico - nella zona occidentale, comprendente 24710 abitanti, costituito da 11 comuni: Gottedrasizza o Goltederscizza (Hotedršica), Longatico Inferiore (Dolnji Logatec), Longatico Superiore (Gornji Logatec), Planina alla Grotta (Planina), Route (Rovte) Po praksi nad primorskimi Slovenci v rapalski Italiji je italijanska oblast tudi tu poitalijančila slovenska osebna imena (glej seznam interniranih (logaških) otrok iz Slovenije v Gonars spomladi l. 1943).

Pred vodnjakom na Čevici so italijanski vojaki v slogu protireformacije razmetavali in sežigali slovenske knjige, last knjižnice Sokolskega doma (danes Narodni dom). Sosedje ter otroci so jih nekaj rešili in poskrili. Kot prizor iz Biblije: italijanska vojska je okronala Logatec z bodočo žico. Nekdanji fotoreporter časopisa Jutro Miran Pavlin je v svojem dnevniku, ki ga je objavil v knjigi »Ljubljana 1941« na str. 134 zapisal: » ... dne 6. 5. 1941: Pojavili

V pričakovanju fašističnega komisarja Graziolija 13. julija 1941 na železniški postaji Logatec - Longatico

ALUNGO DEI RAGIINI SLOVENI PRESENTI IN CAMPO DI CONCENTRAMENTO DI
GONARS

38-KRISTJAN VIDA	di Levro	1935	Sočanica
39-KAVCIC Cecilia	di Ivan	1935	Longatico
40-KRISTIAN Majda	di Avle	1933	Fronel
41-KIKELJ Ana	di Andrej	1937	Stari Log
42-KOVACIC Branka	di V.N.	1941	SV Treška
43-KRANAR Angela	di Ianes	1936	Brasovica
44-KRANAR Ivan	di Ianes	1937	id
45-KRANAR Vera	di Ianes	1943	id
46-LANBERGER Giuseppina	di Anton	1935	Dobrunje
47-LOGAR Maria	di B.N.	1935	Longatico
48-MATEOVIC Frano	di Frano	1939	V. sova Vas
49-MATEOVIC ENE Peter	di Frano	1940	id
50-MUCINA Stane	di Anton	1935	Velika Lasec
51-NAJČULJ Stane	di Luigi	1934	Velika Lasec
52-NALONIC Stefan	di Ignazio	1934	Ornenoli
53-NIKLAVIC Giudita	di Frano	1935	Lubiana
54-NIKLAVIC Rozanga	di Frano	1938	Lubiana
55-NANTINGIO Iones	di Antuan	1933	Podgora
56-NUTLAS Vinca	di Ianes	1937	Logia

Logaški otroci v Gonarsu

so se pa novi kaŕipoti, ki so jih postavili Italijani. Vendar ne upoštevaŕo Graziolijeva odloka o dvojezičnosti. Na novih kaŕipotih so imena slovenskih krajev poitalijančena. Če hoče kdo na primer v Logatec, bo zaman iskal ustrezaŕoči kaŕipot. Pravo pot bo ubral le takrat, ko bo sledil navodilo kaŕipota z napisom Longatico. (fotogr.) ... str. 184-188: 13. julij 1941, nedelja: Visoki komisar Emilio Grazioli je obiskal razne kraje na Notranjskem. ... Toda na prvem postanku, v Logatcu, nisem videl le dekoracije, temveč tudi množico domačinov, ki je z vzklikanjem pozdravila visokega komisarja Graziolija. ... Menim, da si Slo-

venke in Slovenci nadenejo narodne noše le takrat, kadar žele svečano zaznamovati slovenske posvetne prireditve ali pa naše cerkvene slovesnosti. Danes so pa v Logatcu z narodnimi nošami počastili prihod najvišjega civilnega okupatorja. (fotogr.) ... Ob tej priliki sem se zopet spomnil na primorske Slovence. ... Toda, ko je prišel v njihov kraj kak fašistični veljak, ga ni čakala nobena narodna noša.«

Po kapitulaciji Italije, 8. 9. 1943, preide ozemlje Logatca pod Nemčijo - nacistični Velikonemški rajh. Ljubljanska pokrajina je postala del Operacijske cone Jadransko primorje (»Zona d'operazioni del Litorale adriatico« - »Operationszone Adriatisches Küstenland«), ki pa je bila de facto pod nemškim nadzorom. Še vedno pa je bil Logatec obdan z žico, saj je za prehod preko »SPERRLINIE LOITSCH - ZAPORNI PAS LOGATEC« vsakdo potreboval dovolilnico - Durchlaßschein (dokument je objavljen v knjigi Vojnega muzeja Logatec: »Logatec 1941-1945«, na str. 240). Tako je bilo do 4. maja 1945, ko je partizanska vojska 4. jugoslovanske armade - 29. hercegovaška divizija osvobodila Logatec.

Pošta

L. 1941 so Italijani poštarne žige »nacionalizirali« - odstranili so cirilične oznake, tako da so ostale le slovenske. Še istega leta so nekateri žigi v spodnjem delu imeli

napis LUBIANA (po vsej verjetnosti tudi Logatec oz. vsi manjši kraji v Ljubljanski pokrajini. Ko so jo (»Provinz Laibach«) l. 1943 zasedli Nemci, so namesto italijansko-slovenskih uvedli nove, nemško-slovenske žige (na območju, ki so ga zasedli že l. 1941 - Koroška, Štajerska, Gorenjska, del Prekmurja in Dolenjske - so uvedli samo nemške žige).

Železnica

Po formiranju Kraljevine SHS so se nekdanji deli avstrijske železnice preimenovali v Državne železnice Kraljevine SHS; l. 1929 so se preimenovali v Jugoslovanske državne železnice (JDŽ). Italijani so železnice na ozemlju Ljubljanske pokrajine vključili v Ferrovie dello stato (FS). Po kapitulaciji Italije so Nemci železnice priključili k Deutsche Reichsbahn (DRB). Temeljito so spremenili imena železniških postaj in postajališč z razglasom in okrožnico št. 47/43 z dne 17. 12. 1943.

Ob zmagi fašistične Italije (»sacro confine orientale« = sveta meja na vzhodu - »sacro egoismo italiano« = sveta italijanska sebičnost) ali nacistične Nemčije (»Machen Sie mir dieses Land wieder deutsch!« = »Naredite mi to deželno spet nemško!«) bi postopoma poleg slovenskih napisov izginil tudi slovenski jezik in z njim slovenski narod. Tega se je treba zavedati!

Se nadaljuje

Gvido Komar

Foto: arhiv Knjižnice Logatec

Znamka Kraljevine Jugoslavije iz l. 1940 (žig D. Logatca v cirilici)

NOVA ZELANDIJA- DEŽELA PRIJAZNIH LJUDI

Nataša Kokalj je naša rojakinja, žena in mamica štirih otrok. Pred nedavnim se je med novoletnimi počitnicami za kratek čas ustavila v Sloveniji, kajti trenutno z družino živijo na Nizozemskem. Prej so skoraj osem let preživeli na Novi Zelandiji. Z namenom, da nam to daljno deželo nekoliko bolj približa vsaj v sliki, besedi in s posnetki, je bila 22. decembra 2015 gostja večera v knjižnici Rovte.

Knjižnico so napolnili obiskovalci, ki radi prisluhnejo, kako poteka življenje drugje, daleč stran od nas. Skoraj osem let življenja na tujem je v Nataši in njeni družini pustilo pomemben pečat.

Čeprav Nova Zelandija ponekod spominja na Slovenijo, pa je od nje tudi zelo različna. Najprej so tu njihove navade. Belci so tam kot prišleki, ki jih domačini lepo sprejmejo in jih spoštujejo, a hkrati tudi od njih pričakujejo enako. Nataša je na Novo Zelandijo odšla predvsem zaradi moževe službe. S seboj sta odpeljala tudi svoja otroka Žigo in Marušo, ki sta se na novo življenje takoj navadila. V novi domovini sta se jim pridružila še dvojčka Filip in Zoja.

Kaj je pustilo v Nataši največji vtis? To, da so tam prebivalci izjemno prijazni, vedno so pripravljeni pomagati. Življenje na Novi Zelandiji ni podrejeno večnemu hitenju, je bolj ležerno, manj stresno. Ljudje so tudi izjemno družabni, veliko je zabave. Presenetilo jo je zelo čisto okolje, saj vedno vse počistijo za seboj. Ni ustaljenega bivanja v eni hiši, temveč se veliko selijo. Tudi na cesti so ljudje zelo uvidevni. Kako

Foto: arhiv Knjižnice Logatec

bi bilo dobro, da bi se vsaj nekaj takega »prijelo« tudi naših ljudi, kajne?

Brez ocen, a z jasno postavljenimi mejami

Šolstvo je drugačno, manj tekmovalno, a vseeno lahko otroci pokažejo vse potencialne, ki jih imajo, ali celo še bolj kot pri nas. Otroci do potankosti poznajo meje, so taki, kakršni so. Odnose gradijo na empatiji: »Pojdi in stopi v čevlje drugega, ti si pomemben, a pomembni so tudi drugi«. Otroci nimajo ves čas nadzora, saj poznajo postavljene meje in jih le redko prestopijo. Veliko je igre zunaj, plezanja, skakanja in učenja raznih spretnosti, ki jim bodo koristile. Tam ljudi cenijo in ne merijo, zato ni

ocen in stalnega vrednotenja, a so kasneje to ljudje z bogatim znanjem in izobrazbo. Dve- in polurno druženje je minilo zelo hitro, mnogo je bilo lepih in spodbudnih misli. Nataša je s svojo prijaznostjo in preprostostjo poslušalcem dala delček svojih doživetij v daljnem svetu. Vsaj nečesa bi se morali držati, to je misli, da pojdemo malo vase, ne glejmo le na materialni svet in imejmo oči in posluš za sočloveka. Nataša zdaj svoj vsakdan preživlja na nam Nizozemskem, ki nam je nekoliko bližja. Nemirni duh jo vedno znova vodi v nove dežele, po nova spoznanja, doživetja in izkušnje. To lahko človeka bogati in usmerja. Zato, srečno, Nataša!

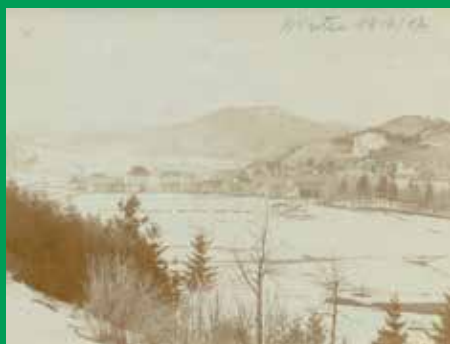
Metka Bogataj

ZGODBE S KAMRE

V Logaških novicah bomo poslej objavljali utrinke s Kamre, spletnega portala Knjižnice Logatec, in našim bralcem tako razkrivali zanimive podrobnosti iz logaške zgodovine.

Kot se času spodobi, začenjamo z razglednico Gornjega Logatca z napisom Winter 1916/17 – posneta torej pred stoletjem, ko je bil Logatec pomemben del zaledja soške fronte. V Blekovi vasi je bila bolnišnica, eno zanimivejših dejstev iz tega časa pa je, da je bilo pod Sekirico zasilno vojaško letališče. Kdo je zapisal opombo na razglednico, ostaja skrivnost, najverjetneje vojak avstroogrške vojske. Razglednico lahko najdete na portalu Kamra v Zbirki starih razglednic Knjižnice Logatec, več o tem obdobju pa v zbirki Logatec z okolico v času prve svetovne vojne.

Urška Orešnik

POZABLJENI SOPOTNIKI

O PREDAVANJU BOSANSKI PLANINSKI KONJI V SLOVENIJI

Predzadnji četrtek v januarju je knjižnica Logatec gostila Antona Dolinška, predsednika Mednarodnega združenja rejcev bosanskih planinskih konj in ustanovitelja kobilarne Planido. Dolinšek je poslušalcem predstavil razvoj, pomen in vlogo pasme skozi zgodovino ter aktualna prizadevanja za njeno ohranitev.

Bosanski planinski konji, omenjeni že v 4. stoletju pr. n. št., so odigrali pomembno zgodovinsko vlogo v transportu in trgovini ter v obeh svetovnih vojnah, pri oskrbi s hrano, vodo, sanitetnim materialom in orožjem. Prisotni so bili na območju celotne Jugoslavije, kjer so jih uporabljali za potrebe kmetijstva, gozdarstva in transporta. V Slovenijo je pasma prišla v 15. stoletju, njihova uporaba, priljubljenost in število pa so se močno povečali po 2. svetovni vojni, ko so jih s pridom uporabljali predvsem za tovorjenje drv in oskrbo planinskih koč. Tako se danes marsikateri predstavnik starejše generacije Slovencev z veseljem spominja zvestega pomočnika »bosančka«. Poslušalci smo bili seznanjeni tudi z zanimivim podatkom, da je slovenski junak Martin Krpan tovoril sol prav na »bosanski« kobilici. Bosanski konji se namreč kljub svoji majhnosti odlikujejo po izjemni vzdržljivosti, skromnosti, prilagodljivosti, poslušnosti in vsestranski uporabnosti. Žal usoda tem izjemnim štirinožcem ni bila pretirano naklonjena. Z vse pogostejšo uporabo mehanizacije in razpadom SFRJ sta zanimanje ter skrb za razvoj pasme usihala, število njenih predstavnikov pa se je močno zmanjševalo. Tako se je danes od približno 500.000 konj, prisotnih v tedanji državi Jugoslaviji, ohranilo le nekaj več kot 150 konj, primernih za nadalj-

Bosanski planinski konji

njo vzrejo. Morda je pomanjkanju zaslužene pozornosti botrovalo tudi njihovo nekoliko »ponesrečeno« ime, omemba katerega pogosto neupravičeno naleti na oznake manjvrednosti, podcenjenosti in nepomembnosti.

Ob zaključku predavanja je Anton Dolinšek predstavil tudi lani izdano knjigo *Bosanski planinski konj: najstarejša avtohtona pasma na Balkanu v izumiranju*, katere avtorja sta poleg Dolinška še dr. Matjaž Mesarič in prof. dr. Peter Dovč. V njej lahko poleg čudovitih fotografij najdemo podatke o izvoru, zgodovini in razvoju pasme. Knjiga vsebuje tudi izsledke genetskih raziskav, ki pričajo o edinstvenosti in neprecenljivi vrednosti pasme. Gre namreč za daljne potomce divjih konj, ki so skozi naravno selekcijo ob relativno majhnem vmešavanju

Gregor Erjavec, direktor knjižnice Logatec in Anton Dolinšek, ustanovitelj kobilarne Planido

človeka uspeli ohraniti raznolikost izvornih genov prednikov. Vsi z zanimanjem in posluhom za te plemenite živali, ki ste morda zamudili predavanje, lahko (po predhodnem dogovoru) v Zagorju ob Savi, natančneje v Podkumu, obiščete Ergelo Planido. Na tamkajšnji ekološki kmetiji Anton Dolinšek in njegova soproga nudita dom in zavetje več kot dvajsetim dragoce- nim predstavnikom bosanske planinske pasme. Upajmo, da le ne bodo eni izmed poslednjih.

Besedilo in foto: Tina Arnuš Pupis

ZGODBA S KAMRE

GREGORJEVO ... KO SE PTIČKI ŽENIJO.

Gregorjev sejem v Logatcu ima že bogato tradicijo. V zanimivi anekdoti je logaški pesnik Anđej Žigon - Aleluja sejem opisal takole: „Vsako leto na Gregorjevo Ribničani štante na našem križišču razstavijo.

V veselje logaške mularije, za blagor revnih prošlov.“ (Logaške novice, april/maj 1980, str. 16). Več si lahko preberete in ogledate v zbirki *Gregorjev sejem v Logatcu* (nadzbirka: Cankarjeva cesta v Logatcu) na www.kamra.si. Če doma hranite fotografije Gregorjevega sejma, ki so starejšega datuma in bi jih želeli prispevati v zbirko na Kamri, vabljeni v Knjižnico Logatec (za več informacij pišite na urska.oresnik@log.sik.si).

Urška Orešnik

»BLEKOVCI SO BILI ŽE NAVAJENI, DA SMO ZMERAJ PELI«

Ivanka Urbas je zgovorna in energije polna 83-letna Logatčanka, natančneje Blekovka, ki ima v življenju še veliko zamisli in načrtov. Predvsem z muzejem starih predmetov »Na griču«, ki ga je lastnoročno na noge postavila v letu 2005.

Ivankin dom je poln razglednic, predmetov, časopisov, ki še čakajo, da dobijo svoje primerno mesto za ogled in hrambo – v muzej bi rada preuredila tudi več stoletij staro domačo hišo, ki je potrebna temeljite prenove. Volje ji ne manjka, mogoče le malo več posluha s strani za to pristojnih institucij. Ivanka pa zbira in hrani, predvsem pa prepeva tudi stare slovenske pesmi. Z njimi ni »šparala« niti v času najinega pogovora, ki je bil namenjen prepevanju in pesmim, s katerimi se je večkrat predstavila v Logatcu in širše po Sloveniji. »Ata je na nas otroke prenesel veselje do petja. On je pel visok glas in marsikdo ga je z veseljem poslušal, ko je zapel pri Riharji, kjer je bila včasih gostilna. Večkrat se skušam spomnit, katere pesmi vse je pel. Tiste bi mogla tudi jaz zdaj zapeti! Še vedno hranim družinsko kaseto, ko nas je prišel ob mamini 70-letnici 1969. s kasetofonom posnet sorodnik iz Ljubljane. Več ali manj smo kar vsi v družini peli,« se spominja Ivanka. Največkrat so skupaj z brati in sestrami zapeli ob godovih. Šli so pred vrata in ropotali in ko se je godovnik pokazal, so mu zapeli. »Na mizo smo postavili liter vina, kaj za pod zob, potem pa smo cel večer peli ter vice govorili. Prav lušno

je bilo.« Prepevali so ob družinskih obletnicah, za večje praznike, kot sta božič in velika noč. Petje se je slišalo tudi ob kresu, ki so ga zakurili na hribu za hišo, pri prepevanju pa so se jim pridružili sosedi. »Najbolj pa smo slavili mamin god, 25. marca. Če je bilo lepo vreme, smo šli ven, gor na gmajno, sabo smo nesli za jest in pit in prepevali. To so Logatčani poslušali in govorili: ‚Kaj se z griča glasi za ena pesem?‘ Blekovci so bili že navajeni, da smo zmeraj peli.« Včasih pa so več prepevali tudi v šolah in iz tistega obdobja si je Ivanka zapomnila veliko pesmi, predvsem cerkvenih, ki jih sedaj ni več nikjer slišati. Med njimi tudi *Cerkvica vrh gore, cerkvica bela*, ob kateri se vedno spomni na taborsko cerkev v Gornjem Logatcu, kamor je hodila v osnovno šolo. Ivanka je prepevala v cerkvenem otroškem zboru in takrat se je po Logatcu govorilo, da najboljše pojejo gornjelogaški otroci in dolnjelogaške pevke.

Za sedem let na Štajersko

Po drugi svetovni vojni so se z družino za sedem let preselili na Štajersko, v apaško dolino ob Muri, kjer so se zbirali ljudje iz vse Slovenije – Prekmurci, Belokranjci, Primorci, vsak s svojimi pesmimi: »Ob vesellicah, pa tudi pri nas doma, je bil zmeraj kakšen muzikant. In potem smo peli, špilali, plesali. Iz tega časa sem ohranila veliko pesmi.« Ko se je kmalu po vojni učila za šiviljo v Lutvercih pri Gornji Radgoni, je njeno pozorno uho

ujelo marsikatero melodijo, med njimi tudi *Moj dom*, pesem, ki jo je naučila njena mojstrica. Govori o zapornicah v gradu Rajhenburg pri Brestanici, Ivanka jo je med najinim pogovorom tudi zapela. Zelo rada pa tudi zapleše, še posebej, ko zasliši harmoniko: »Mene je harmonika kar dvignila, kako rada bi jo igrala kot otrok! Jaz bi še danes plesala. In če bi mi nekdo danes pri mojih letih rekel, da naj grem plesat, bi takoj šla. Moja velika želja je, da bi šla vsaj še enkrat plesat z enim »wrnih« plesalcem! Ko so nas v šoli spraševali, kaj bi kdo rad bil, sem odgovorila, da bi bila rada baletka. Mama je rekla: ‚Ne, ne boš se hodila raztegvat!‘ (smeh) To je bilo včasih za punco sramotno. Ko so bile veselice, jaz enega samega plesa nisem zamudila. Samo zaškripalo je, in že sem plesala. Fantje so me kar čakali v vrsti za ples. In še ko sem kasneje otroke merkala, sem dala v kuhinji radio na glas in smo plesali.«

Izbrana med najboljše slovenske ljudske pevce

Življenje ji kasneje ni prizanašalo, trdo je delala za vsakdanji kruh in dom, vendar pa so ukvarjanje z muzejem, petje, otroci, vnuki, sedaj tudi že pravnuki, poskrbeli za marsikateri lep trenutek. Eden takšnih je bil prejšnje leto, ko je bila izbrana za nastop na državnem srečanju pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž v Zrečah, ki ga organizira Javni sklad RS za kulturne dejavnosti: »Zelo sem bila vesela. Prišli so tudi vsi domači štajerski pevci, ki sem jih poznala že od prej. Na pogostitvi smo tudi skupaj zapeli, vse tiste pesmi, ki sem jih poznala še iz mladosti. Zelo lepo je bilo, nekaj enkratnega.« Ivanka na tovrstnih srečanjih sodeluje že več kot deset let in v letu 2015 je bilo prvič, da se je kateri od logaških predstavnikov uvrstil na državni nivo in da so ga organizatorji uvrstili tudi na nastop na prireditvi. Na njem je zapela dve pesmi – logaško *Je bela cesta uglajena*, ki govori o logaških fantih, vojakih v prvi svetovni vojni, iz vojske pa je njen ata prinesel tudi bolj poznano *Oj ta soldaški boben*.

Hrani tudi mornarske pesmi

13. februarja se je na območnem srečanju ljudskih pevcev in godcev v Jožefovi dvorani v Logatcu predstavila s slovenskimi ljudskimi, natančneje mornarskimi pesmimi: »Slovinci imamo zelo malo mornarskih

pesmi, vendar tudi te hranim, izbrala pa sem jih zato, ker imajo naši domači zelo radi morje,« je še povedala sogovornica. Rada nastopa, čeprav, kot pravi sama, ne zato, da bi se izpostavljala, ampak ker si želi, da bi se te pesmi ohranile tudi za naslednje rodove. Svoje ima zbrane po abecedi, ene so po spominu napisane na roko, druge natipkane, med njimi pa niso samo slovenske, ampak tudi srbske, hrvaške, ruske pesmi. Zelo rada zapoje tudi na družinskih praznikih in obletnicah, če jo le spodbudijo k temu. Ivanko je pred leti obiskala Simona Moličnik, urednica za ljudsko glasbo na Radiu Slovenija, in z njo posnela enourno oddajo: »Moj sorodnik se je ravno vračal s Štajerske in ko je prižgal radio, je slišal, da jaz govorim. Povedal mi je, da je bila njegova pot domov ob poslušanju oddaje čudovita.« Vesela je, ker po radiu večkrat sliši stare pesmi, kot pravi, je bilo tega včasih manj. Pred ravno desetimi leti je Občina Logatec Ivanki Urbas podelila februarско Prešernovo priznanje za izjemne dosežke na področju kulture, mi pa ji želimo,

da bi vsaj še nadaljnjih deset let logaški prostor bogatila s prepevanjem in ohranjanjem ljudskega izročila, kateremu se posveča z navdušenjem in spoštovanjem do rodov, ki

so v zadnjih stoletjih oblikovali slovenski narod in njegovo kulturo.

Saša Musec Čuk
Foto: Blaž Korenč

SVEŽINA IN UGODJE ZA VAŠE OČI PROCULIN®

PROCULIN® TEARS: kapljice za vlaženje oči s hialuronsko kislino so namenjene dnevni negi oči ter zagotavljajo občutek svežine in ugodja skozi ves dan. Vlažilne in zaščitne lastnosti hialuronske kisline blažijo občutek vzdraženih, suhih in pekočih oči.

PROCULIN® LENS: večnamenska raztopina za leče s hialuronsko kislino je prava izbira za celovito nego vseh vrst kontaktnih leč. Leče čisti, razkužuje, ščiti in vlaži.

PROCULIN® LENS TRAVEL PACK: večnamenska raztopina za leče s hialuronsko kislino je na voljo v priročni embalaži, primerni za potovanja.

Proculin® izdelki so na voljo v enotah Lekarne Ljubljana, spletni lekarni Lekarna24ur.com in drugih izbranih lekarnah.

LL Grosist, Komenskega ulica 11, 1000 Ljubljana

KLEMEN STOŠEVSKI: KLŠ S ŠTEVILNIMI PROJEKTI NA PRAVI POTI

Klub Logaških študentov deluje že od leta 1995 in skrbi za to, da se na področju mladih dogaja čim več zanimivih stvari, hkrati pa spodbuja člane, da postanejo aktivni tudi v širšem družbenem okolju. O klubu, njegovih dejavnostih in načrtih je za Logaške novice spregovoril njegov predsednik Klemen Stoševski - Stotka, študent Fakultete za elektrotehniko Univerze v Ljubljani.

Klub logaških študentov obstaja že dobrih 20 let. Kaj vse počnete v njem in kaj je isto glavno, kar povezuje študente?

Klub logaških študentov največ dela na projektih za mlade. Skozi študentsko leto skrbimo za organizacijo športnih, kulturnih in zabavnih aktivnosti. Našim članom je na voljo brezplačna rekreacija, sodelujejo lahko pri organizaciji različnih projektov in s tem pridobijo zanimive izkušnje. Poleg naštetega imajo člani tudi ugodnosti pri klubskih dogodkih (cenejše karte, welcome drink in podobno), možnost koriščenja prostorov KLŠ-ja, v katerih so studio, namizni nogomet, pikado, možnost ogleda filmov ali prenosa tekem preko diaprojektorja in možnost uporabe računalniške učilnice. Glavno, kar povezuje študente v KLŠ-ju, so poleg vsakodnevnega druženja v prostorih tudi dogodki. Zato je eden izmed naših ciljev, da v tekočem letu izvedemo kar se da veliko različnih projektov in ponudimo našim članom pestro in raznoliko dogajanje.

V letu 2015 ste izpeljali kar nekaj projektov. Kateri izmed njih je bil najbolj zahteven oziroma na katerega ste člani kluba najbolj ponosni?

V preteklem letu je bil najzahtevnejši projekt festival Logaško poletje, ki je trajal devet dni, vsak dan pa smo organizirali vsaj dva dogodka ali pa še kakšnega več. Največji problem je bil pomanjkanje kadra. Čeprav se je zdelo, da nas je veliko, je celotna organizacija dogodka slonela na petih ljudeh, kar posameznika na koncu popolnoma izčrpa. Sam, na primer, nisem spal približno 50 ur, tri dni pa kar v avtu na parkirišču. Vendar pa smo bili na koncu kljub malce manjšemu obisku z organizacijo dogodka zadovoljni, saj so se obiskovalci zabavali. Organizacijo so pohvalile tudi nastopajoče glasbene skupine.

Foto: arhiv kluba

Kaj KLŠ načrtuje v letu 2016?

Po tradiciji bomo tudi letos organizirali dva glavna dogodka: Majski koncert in Logaško poletje, in sicer z nekaterimi spremembami, ki zaenkrat ostajajo še skrivnost. Letos nameravamo več poudarka nameniti Majskemu koncertu, saj je takrat začetek zabav na prostem, poleg tega pa kmalu sledi izpitno obdobje, pred katerim člani izkoristimo še zadnjo priložnost za sprostitev. Spremembe načrtujemo tudi pri festivalu Logaško poletje, vendar zaključni žur zadnji teden v avgustu, s katerim se Logaščani poslovimo od poletja, ostaja. Poleg tega vsak mesec pripravimo vsaj dva dogodka za študente. V januarju smo v sodelovanju s Knjižnico Logatec in Šodr Teatrom pripravili predstavo Živalska farma, pripravljamo pa še FIFA Turnir.

Kako financirate svoje projekte, ali vam Občina Logatec pri tem pomaga?

Večino finančnih sredstev, ki jih klub potrebuje za svoje delovanje in izpeljavo projektov, dobimo preko Študentske organizacije

Slovenije. Vsak klub, ki kandidira za sredstva, mora izpolniti cel kup papirologije, pripraviti projekte in zadostiti vsem kriterijem, višina sredstev pa je odvisna tudi od uspešnosti preteklih projektov in števila članov. Od občine dobimo toliko sredstev, kolikor jih prejmemo prek razpisov, na katere se prijavimo. Za klubske prostore, ki so v lasti Občine Logatec, plačujemo najemnino, ki se obračunava letno glede na pravilnik občine. Za Logaško poletje smo skromen delež prejeli iz naslova razpisa »županovo pokroviteljstvo«. Še vedno pa si želimo, da bi imeli na občini več posluha za nas.

V času begunske krize ste bili člani Kluba Logaških študentov aktivni tudi pri nudenju pomoči beguncem. Kaj vse ste počeli v nastanitvenih centrih za begunce in kako ste jim pomagali?

Ob prihodu beguncev se je na nas obrnila občinska civilna zaščita. Sprva naj bi študentje pomagali pri prevajanju, a smo pozneje priskočili na pomoč tudi pri sprejemanju beguncev, nameščanju in delitvi hrane. Delali smo večinoma ponoči, nekajkrat tudi na Vrhnikih, kjer so bile nastanitvene razmere bistveno slabše kot v

Logatcu. Naši člani so dobro sodelovali s CZ Logatec in po novem bomo del njihove stalne ekipe.

Konec oktobra so v KLŠ-ju potekale volitve, na katerih si bil izvoljen za predsednika. Zakaj si se odločil za kandidaturo? Katere so glavne naloge oziroma izzivi, s katerimi se srečuješ kot predsednik kluba studentov?

Ne vem, letos sem se odločil za kandidaturo in tudi zmagal. Z novoizvoljeno ekipo smo

klub najprej za dva meseca zaprli ter temeljito pospravili in preuredili prostore. Spisali smo tudi nov hišni red, ki žal ni vsem všeč, a se ga morajo držati. Kot predsednik kluba imam največ dela z organizacijo projektov, saj je treba za vsak dogodek pripraviti veliko dokumentacije, pridobiti dovoljenja in podobno. Vendar pa pri vsem tem pridobiš mnogo izkušenj. Velik izziv je tudi pridobiti ekipo, na katero lahko računaš in ji zaupaš različne naloge. Letos se mi je to posrečilo in imam odlično organizacijsko ekipo, s katero vodimo KLŠ v (po mojem mnenju) pravo smer.

Kakšne so tvoji načrti za bližnjo prihodnost?

Nimam nobenih načrtov ampak se sproti odločam in pustim presenetiti.

S Klemnom sva pogovor zaključila z ogle-dom klubskih prostorov in klepetom o novih projektih. Želim mu veliko uspehov pri vodenju kluba kot tudi na drugih področjih v življenju. Carpe diem quam minime credula postero (Horacij).

Nina Jerina

IVICA MERLAK – KNJIŽNIČARKA ŠIROKEGA SRCA

V SODELOVANJU Z DOMOVI ZA STAREJŠE V LOGATCU

Zavod Dom Marije in Marte je katoliška socialna ustanova, ki opravlja storitve institucionalnega varstva v domovih za starejše. Odprt je za vse ljudi, ne glede na prepričanje, če so le pripravljeni slediti usmeritvi in programu zavoda. Dom Marije in Marte v Dolenjem Logatcu je bil posvečen 5. oktobra 1991 (takrat kot prvi katoliški dom v Sloveniji za starejše), Dom sv. Jožefa v Gorenjem Logatcu pa 18. oktobra 1992. Po besedah Alenke Furlan, nekdanje knjižničarke in kasneje tudi direktorice Knjižnice Logatec, je le-ta takrat domu ponudila sodelovanje, kar so z veseljem sprejeli. Sprva je dom obiskovala sama, občasno domu prinašala knjige iz knjižnice ter starejšim tudi brala. Večkrat jo je menjala knjižničarka Špela Petkovšek, predvsem pa knjižničarka Ivica Merlak, ki je sčasoma prevzela te obiske in jih opravljala z veliko srčnostjo in predanostjo.

Knjižnica je nekaj časa sodelovala tudi z Domom starejših Logatec - »Grapovčnik« (ki je začel delovati februarja 2001), dokler sami niso vzpostavili svoje interne knjižnice. Ivica Merlak o svojem delu v Domu Marije in Marte: »Nekaj let sem obiskovala Dom sv. Jožefa v G. Logatcu, potem pa so se preselili v Dom Marije in Marte, še pred nadgradnjo oz. pred razširitvijo doma (medgeneracijski Lazarjev dom, posvečen 18. septembra 2011, op. p.). Stanovalcem sem brala v večnamenskem prostoru – v podprtiličju oz. kleti, kjer je bila tudi kapela, v kateri sem imela nekajkrat tudi srečanja z ustvarjalci, kot so npr. pisatelj in slikar (po rodu iz Rovt) Ivan Malavašič ter laični misijonar Uroš Rudolf. Najraje so poslušali zgodbe iz slovenskega podeželja, kmečke povesti ter humoristične pripovedi. Delo s starejšimi je bilo prijetno in me je navdajalo z nekakšno notranjo toplino, saj so se starejši mojih bralnih ur že vnaprej veselili. Rada se spominjam svojih obiskov in drobnih anekdot: včasih je kdo zaspal, enkrat me je oskrbovanka okregala, češ, da govorim pretiho, pa jo je druga opozorila, da si je pozabila vstaviti slušni aparat; včasih smo skupaj praznovali njihove rojstne dneve, skratka, radi so me poslušali in se pogovarjali. Mislim, da sem v dom hodila vsaj 15 let. Večino let sem se za obiske dogovarjala z delovno terapeutko Matejo Seliškar, s katero sva odlično sodelovali.« 19. novembra 2015 je Ivica Merlak zadnjič brala starejšim v Domu Marije in Marte. S 1. januarjem letos se je po skoraj 23 letih dela v logaški knjižnici upokojila. Ob tej

Knjižničarka Ivica bere v Domu Marije in Marte.

življenjski prelomnici je treba povedati, da je poleg zavzetosti za delo s starejšimi tudi pri osnovnem delu v Knjižnici Logatec pustila svoj pečat. Poleg svetovanja literature je znala s svojo širino, odprtostjo in toplo neposrednostjo najti pod do src naših bralk in bralcev, za kar so ji mnogi zelo hvaležni in jo pogrešajo.

Dolga leta je skrbela tudi za podružnico v svoji vasi – Krajevno knjižnico Rovte. Po preselitvi knjižnice v nove prostore OŠ Rovte, 1995., je pričela z urami pravljic, kasneje, ko se je knjižnica 4. decembra 2003 preselila v prostore nekdanjega obrata tovarne Alpina (še prej je bila tam osnovna šola), pa je organizirala tudi različne kulturne prireditve v okviru knjižnice, najraje za najmlajše. Sama pravi, da se bo sedaj lahko v miru ukvarjala s stvarmi, v katerih uživa: branje, vezenje, učenje, tu so tudi vnuki, družina. Po tihem nam je zaupala, da bi kot prostovoljka še naprej rada vodila bralne ure v Domu Marije in Marte. Zaposleni v knjižnici se Ivica spominjamo kot prijetne sodelavke, ki je kljub zdravstvenim težavam smelo ohranjala optimizem. Kot mladi upokojenki ji želimo obilo zdravja, sreče, življenjskega optimizma, ustvarjalnosti in osebnostne rasti.

Besedilo in foto: Gvido Komar

ZIMSKO SOSEDOVANJE* - PRAZNIČNO SREČANJE STANOVALCEV NA JAČKI

Takole so se lansko jesen pogovarjali Marta Grbec, Branka Novak in Zdenko Leskovec, ki že vrsto let živijo na Jački, točneje, v blokih 2a in 2b: »Živimo blizu, uporabljamo isto parkirišče, ogrevamo se iz iste kotlovnice, streho imamo skupno ... Srečujemo se s podobnimi težavami, morda bi jih skupaj lažje reševali. Kljub temu da živimo skupaj, se skoraj ne poznamo. Kakšen »dober dan« ali pa tudi to ne, in to je skoraj vse. Vsi nekam hitimo, ne najdemo več časa

Foto: Zdenko Leskovec

zase, kaj šele za druge. Kaj ko bi sedaj, ko se bliža konec leta, ko je čas obdarovanj, naredili nekaj za nas, za naše sosede, kaj ko bi organizirali praznično srečanje stanovalcev?« Potem je bilo treba premisliti, kateri dan bi bil najbolj primeren. V nedeljo po Božiču, ker je bilo lani decembra zelo toplo, tudi prostor ni bil vprašljiv: kar zunaj pred blokom. »Podarimo čas drug drugemu!« je bila osnovna misel povabila, ki so ga pobudniki dali vsem stanovalcem. Na kratko so obrazložili namen srečanja in med drugim napisali: »Da se z druženjem bolje spoznamo in povežemo, se nasmejimo in podarimo čas ter prijazno besedo drug drugemu.« Že pred peto popoldansko uro so se pri lučkah pred blokom Jačka 2b pričeli zbirati prebivalci. Nihče ni prišel praznik rok: ta je prinesel slaščice, drugi narezek, tretji domač kruh; tudi sokov, vina in druge pijače, ki pritičejo praznikom, ni manjkalo. Prišli so skoraj vsi, ki

živijo v omenjenih blokih: od mladega para, ki sta se komaj vselila, do najstarejše prebivalke, ki ima že osem križev. Ob jedači in pijači je pogovor hitro stekel. Hitro je mineval tudi čas; kaj ne bi, ko so si stanovalci imeli toliko povedati! Spoznali so še neodkrita talente, se dogovorili za medsebojna srečanja, ugotovili, kakšne hobije imajo, s čim se ukvarjajo poleg svojega dela, kako bi lahko na različnih področjih drug drugemu pomagali. Malo se je tudi hladilo, zato so se preselili v skupne

prostore, kjer jih je večina vztrajala do poznih večernih ur. Le-te bi se najbrž zavlekle v jutranje, a je bil naslednji dan ponedeljek, za večino delovni dan. Seveda so se dogovorili, da se bodo pogosteje obiskovali med seboj, šli morda skupaj kolesarit, nabirat gobe, na kakšne izlete, pomagali starejšim pri vsakdanjih opravilih, mladim pri učenju. Prva priložnost za skupno aktivnost se je pokazala že prve dni po novem letu, in to »z neba«: sneg je stanovalce privabil na plan, s tem je bilo odmetavanje hitrejšo, pa tudi bolj zabavno. Kaj iz tega sledi? Nasvidenje na »spomladanskem sosedomvanju«!

*druženje sosedov, sostanovalcev- besedo »skovala« Branka Novak

Brane Pevec

TROJČEK NA KABLJU IN OPTIKI TELEVIZIJA
INTERNET
TELEFONIJA

ANALOGNA IN DIGITALNA TV :
-85 PROGRAMOV: 16,5 €/MESEC
-CELOTNA PONUDBA > 150 PROGRAMOV

KABEL INTERNET (IZBOR)²:
-OSN.: 4M/384K BPS 16 €/MESEC
-RAZŠ.: 20/1 MBPS 24 €/MESEC
-SIM.: 10M/10 MBPS 32 €/MESEC
-DRU.: 40/4 MBPS 32 €/MESEC
-ULTRA: 120/5 MBPS 55 €/MESEC

KABELVOIP TELEFONIJA:
-BREZ NAROČNINE
-PLAČILO PO PORABI

TROJČEK NA KABLJU
OD 28.5 €/MESEC!

OPTIKA INTERNET*:
-S: 10/10 MBPS 23 €/MESEC
-M: 20/20 MBPS 30 €/MESEC
-L: 50/50 MBPS 45 €/MESEC

TROJČEK NA OPTIKI
OD 39,5* €/MESEC!

POSLOVNI UPORABNIKI:
- POSLOVNI PAKETI INTERNET
- NAPREDNE STORITVE TELEFONIJE
- PRIKLOP TUDI V 100 ZAPOLJE

VEČ INFORMACIJ:
WWW.TELE-MARKELJ.SI, LOGATEC@KABELNET.NET,
041/621365
WWW.NAKLO-LOGATEC.SI, INFO@NAKLO-LOGATEC.SI,
01/754 1313

*VELJAVNO V BLOKOVNIH NASELJIH: TOVARNIŠKA, PREŠERNOVA, BROD IN SONČNI LOG ²VELJAVNO ZA DVOJČEK PAKET OB DVOLETNI VEZAVI
NAROČNIK OGLASA: TELEKOMUNIKACIJE MARJAN MARKELJ S.P., TOMŠIČEVA U. 12, LOGATEC

KAKOVOST IN NAKLJUČJA

Na Logaškem je nadpoprečni del površine porasel z gozdom. Ujme zadnjih let, žled in napad podlubnikov sta sicer lesno zalogo hudo oklestila in močno prizadela lastnike gozdov. Leta dolgo bo trajalo, da se gozdne zaloge obnovijo.

Z gozdom in lesom je tesno povezana lesna predelava kot gospodarska panoga. Nekdaj še tesneje kot danes. Primarna predelava, razrez lesa, je bila vezana na domače surovinsko zaledje. Pred desetletji pa se je ta navezanost dokaj zrahljala. Na domači les so bile navezane predvsem manjše žage. Večje, denimo, ona na KLI-ju, pa že občutno manj. Industrijski način proizvodnje je začel terjati polizdelke, predvsem iz tistih vrst lesa, ki ga pri nas za razrez ni bilo dovolj. Še več. Izdelke iz masivnega lesa so začeli nadomeščati izdelki iz lepljenih lesnih plošč in prizem. Skorajda ni več izdelka stavbnega pohištva, ki bi bil v celoti izdelan iz masivnega lesa. Domače surovinsko zaledje je spodbujalo tudi obrtniško in industrijsko proizvodnjo lesnih izdelkov na območju naše občine. V skoraj vseh obdobjih je žagarstvo z mizarstvom predstavljalo pomembno gospodarsko dejavnost. Tudi po likvidaciji podjetja KLI je lesar-

stvo še vedno pomembna gospodarska dejavnost v občini. Pogovarjali smo se z enim večjih proizvajalcev stavbnega pohištva v Logatcu, Jožetom Petrovčičem, direktorjem podjetja Okna Petrovčič, proizvodnja in inženiring d.o.o.

G. Petrovčič, že četrto stoletje poslujete kot podjetnik. Kako ste začeli?

Obrtnik, mizar je bil že oče. Po srednji tehnični šoli sem moral na prakso v podjetje KLI, ker mi oče, čeprav mizarski mojster, ni mogel biti mentor. (Takrat mojstrski izpit še ni štel za 5. stopnjo izobrazbe, op. p.). Po končanem pripravništvu sem ostal v podjetju, najprej v pripravi dela tovarne stolov, nekaj časa tudi stavbnega pohištva, potem pa kot vodja programa »Stark« orodij za lesno industrijo.

Ko se je oče upokojil, sva z bratom Petrom odprla skupno obratovalnico. To je bila nekdanje dovoljena oblika poslovanja več, praviloma dveh samostojnih obrtnikov. Nekako po dveh letih pa to ni bilo več dovoljeno in sva morala vsak na svoje. Brat se je posvetil notranjemu, jaz pa zunanjemu stavbnemu pohištvu.

Obseg proizvodnje vam je hitro naraščal?

V tistih letih prav ostre konkurence med zasebnimi proizvajalci stavbnega pohištva ni bilo. Zato je bilo mogoče dobiček vlagati v proizvodnjo, tako v opremo kot v prostore. Te sem postopoma širil s prizidki k prejšnjim. Verjetno bi bilo drugače, če bi proizvodnjo preselil v industrijsko cono, a si kreditov nisem želel nakopati na vrat.

Obseg proizvodnje je kar hitro rasel. Iz izkušenj v prejšnjem podjetju sem izluščil smernice in trende razvoja stavbnega pohištva. Ker sem prej sodeloval tudi z inštitutom v Rosenheimu, ki je v evropskem merilu veljal za vodilnega, sem skrbel tudi za ustrezno kakovost svojih izdelkov. To pa je prinašalo dobre poslovne reference.

Nikoli mi ni bilo škoda denarja za obisk sejmov in razstav, kjer sem se sprosti seznanjal z novostmi in zahtevami trga po novih materialih, novimi oblikovalskimi težnjami in zahtevami po višjih standardih in kakovosti izdelkov.

Pomemben del svoje proizvodnje izvozite. Kako ste poiskali pot na tuje trge?

Bolj kot ne je šlo za priložnostna srečanja z ljudmi, ki so lahko odprli poti do tujih naročnikov. Tako sem za možnost izvoza v Rusijo izvedel v nevezanem pogovoru s podjetnikom, ki je tam že posloval. Prvi posel je bil v letih 1993/94 za Perm. Temu so sledila druga naročila in tako sem na prelomu tisočletja odprl predstavništvo v Moskvi. Poslovanje z

Rusijo pa zaradi znanih evropskih ukrepov in padca vrednosti rublja peša. Doklej bo tako, ni mogoče zanesljivo napovedati.

Izvažate pa tudi v Avstrijo, Švico?

Tudi na teh trgih sem se znašel brez analitičnih raziskovanj in planov. Mudil sem se na Tirolskem, pa je beseda s predstavnikom več hotelov dala besedo, ki ji je sledilo prvo naročilo. Naročnik je bil z iz-

delki zadovoljen. Po tem je začela delovati najboljša reklama: povej sosedu. Tako smo začeli s stavbnih pohištvo opremljati hotele na Tirolskem, denimo hotelski kompleks Nanders v Kalsu, pa Arabella v Naudersu, Alpski hotel v Pfunsu, pa v Severni Italiji okrog Vareseja proti švicarski meji, v Švici nekako do St. Moritza. Trg se je odprl tudi v Nemčiji, v Frankfurtu. Morda omenim še hotel Avardia in Putinovo rezidenco v Kaliningradu.

LINDE VILIČAR d.o.o.

Linde

Februar 2016

Te mika življenjski stil uradnega serviserja Linde viličarjev?

Kaj pomeni biti URADNI SERVISER LINDE VILIČARJEV:

- Reševanje resničnih problemov na licu mesta.
- **Takojšnje zadovoljstvo ob opravljenem delu.** Serviser uživa zadovoljstvo ob dobro opravljenem delu že ko se vozi domov.
- **Vedno druga misija.** Druga stranka, drug kraj, drug stroj, nov izziv. Tudi drugi ljudje, ampak predvsem se boš ukvarjal z viličarji.
- **Tisto pravo delo.** Delo, ki na koncu zahteva umivanje rok.
- **Doktor za viličarje,** ki najprej postavi diagnozo, šele nato prične z zdravljenjem.
- kamorkoli se pripelješ imaš: **svojo pisarno** (prenosnik, mobilni tel., internet), **svojo ambulanco** (najnovejša diagnostična oprema), **svojo delavnico** (opremljen službeni kombi), **lekarno** (zaloga pogosto uporabljenih originalnih rezervnih delov) in **uniformo** (ki jo ponosno nosiš).
- **Nisi sam.** Si član velike ekipe 13.950 ljudi, ki ti lahko pomaga, kadar ne gre.
- **Organiziranje dela in denarne zadeve NISO tvoja skrb.** Za to skrbijo drugi ljudje.
- **Redna služba.** Podjetje je urejeno po nemških standardih.

Če se resnično vidiš v tem poslu, nam to prosim sporoči in pojasni : info@linde-vilicar.si
(telefonskih klicev na to temo ne moremo sprejemati)

Resne zadeve:

- delo na terenu, vozniški izpit B kategorije, nekaznovan, zdravniško spričevalo za delo na terenu (pred podpisom pogodbe), ustrezna poklicna usmeritev (mehanic, elektrotehnik, strojni tehnik, mehatronik, ...), funkcionalno znanje angleškega ali nemškega jezika (ni nujno tekoče), osnovno znanje uporabe informacijske tehnologije (e-pošta, spletni brskalnik, osnovno znanje uporabe MS Windows, delo izključno na terenu, na področju osrednje in zahodne Slovenije. Znanja in izkušnje s področja servisiranja viličarjev ali podobnih strojev predstavljajo prednosti, niso pa pogoj. Osnovni sklopi znanj serviserja viličarjev so: dizelski ali plinski pogonski agregat (VW, DEUTZ), elektromotorji na električnih viličarjih, hidravlični sistem, elektronski sistem, podobno kot pri osebnih avtomobilih (CAN),
- zaposlitev za nedoločen čas, s poskusno dobo tri mesece. Iščejo kandidate stanujoče na relaciji Vrhnika – Postojna.
- prijave sprejemamo do 10. marca 2016.

Proizvodni program sestavljajo predvsem lesena okna?

Še vedno prevladuje smrekov les. Kvalitetnega proizvajalca lepljencev, zanesljivega imamo doma, Mizarstvo Hladnik s Petkovca. Trendi vodijo v smer les – aluminij, leseno okno z aluminijско zunanjo oblogo v mnogih odtenkih, ki se prilagajajo zahtevam arhitektov. V trendu so okna iz macesnovega lesa, pa tudi eksotičnih vrst kot sta mahagonij in teak. Površinska obdelava se nagiblje v smer termično obdelanega lesa, oljenega ali voskanega. Konstrukcijsko pa so vse bolj zaželena okna s skritim okovjem in ravnim profilom.

Sodelujete z drugimi logaškimi proizvajalci stavbnega pohištva? Vaši načrti za prihodnost?

Zvečine delo lahko s 25 zaposlenimi opravimo v naši delavnici. Kadar je treba, se obrnem na druge proizvajalce. Če le morejo, se odzovejo.

Po vnovični razširitvi proizvodnih površin pričakujem tudi povečanje obsega proizvodnje. Načrtujem širjenje predvsem v tehnološkem smislu, torej z istim številom delavcev izdelati več izdelkov.

Poznamo vas kot sponzorja logaškega pihalnega orkestra, pa tudi drugih društev.

Stiskam orkestra sem prisluhnil tedaj, ko mu je bilo zares težko, ko je skoraj povsod naletel na gluha ušesa. Pomoč sem namenil tudi drugim dejavnostim, rokometu, jeseniškim hokejistom pa tudi domačim gasilcem.

*Avtor Janez Gostiša
Foto: arhiv podjetja*

V NESREČI SPOZNAŠ PRAVE PRIJATELJE

Bil je torek, 10. novembra 2015, nekaj minut čez 18. uro, ko smo na hlevu, kjer je bila napeljana silaža, zagledali ogenj, ki se je z bliskovito hitrostjo povzpел na ostrešje. V slabe pol ure smo bili dobesedno ob vse. Ostali smo brez krme za živali, ki je bila pripravljena za vso zimo. Ob hitri pomoči gasilcev smo uspeli rešiti vso živino, prašiče in perutnino. Rešili smo tudi stanovanjsko hišo, ki stoji slabih osem metrov od hleva. Po celonočnem gašenju hleva je prišel nov dan, težak za vse nas in tudi za tiste, ki ste nam z veliko optimizma in seveda s pridnimi rokami pomagali premagati stisko. Z vašo pomočjo so dela potekala z veliko hitrostjo, saj je bil hlev pod streho v dobrih štirih tednih. Beseda hvala je seveda premalo, za kar ste, spoštovani gasilci, vaščani KS Vrh Svetih Treh Kraljev, sosede in dobri prijatelji iz Rovt, Petkovca in Logatca, naredili za nas. Ognjeni zublji so nas prizadeli, zato nam je z vašo nesebično pomočjo uspelo postaviti hlev pod streho in ga napolniti z krmo za zimo.

Še enkrat hvala vsem in tudi vsakemu posebej.

Družina Trček-Plaznikovi

BLAGOSLOV KONJ V HOTEDRŠICI POSTAJA TRADICIJA

Kulturno-turistično društvo Hotedršica se tudi letos na praznik sv. Štefana ni izneverilo tradiciji in je na vaškem trgu pred župnijsko cerkvijo sv. Janeza Krstnika dan po Božiču, ko praznujemo tudi dan samostojnosti in enotnosti, pripravilo Štefanov blagoslov konj, soli in kruha. Konj je simbol moči, delavnosti, vzdržljivosti, hitrosti, ubogljivosti in zvestobe. Rejci konj, ki imajo vse

te lastnosti in še nekatere druge, vsako leto pripeljejo po sveti maši svoje živali na blagoslov pred cerkvijo. Letos so pripeljali 13 konj, ki jih je blagoslovil pater Jože Smukavec. Poleg živali je blagoslovil še sol in kruh. Obredu so prisostvovali lastniki konj in veliko število vernikov. Po blagoslovu smo se zbrali na priložnostni pogostitvi na Erjavčevi domačiji. Postreženi smo bili

z divjačinskim golažem, ki so ga odlično pripravili Kranjčevi iz Kalc. Prav je, da se zahvalim vsem, ki so pomagali pri izvedbi blagoslova, posebno patru Jožetu Smukavcu, Franciju Rupniku, Kranjčevim in Občini Logatec, ki nas je finančno podprla.

Albin Treven

PISMO PREDSEDNIKOMA

Gospoda predsednika Republike Slovenije in Vlade RS, ob gledanju stisk in težav ubežnikov iz neurejenih držav na poti v EU predlagam humanitarne rešitve. Prebežnike naj natančno popišejo in jim vzamejo prstne odtise v vstopni državi znotraj EU (zdaj je to Grčija). Potem naj jih prepeljejo z vlaki, avtobusi, ladjami ali letali v državo znotraj EU, ki jih je pripravljena ne le sprejeti, ampak jim tudi omogočiti nastanitev in priskrbeti službo. (To, da nesrečne ljudi z ozemlja EU usmerjajo proti Makedoniji in naprej proti Srbiji, ki nista članici EU, je mednarodnopravno nedopustno dejanje, ki krši neodvisnost in suverenost omenjenih držav.)

Na ozemlje Sirije in Iraka je treba nemudoma poslati sile OZN, da vsaj del ozemlja zaščitijo in omogočijo varnost ljudem, ki bi sicer še bežali v EU, a jih slej ko prej EU ne bo več mogla sprejeti. (Na svetu je gotovo več sto milijonov ljudi, ki so pripravljene takoj zapustiti svoja ognjišča, če bi se le lahko preselili v EU!)

Ljudi, ki so se že zatekli v EU, države nikakor ne smejo vračati v rodno domovino, ker je zanje to prenevarno. (Kot Karitasov prostovoljec sem bil dvakrat v Šentilju in sem z begunci izmenjal nekaj besed.)

Kot državljan R Slovenije in širše skupnosti EU prosim naša predsednika, da se za omenjene rešitve zavzame tudi v Bruslju. (Prav tam je treba najti premišljeno skupno rešitev.)

Ne morem pa niti mimo postavljanja izredno nevarnih žičnih ograj. Divjad bodo mesarile, ljudi pa ne bodo ustavile. Če bo večja skupina ljudi hotela skozi, bodo rezale škarje! Ljudi z otroki v naročju po tisočih kilometrih poti ne bodo ustavili ne rečica, ne žica, ne vojak.

Peter Zidar

VARNEJŠA POT DO BANKE IN TRGOVINE

Krajani KS Naklo smo se sredi januarja razveselili varne ograje na stopnišču nad parkiriščem za trgovino Mercator in NLB. Omenjena krajevna skupnost se je namreč odzvala prošnji krajanke po varnejšem dostopu do omenjenih ustanov na zgornjem delu ploščadi. Gradnja ograje se je začela pred novim letom, obljuba, ki jo je dal predsednik KS Naklo Andrej Grom, pa je bila kmalu izpolnjena. Tako se krajani, zlasti starejši, varneje gibljejo po omenjenem območju. Za gradnjo ograje se KS Naklo iskreno zahvaljujemo.

Kristina Korenč

LAŽ IMA KRATKE NOGE

Beseda ni konj, pravijo. A če je izrečena prenačljeno, brez predhodnega prepričanja o resničnih dejstvih, je za tistega, proti kateremu je naperjena, kot konkretna konjska brca v želodec. Če pa se obrekovanje, torej raznašanje nečesa neresničnega, kar škoduje časti in dobremu imenu obrekovanega, raznaša vsepovprek, pa lahko privede najmanj do dveh posledic: krajani se raje obrnejo proti obrekovanemu krajanu, ne da bi se prepričali o dejstvih, take zgodbe pa se večinoma končajo na sodiščih, kjer tisti, ki širijo neresnice, potegnejo »ta kratko« in pridobijo status človeka, ki mu ne gre verjeti. In kot bumerang se zgodba obrne. Takšni situaciji smo v zadnjih mesecih priča v Rovtahn. Janez Petkovšek, eden izmed večjih krajevnih kmetov, priznani inovator in zbiralec starin, je postal žrtev obrekovanja, zaradi katerega se upravičeno čuti razžaljenega. V obdobju 1974 – 1987 se je Petkovšek, ki je bil s strani krščanskih volivcev izvoljen za delegata zbora krajevnih skupnosti, večkrat postavil v bran tistim, ki s svojim statusom ali delovanjem niso bili po volji takratnega režima. Najprej se je potegoval za pravico do socialne podpore za vdove po domobranskih možeh. Zatem je zagovarjal obstoj cerkvenega pevskega zbora v Rovtahn, saj so bili njegovi člani teharski ujetniki, nazadnje pa je bil moteč zaradi zahteve, da se katoliški cerkvi na Slovenskem vrne njene matične knjige. Ne samo moteč, zaradi nastopanja proti takratnemu režimu ga je nekdanja Uprava službe državne varnosti (USDV) začela nadzorovati zaradi »sovražnih izpadov«. Navedeno je pisno potrdil Arhiv Republike Slovenije, ki je na Petkovškovo prošnjo preveril evidence in gradiva nekdanje USDV in njenih predhodnic ter Petkovšku zagotovil, da ga nekdanji režim ni obravnaval kot njihovega pomagača, ampak ravno obratno – kot izvajalca sovražnih izpadov, ki ga je nadziral ter o njem vodil evidenco.

Prav je, da se o ljudeh, njihovih dejanjih in krajih govori. Spodobi pa se, da se govori o pozitivnih stvareh. Nedopustno je, da se na seznamu samo zasledi neko ime, potem pa se brez preverbe, zakaj je bilo to ime tam napisano, človeka blati z vzdevki udbovec, oznovec in se mu podtika, da je prejemal mastno državno plačo. Zato je prav, da se s tovrstnim širjenjem neresnic in obrekovanjem konča, tisti, ki to počno, pa se pričnejo zavedati, da širjenje nepreverjenih dejstev škoduje predvsem njim samim, saj jim odvzame vso verodostojnost, pa čeprav so do sedaj lahko naredili ogromno dobrega.

N. N.

OBISK PRI PREDSEDNIKU REPUBLIKE SLOVENIJE

V soboto, 26. decembra 2015, ob dnevu samostojnosti in enotnosti, smo se učenci POŠ Rovtarske Žibrše na povabilo predsednika Boruta Pahorja odpravili na obisk Predsedniške palače.

Po neučakani vožnji s kombijem do Ljubljane so nas na vratih Predsedniške palače pričakali častna straža in spremljevalci, ki so nas pospremili v notranjost. Ob vstopu sta nas takoj očarala pogled na ogromne kristalne lestence in prestiž celotne stavbe.

Prisluhnili smo himni in krajšemu nastopu godalnega kvarteta, nato pa je predsednik Pahor vsem čestital ob državnem prazniku ter nam zaželel vesele praznike in vse najboljše v prihajajočem letu. V slavnostnem govoru je poudaril, da enotnost ne zraste čez noč. Treba jo je prizadevno gojiti s sodelovanjem in spoštovanjem.

Nato nas je predsednik osebno sprejel v svoji delovni pisarni. Vsakemu učencu posebej je podal roko, se z nami pogovarjali in fotografiral, mi pa smo mu podelili skromna darilca, ki smo jih izdelali zanj.

Sledil je še voden ogled drugih prostorov Predsedniške palače. Med drugim smo stopili tudi v zlato dvorano, v kateri predsednik sprejema najpomembnejše goste, sprehodili smo se po predsednikovi pisarni in si ogledali knjižnico ter zbirko daril, ki jih je predsednik dobil od pomembnih gostov. Ob odhodu smo videli še menjavo straže pred vhodom palače. Polni vtisov z nepozabne in neponovljive izkušnje smo se sredi popoldneva vrnili domov.

Ana Žakelj

V SPOMIN PADLIM ŽRTVAM

Pogled na obeležje na dan 4. 12. 2015

Prispevki, objavljeni v Logaških novicah v novembru in decembru 2014 ter februarju 2015, obeležujejo zadnji bojni let ameriškega bombnika, sestreljenega nad Logatcem februarja 1944. Med priobčenimi vsebinami so najpomembnejši novi podatki o usodah članov posadke – tako umrlih kakor tudi preživelih. Sledijo spominsko obeležje in njegov avtor, sama postavitve letnega v bližini kraja dogodka ter spominska slovesnost v zvezi s tem. Vse to je vredno posebne pohvale in zahvale. Kljub temu pa ostaja še marsikaj nepojasnjenega. Ob tej priložnosti pripominjam, da preživelih članov posadke niso zajeli Nemci, kakor navajajo Notranjsko-primorske novice iz maja 2015, pač pa logaški domobranci in jih predali Nemcem.

V zvezi z ameriškim bombnikom, sestreljenim, padlim, strmoglavljenim ali kakor koli že kdo poimenuje konec zadnjega leta nesrečnega letala in usode njegove posadke, je bilo, vsaj po letu 2000, vloženega veliko truda. Po poprejšnjem iskanju in zbiranju podatkov so logaški modelarji ob podpori ZB NOB Logatec od 60. obletnici, 27. februarja 2004, dogodek predstavili javnosti. Prireditvev je bila v tedanji vojašnici SV v Blekovi vasi – danes ICZR. Prisotnih je bilo več kot 40 obiskovalcev, med njimi tudi predstavniki ameriške ambasade v Sloveniji z vojaškim atašejem Richardom Runnerjem na čelu. Prireditvev je bila lepo sprejeta, odmevna, po njej pa je bilo kar nekaj polemike. Podobni prireditvi sta ob dopoljenih podatkih dogodku sledili še naslednji dve leti. Tudi pozneje se je zbiranje podatkov o dogodku, letalu in njegovih ostankih nadaljevalo. Tako je nastala sicer skromna zbirka (nad 20 predmetov), zdaj

shranjena v spominski sobi ZB NOB Logatec v ICZR. Predvidena je tudi postavitvev spominskega obeležja. Po usmeritvi vsakoletnega prvomajskega pohoda v osredje logaške občine, neposredno mimo kraja dogodka, je vodstvo pohoda redno obujalo spomin na »logaški bombnik«. Zasluge za omenjeno dejavnost v preteklosti pripadajo prizadevnim modelarjem Samu Štepiharju, Bogu Štepiharju, Juretu Miljeviču, Branku Rupniku in še komu – pa tudi ZB NOB Logatec.

Tako se je v zadnjih 15 letih ohranjal spomin na žalostni dogodek, edinstven na območju sedanje logaške občine v času druge svetovne vojne. Ne glede na vse storjeno in doseženo, zgodba o nesrečnem ameriškem bombniku še ni dorečena, a o tem kdaj drugič.

Obeležje je »ministrstvo za kulturo razglasilo za kulturno dediščino« (tako Notranjsko-primorske novice, 19. junij 2015), temu primerno bi morala biti zagotovljena tudi skrb zanj. Od zadnje spominske slovesnosti v začetku maja 2015, ko je bil z državnimi častmi položen venec, minevajo meseci. Čas in narava sta opravila svoje: iz sredine preperelega venca so pognale leskove mladike, tudi ozadje obeležja z dozorelim in od žleda poškodovanim leskovim grmovjem ne ustreza »kulturni dediščini, poraja pa se tudi dvom v iskrenost na slovenski trobojnici napisanega posvetila žrtvam:

»IN MEMORY OF FALLEN HEROES – US EMBASSY«

Besedilo in foto: Viktor Šen

ŽIBRŠKI KOLEDNIKI VOŠČILI PO STARIH NAVADAH

Zadnji večer pred novoletnimi počitnicami so se v Podružnični osnovni šoli Rovtarske Žibrše zbrali mali koledniki, ki nadaljujejo staro tradicijo. Od hiše do hiše so po stari ljudski navadi peli kolednice ter prinašali blagoslov za letino ter zdravje in srečo ljudem in živini, zato so bili vedno in povsod dobrodošli.

V zahvalo so jih krajani obdarili z drobno pozornostjo, koledniki pa so jim izročili še ročno izdelano voščilnico.

Kolednica

*Bog daj srečo, hišni oče,
bog daj srečo, hišna mati.
Mi smo prišli pred vaša vrata,
da bi bila božja, zlata!*

*Damo vam en majhen ofer,
majhen ofer, božji dar.
Da vas ognja, suše, toče
in nesreče Bog obvar.*

*Da bi imele kobile piščeta,
krave žrebeta
in kokle teleta!«*

*Da bi bili
veseli kakor ptičice v gozdu,
zdravi kakor ribice v vodi,
in močni kakor medvedi v gori.*

*Da bi še
dolgo živeli,
da bi dosegli sivo brado
in leto mlado!*

Ana Žakelj
POŠ Rovtarske Žibrše

MOGOČE DLAKA V JAJCU, PA VENDAR ...

V poštnem nabiralniku Krajevne knjižnice Rovte sem konec decembra našel uradni dokument Komunalnega podjetja Logatec – nalog za zamenjavo (oz. demontažo – montažo) vodomernega števca. Zahvala delavcem za opravljeno delo, toda naslov-

nik je napačen. Pod ime in priimek (ni pa možnosti naziv ustanove ali podjetja) piše: Knjižnica – obrat Alpina. Morda na komunalnem podjetju mislijo, da v Rovtah deluje interna strokovna knjižnica podjetja Alpina. Pojasnilo za v bodoče: Obrat pod-

jetja Alpina je v prostorih stavbe nekdanje osnovne šole na naslovu Rovte 100 začel obratovati leta 1980 in prenehal konec septembra 2002!

Dne 4. decembra 2003 se je v te prostore preselila Krajevna knjižnica Rovte (enota Knjižnice Logatec), ki še danes uspešno deluje.

Torej je pravi naslov: Krajevna knjižnica Rovte, Rovte 100, 1373 Rovte.

Gvido Komar

NAPOVEDNIK DOGODKOV

PRIREDITVE

Ponedeljek, 29. 2. 2016, ob 18.00,
Steklena galerija Športne dvorane Logatec:
Razstava učenke Loti Turk, Dotik narave
Org. in info: OŠ 8 talcev Logatec

Petek, 4. 3. 2016, ob 18.30,
Dvorana Glasbene šole Logatec:
Koncert pevskega oddelka GŠ Logatec
Org in info: GŠ Logatec, gslogatec@gslogatec.si, 01 7590 730

Petek, 4. 3., 11. 3., 18. 3. 2016, ob 18.00,
OŠ 8 talcev Logatec:
Delavnica Oblikovanje iz gline nekoliko drugače
Org. in info: Mojca Vnuk, mojca.vnuk5@gmail.com, 051 346 179

Sobota, 5. 3. 2016, ob 19.00,
Narodni dom:
ponovitev gledališke predstave Jaz sem Laura
Igrajo: Tinkara Delux, Izabela Delux, Rebeka Petkovšek, Špela Delux in Anda Ovsec
Org in info: KD Novi oder, Špela Delux, spela.delux@gmail.com, 041 436 319

Četrtek, 17. 3. 2016, ob 18.30,
Dvorana Glasbene šole Logatec:
5. nastop učencev Glasbene šole Logatec v šolskem letu 2015/2016
Org in info: GŠ Logatec, gslogatec@gslogatec.si, 01 7590 730

Sobota, 19. 3. 2016, ob 10.00,
Galerija Hiša sonca Logatec:
Gledališče Kamišibaj 20, predstave z delavnico
Org. in info: JSKD, Območna izpostava Logatec

PREDAVANJA

Ponedeljek, 29. 2. 2016, ob 19.00,
Knjižnica Logatec:
Ayurveda – starodavni sistem zdravja in boljšega počutja
Predava: dr. Monica Mohan B. A. M. S. – ayurvedska zdravnica
Org. in info: Knjižnica Logatec

Četrtek, 3. 3. 2016, ob 19.00,
Knjižnica Logatec:
Letenje z jadrnimi padali
Predava: Klemen Slovan – Huu Huu paragliding
Org. in info: Knjižnica Logatec

Četrtek, 10. 3. 2016, ob 19.00
Knjižnica Logatec:
Dnevni metulji Slovenije
Predava: Stane Čičerov
Org. in info: Knjižnica Logatec

Četrtek, 17. 3. 2016, ob 19.00
Knjižnica Logatec:
POST – kdaj kako, zakaj?
Predavata: Drago Klanšček in Helena Jeriček Klanšček
Org. in info: Knjižnica Logatec

Četrtek, 24. 3. 2016, ob 19.00,
Knjižnica Logatec:
Literarni večer, gost: Boris A. Novak, slovenski pesnik, dramatik, esejist, prevajalec
Org. in info: Knjižnica Logatec

Prenovljena NLB Poslovalnica Logatec

Postanite naša stranka!

Še ne prejimate plače na NLB Osební račun? Začnite in izkoristite ugodnosti NLB Start.

NLB Start

Ponudba NLB Start je pisana na kožo vsem, ki potrebujete osnovne storitve za upravljanje denarja.

Izrežite kupone in prejmite:

NLB Klasični račun
1 leto vodenja računa
0 €

NLB Klik ali Klikin pristopnina
0 €

SMS-Alarm o uporabi kartice
6 mesecev
0 €

NLB Visa ali NLB MasterCard
1. leto članarina
0 €

Poznate novosti v ponudbi NLB?

• Vita Tujina

Zavarovanje, ki krije stroške nujne zdravniške oskrbe in prevoza ter medicinsko asistenco v slovenskem jeziku v primeru bolezni ali poškodbe v tujini.

• Vita Nezgoda

Največ nezgod se zgodi doma, v prostem času, prometu ali na delovnem mestu. Njene posledice lahko v veliki meri vplivajo tudi na vaše finančno stanje.

Za tiste, ki svojo finančno varnost neradi prepuščate naključju, je na voljo NLB Vita Nezgoda.

• Zavarovanje za avto in dom – novi paketni popusti

Izberete lahko paket ali si sestavite avtomobilsko zavarovanje po meri.

• NLB Predplačniška kartica in nalepka NFC

Posebnost kartice je, da imetnik porabi le toliko, kot nanjo naloži. Primerna je tudi za najstnike z žepnino, spletne nakupe itd. Od ostalih predplačniških kartic na slovenskem trgu jo loči prav posebna nalepka NFC. Nalepite jo lahko npr. na mobilni telefon in si privoščite kavo ali kosilo brez nadležnega prenašanja denarnice.

• NLB Krediti. Ugodne spremenljive in nespremenljive obrestne mere

Z NLB Kreditom lahko pokrijete celotno investicijo nakupa nepremičnine. Preverite individualno ponudbo pri kreditnem svetovalcu.

• NLB Mobilni svetovalci

S 1. 1. 2016 naša mobilna ekipa pride tudi na dom ali kamorkoli jo povabite. Pokličite nas na telefonsko številko kontaktnega centra (01) 477 20 00 ali pišite na mobilni.svetovalci@nlb.si in se dogovorite za sestanek.

Dodatne ugodnosti

Na vašo željo lahko v NLB Start vključimo še:

- **brezplačen motiv** po želji na novoizdani NLB Plačilni kartici (BA Maestro, MasterCard ali Visa);
- **telefonsko banko** NLB Teledom brez pristopnine;
- **50 % popusta** na stroške odobritve **kredita**** (v obdobju 1 leta od sklenitve ponudbe NLB Start).

Za vse, ki od banke pričakujete več in imate višje prilive, smo pripravili ponudbo **NLB Premium start**, ki vam jo bo z veseljem predstavil naš finančni svetovalec.

Izkoristite ugodnosti!

Vse, kar potrebujete za zamenjavo banke, lahko uredite pri nas. Pokličite nas na telefonsko številko kontaktnega centra (01) 477 20 00 ali pišite na mobilni.svetovalci@nlb.si in se dogovorite za sestanek.

* Z enim identifikacijskim elementom.

** Znižani stroški odobritve kredita ne morejo biti nižji, kot so predvideni skladno z NLB Tarifo. Kredit vam odobrimo, če ste kreditno sposobni in izpolnjujete druge pogoje za pridobitev kredita.

www.nlb.si

Oglasno sporočilo

»LOVCI NA DALJAVE«: PO VRHUNSKI SEZONI ŠE POGUMNEJE NAPREJ

Zureditvijo statusa skakalnega centra na Sekirici bi lahko Smučarsko-skakalni klub Lovci na daljave Logatec kandidiral za evropska sredstva za obnovo skakalnice.

Logaški Lovci na daljave so nadvse delovno stopili v leto 2016, saj so že 1. januarja na logaški skakalnici, ki obeležuje že častitljivih 65 let, pripravili delovno akcijo. Na pomoč so jim priskočili prostovoljci iz TSK Logatec, kot vedno pa so se akcije udeležili tudi starši članov kluba. S predsednikom Petrom Petkovškom smo ob tej priložnosti spregovorili o delovanju kluba, pretekli sezoni in prihodnjih načrtih. V Smučarsko-skakalnem klubu Lovci na daljave Logatec je trenutno 32 aktivnih tekmovalcev, starih od 6 do 25 let, med njimi eno dekle, Viktorija Šen, in ena cicibanka, 7-letna Petja Bricelj. V mladinski reprezentanci Slovenije v smučarskih skokih nastopa Andraž Modic, v nordijski kombinaciji pa Jaka Matko, ki je še s petimi klubskimi sotekmovalci v okviru DPNC (Državni panožni center za smučarske skoke in nordijsko kombinacijo) na šolanju v Kranju. Za vso to množico skrbijo štirje trenerji z licencami 2xA-pro, B in C kategorije.

»V zadnjem času je za naš šport ogromno zanimanja, seveda po zaslugi reprezentantov, ki nas iz dneva v dan razveseljujejo z vrhunskimi dosežki,« pravi predsednik kluba Peter Petkovšek. »Tu je naša panoga v veliki prednosti, saj DPNC tekmovalcem, ki želijo aktivno nadaljevati svojo športno pot, omogoča obenem opravljati tudi srednjo šolo.« Sogovornik velik poudarek pripisuje tudi finančni dostopnosti, saj za najmlajše ni potreben velik denarni vložek s strani staršev. Klub namreč zagotovi opremo (smuči, okovje, čevlje in kombinezon v vrednosti približno 650 evrov), starši pa čelado, očala, rokavice, ter članarino.

Pretekla sezona polna vrhunskih rezultatov

V letni sezoni 2015 so člani kluba dosegli vrsto vrhunskih rezultatov. Med drugim so med 25 klubov kar 50-krat stali na stopničkih, petkrat so bili državni podprvaki, v skupnem seštevku nordijske kombinacije pa so bili tretji v državi ... »Tu imamo nekaj rezerve, da pojem podprvaki

MLADI LOGAŠKI »LOVCI NA DALJAVE« SILOVITO ZAČELI SEZONO

Sredi januarja se je v Mostecu v Ljubljani tudi v mlajših kategorijah začela zimska sezona, ki je že uvodoma prinesla popoln uspeh logaških skakalcev v kategoriji dečki do 11 let, saj so zasedli prva tri mesta! Nik Gostiša Lah je bil 1., Kristjan Žerjal 2., Jan Bricelj pa 3. Uspeh so dopolnili še Andraž Krašna na 5., Janez Simonišek na 11. in Žiga Šabec na 12. mestu. Tudi tekmovalstvo v kategoriji cicibani do devet let je minilo z izvrstnim rezultatom Tima Drmote, ki je zasedel 2. mesto, Lovro Mlinar je bil 4., Domen Fečur 10., Jaka Bahun 11. in Nik Turk 16. Med cicibankami do devet let je Petja Bricelj zasedla 5. mesto. To dokazuje odlično delo Sama Gostiše in Bogdana Mlinarja, trenerjev mlajših selekcij.

Peter Petkovšek

SSK Logatec-akcija: Utrinek z delovne akcije na novega leta dan

Foto: arhiv kluba

nadgradimo s prvaki! Tudi to pride,« je optimističen Petkovšek. Zimska sezona 2015/2016 se je začela spodbudno, saj je Andraž Modic na Alp-skem pokalu skočil na četrto mesto, na državnem prvenstvu članov, kjer so nastopili vsi najboljši, pa je zasedel 18. mesto. Ekipo v postavi Andraž Modic, Jaka Matko, Matej Likar in Tim Babnik je bila deveta, Jaka Matko pa je v nordijski kombinaciji osvojil šesto mesto.

Tekmovalstvo za mlajše kategorije so se začela v januarju, kjer imajo »Lovci« v kategorijah od 6 do 11 let, kar 17 tekmovalcev, od 12 do 15 let pa pet in tudi tu so cilji zelo visoki.

Brez sponzorjev in staršev ne bi šlo

»Kot sem nekoč že povedal, to ni dvoranski šport, kjer pripelješ otroka v toplo telovadnico in ga čez dve ali tri ure odpelješ domov. Pri nas se vedno najde kaj za postoriti, tako poleti kot pozimi, in staršem nikakor ni dolgčas. Skakalni center urejamo in vzdržujemo sami, tako smo v zadnjih treh letih s pomočjo sponzorjev, staršev in drugih članov kluba obnovili vse skakalnice, izdelali zalivalni sistem za poletni trening, letos poleti zgradili nov servisni objekt, ki bo tekmovalcem služil za garderobo, saj je stara brunarica potrebna temeljite obnove, ter v bivši Notranjki uredili fitnes. Naj še enkrat omenim, da smo vse našete projekte izvedli izključno s pomočjo sponzorjev, ki so nam zagotovili material in se jim iskreno zahvaljujem ter se veselim nadaljnega sodelovanja. Opravljeno je bilo ogromno prostovoljnih ur staršev in članov, katerim gre zasluga, da otroci trenirajo na varnih napravah in se v toplem objektu lahko pogrejejo in preoblečejo,« pojasnjuje Petkovšek.

Z evropskimi sredstvi do obnove skakalnice

»V bližnji prihodnosti si želim, da bi s strani občine in lastnikov zemljišč uredili status skakalnega centra, saj bo klub le tako lahko uspešno kandidiral za evropska sredstva in sredstva Fundacije za šport, s pomočjo katerih bi obnovili in položili plastično maso na veliki 50-metrski skakalnici, ki z manjšimi popravki beleži že častitljivih 65 let,« pravi sogovornik. Pomoč pri dobavi plastične mase in keramične smučine za vse skakalnice jim je obljubila tudi Smučarska zveza Slovenije.

Blanka Markovič Kocen

ROKOMET, IGRA, KI ZDRUŽUJE IN BOGATI

NEDELJKO RIBIČ O RK KRONOS

Šport je človekova potreba in nuja. Toliko je različnih disciplin, da si lahko prav vsak izbere tisto, ki mu je najbolj všeč. Nedeljko Ribič pravi, da je njegova velika ljubezen rokomet. To je skupinska igra, kjer je potrebno veliko medsebojnega sodelovanja, prilagajanja, spoštovanja, pa tudi borbenosti, odrekanja in telesne moči. To so tudi Nedeljkove vrline, ki jih z vsem srcem in dušo prenaša na mlade v rokometnem klubu Kronos v Logatcu. Kakšni so njegovi cilji, kako sploh deluje klub, je prijazno povedal za naš časopis tik pred večernim treningom, še ves spočit in poln energije.

Nam lahko predstavite rokometni klub Kronos?

RK klub Kronos je bil ustanovljen leta 2007. Smo mlad klub, ki pa je že dosegel nekaj vidnih rezultatov. V klubu igrajo le fantje. V začetku je bil to le rokometni krožek, ki smo ga izvajali v treh osnovnih šolah občine Logatec. Videl sem zagnanost nekaterih igralcev in tako se je začelo. Ker je čas tisti, ki je tesno povezan z igro, smo si ime izbrali po grškem bogu časa, se razume. Začetki so bili težki, saj je bilo financiranje minimalno, sponzorjev skoraj ni bilo. Sedaj se lahko pohvalimo že s šestimi ekipami, ki igrajo v različnih tekmovalnih skupinah. S tremi ekipami se bomo letos uvrstili med 16 ekip v Sloveniji. Iz našega kluba je med profesionalce RK Gorenje nedavno odšel Darko Stojnić in z njimi podpisal pogodbo.

Kako kot rokometni strokovnjak gledate na priljubljenost tega športa v naših občini?

Priljubljenost se z leti veča, prej je bilo več pozornosti usmerjeno v individualne športe, kot so smučarski skoki, tek na smučeh, alpsko smučanje. Sedaj pa so v ospredju tudi timski športi.

Kako lahko po vašem mnenju mlade navdušimo za rokomet? Mnogi mu pripisujejo grobost in veliko poškodb?

To sploh ni res, vsaj po mojem ne. V našem klubu so fantje od letnika 1999 do 2008. Vseh je med 90 in 100. To je lepa številka in pomeni, da imajo otroci radi ta šport in da se z njim ukvarja vedno več mladih fantov pa tudi veliko deklet. Fantje radi hodijo na treninge, so vestni in navdušenje je veliko. Moj pristop je na treningih in kasneje na tekmah izjemno resen, prav do vsakega izmed igralcev čutim in izkazujem veliko spoštovanje. Ker otroci cenijo trenerja in

Foto: arhiv kluba

njegovo delo, to hvaležnost vračajo z rednim obiskovanjem treningov in tekem.

Katere so tiste kvalitete, ki jih mladi pridobijo?

Pridobijo predvsem vztrajnost, »fer« odnos med sotekmovalci in do trenerja, spoštovanje, kvalitetno preživljanje prostega časa, prijateljstvo, zdravo tekmovalnost, red, disciplino, trdo delo za določen uspeh, ki je potrebno tudi v vsakdanjem življenju, trdnost v značaju in samodisciplino ter zrelo prenašanje porazov in reševanje konfliktov.

Kako pa lahko starši poleg trenerja vplivajo na otroke?

Z večino staršev imam kot trener zelo dobre odnose. Sodelujejo, spremljajo svoje otroke, jih spodbujajo in jim stojijo ob strani, tako z motivacijo kot tudi finančno. So tudi izjeme, a teh je res zelo malo. Ob tej priliki bi se rad zahvalil vsem staršem, ki ste pripravljeni pripeljati svoje in druge otroke na treninge in tekme ter jih spodbujate na tekmah, tudi če jim ne gre najbolje.

Verjetno se srečujete tudi s težavami - katere so najbolj izstopajoče?

Veliko težav je povezanih z denarjem. A to je gotovo povsod. Financiranje je bilo problem od začetka. Drugo so vožnje na tekme, ki jih tudi ni malo. To je v celoti breme staršev, ki ne morejo vedno časovno uskladiti službe, obveznosti in še prevoza. A do sedaj smo tudi to kar nekako rešili. Skupni prevoz bi bil seveda najboljši, a je to zaenkrat neizvedljivo, ker je predrago. Primanjkuje nam sponzorjev. Tukaj

bi morda opozoril tudi odgovorne, ki pa športa ne dojemajo tako kot mi. V zadnjem času opažam tudi težave zaradi vadbine, ki je postala finančno breme za nekatere družine. Tukaj se že nekako najdemo in omogočimo, da otrok lahko vseeno obiskuje treninge.

Kaj pa pogled naprej, kakšna je vaša vizija v klubu Kronos?

Vsak igralec je v našem klubu res oseba in ne le posamezna številka. Moja želja je, da otroci redno, resno in zavzeto trenirajo in odigrajo tekme po svojih najboljših močeh. Tu bi navedel stavek, ki mi ga je na eni od tekem rekel nek sodnik: »Stari, kako pa imaš pa ti lepo vzgojene igralce!« Prav ponosen sem bil takrat in uvidel sem, da delam dobro in prav. Hočem resnost, ki je pogoj za uspeh. Trudim se, da bi me otroci spoštovali, kajti otroka zelo hitro pridobiš, a še hitreje izgubiš. Želel bi si tudi pomočnika, saj sem sedaj za vse popolnoma sam, organizacija tekem, rezervacije terminov, dvorane, prevozi, vse to vzame zelo veliko časa. Seveda vsega brez razumevajoče družine ne bi zmožel. Največ pa je to, da mi moji rokometiši zaupajo, čeprav včasih povzdignem glas.

Nedeljku želimo, da bi tako voljo še dolgo imel in jo prenašal na svoje igralce, ki mu bodo to poplačali z dobrimi rezultati. Če ne veste, kam bi se kako turobno soboto ali nedeljo odpravili, je prav, da obiščete katero od tekem RK Kronos in navijate ter spodbujate naše mlade igralce.

Metka Bogataj

TEKAŠKO PREDAVANJE EKSTREMNEGA MARATONCA

V kavarni Grajski park Vitez smo člani ŠD Tek je lek 11. decembra zvečer pripravili zelo zanimivo predavanje našega tekaškega prijatelja Tonija Vencelja iz Ivančne Gorice. Toni Vencelj je športu predan poklicno in osebno. Teče že več kot 30 let. Dvakrat je bil državni prvak v maratonu in postal svetovni podprvak v gorskem maratonu. Zadnja leta so njegove razdalje vse daljše. Petkrat se je udeležil več kot 200 km dolgega etapnega Marathona des Sables v maroški Sahari, štirikrat je nastopil na najprestižnejšem 170 km dolgem gorskem ultramaratonu Ultra trail de Mont Blanc okrog najvišje evropske gore. V prostem času skupaj z ženo Kajtjo, ki je tudi ultramaratonka, rada potujeta in potovanja povezujeta s tekom. Toni je tudi lanskoletni zmagovalec teka 8 ur Slivnice s kar desetimi vzponi na coprnisko goro v osmih urah. Kavarna je bila čisto polna, tako rekoč poslušali smo z odprtimi usti in napetimi ušesi, zanesljivo pa nikomur ni bilo žal, da je prišel. Veliko je bilo članov in simpatizerjev ŠD Tek je lek, nekaj pa naših prijateljev iz drugih krajev. Toni je odlični in zanimiv pripovedovalec, resnici na ljubo pa ima tudi kaj povedati, kajti njegove tekaške dogodivščine so res izjemne. Zanimivo je bilo za vse, izkušeni tekači pa so lahko dobili prave strokovne nasvete iz prve roke, saj je Toni brez ovinkarjenja izdal vse svoje izkušnje, ki jih je pridobil na številnih, večinoma uspešnih nastopih na posameznih tekih. Na koncu pa so v prostem pogovoru svoja

Foto: arhiv društva

mnenja in izkušnje predstavili še ugledni tekači, ki so prišli na predavanje. Tu je bil večkratni svetovni prvak v gorskem teku Mitja Kosovelj, nekdanji rekorder gorskega teka na Grintovec Andrej Mesner, ki je po novem občan Logatca, in odlična logaška maratonka, lanskoletna udeleženka svetovnega prvenstva v gorskem maratonu v švicarskem Zermatu Mojca Kermavnar. Tako kot ponavadi se je dogodek spet zavlekel, saj ni in ni hotelo zmanjkati zanimivih vprašanj in seveda tudi zanimivih odgovorov. Glede na odziv mislimo, da je treba kaj podobnega pripraviti še kdaj.

Miro Petrovec

LOGAŠKI TEKAČI ODLIČNI NA NAJVEČJH TEKMAH

Kot vsako leto so se logaški smučarji tekači udeležili največjega tekmovanja na svetu za otroške kategorije, znanega pod imenom Topolino. Tekmovanje je potekalo v Italiji, v dolini Fiemme. Udeležilo se ga je kar 117 klubov z vsega sveta in prek tisoč mladih tekmovalcev. TSK Logatec je zasedel odlično 13. mesto. Prav vsi tekmovalci so se borili do zadnjega metra in tako pritekli kar dve uvrstitvi med deseterico. Jana Beguš je celo stopila na tretjo stopničko, kar je velik uspeh za mlado tekmovalko na tako velikem tekmovanju. V deseterici se ji je pridružila še Sara Pavlin s 6. mestom, Luka Hladnik pa se je razveselil 11. mesta. V februarju so potekala državna prvenstva za odrasle kategorije. V šprintu štafet sta bila v absolutni članski konkurenci nepremagljiva Miha Šimenc in Boštjan Klavžar, ki sta konku-

rente ugnala z veliko razliko. Bor Grdadolnik in Matic Slabe sta bila 9., v ženski konkurenci pa sta Anja Žavbi Kunaver in Klara Lekše v močni konkurenci zasedli 6. mesto. Na posamični tekmi je tudi tokrat postal državni prvak Miha Šimenc, ki je dokazal, da je daleč najboljši tekmovalce v Sloveniji. Naslov je obranil tudi na zasledovalni tekmi v klasični tehniki. V deseterici smo imeli kar štiri tekmovalce. Boštjan Klavžar, Matej Jakša in Matic Slabe so se izkazali s 5., 9. in 10. mestom. Boštjan je naslednji dan napredoval in se povzpел na 3. mesto. Pri mladincih je na drugo stopničko tako v prosti kot klasični tehniki ponosno stopil Luka Hladnik, deseterice pa sta se veselila še Jurij Smole z 8. in Dejan Hladnik z 10. mestom, ki sta v klasični tehniki napredovala na 5. in 7. mesto. Bor Grdadolnik je pri junior-

jih končal na 5. mestu, prav tako Klara Lekše v ženski kategoriji. Pri članicah je Anja Žavbi Kunaver kljub padcu in zlomu prsta ob bučnem aplavzu gledalcev ob progi pritekla na 9. mesto. Če prištejemo še vse stopničke, ki so jih logaški tekači osvojili na pokalu Geoplin, ki šteje za pokal Slovenije, lahko ponosno povemo, da smo pomemben del slovenskega smučarskega teka in verjamemo, da bomo za naše tekmovalce navijali v prihodnje na največjih tekmovanjih. Prvič že konec februarja. Na svetovnem prvenstvu do 23 let bosta naš klub zastopala Miha Šimenc in Anja Žavbi Kunaver, ki sta se izkazala že z nastopi na tekmi svetovnega pokala v Planici sredi januarja. Želimo jima dobre nastope in izpolnitev ciljev.

Sonja Vidonja

POSPEŠI RITEM NA NOTRANJSKEM

Rekreativni tekaški projekt je namenjen vsem, ki se ne gibljejo ali se gibljejo premalo. Lani je pokrival skoraj vso Slovenijo, le Notranjska ni bila vključena. Letos se mu pridružujemo tudi Notranjci. Kje vse bomo imeli vadbe, je odvisno od števila udeležencev s posameznega območja. Želimo si, da bi nas bilo toliko, da bi tekli v vseh štirih krajih, v Logatcu, Cerknici, Postojni in na Vrhniki. Skupne tekaške dneve bomo pripravljali v Rakovem Škocjanu, kjer je zelo lepa krožna proga in pri ČŠOD prijeten prostor za druženje. Vadba bo strokovno vodena, zahtevnost po željah posameznikov, vedno se bomo trudili vaditi v homogenih skupinah. Prednostna naloga vadbe bo fiziološko učinkovit in tehnično pravilen tek, dopolnilne dejavnosti, ki so nujne za napredovanje in borbo proti poškod-

bam. To je vadba moči in gibljivosti. V družbi podobno mislečih boste naredili nekaj koristnega zase. Skupni motivacijski cilj je udeležba na rekreativnih tekmah, 'nočna desetka'. Za udeležence vadbe bodo brezplačne in popestrene s spremljevalnim programom.

Prijave in informacije:

Info: www.tekjelek.si ; pospesiritem.si

E-mail: sdtekjelek@gmail.com ; mediji@pospesiritem.si

GSM: 041 419 569 ; 041 823 669

PROJEKT POSPEŠI RITEM
Športno društvo TEK JE LEK

S POZNAVANJEM K ZANESLJIVEJŠEMU NAPOVEDOVANJU VREMENA

Društvo za raziskovanje vremena združuje 22 ljubiteljev vremena in raziskovanja le-tega ter razpolaga z vse večjim številom vremenskih postaj tudi na oddaljenih lokacijah Notranjske, ki postaja z meteorološkimi meritvami najbolj na gosto pokrito območje v državi. Aktivni člani društva so prepričani, da z analizami vremenskega dogajanja lahko pripomorejo k boljšemu razumevanju pojavov in zanesljivejši napovedljivosti ekstremnih dogodkov, kakršnim smo priča v zadnjih letih.

V zadnjem desetletju se je v Sloveniji razvila razmeroma gosta mreža zasebnih vremenskih postaj. Njihovi lastniki, vsaj tisti pravi ljubitelji vremena, so se pričeli združevati tudi v spletne vremenske forume in društva, kakršno je v letu 2012 ustanovljeno Društvo za raziskovanje vremena in podnebja. »Ustanovitev društva je sledila cilju združiti ljudi s sorodnimi interesi na področju meteorologije in klimatologije. Tako so se vključili v različne projekte, o katerih se na individualni ravni sicer ne bi nikoli razmišljalo,« pove Luka Likar, član društva. V primerjavi z drugimi vremenskimi skupnostmi so člani omenjenega društva še posebej dejavni na terenu. S krčenjem državne meteorološke merilne mreže je predvsem v okolici Logatca zazevala velika praznina, ki so jo s svojimi meritvami med drugim zapolnili tudi ustanovitelji društva.

Aktivno in podporno članstvo

Društvo za raziskovanje vremena in podnebja združuje 22 članov in članic. Članstvo v društvu se deli v dve skupini, na aktivno in podporno. Večinoma gre za ljubitelje vremena – nekateri so še dijaki in študentje, drugi že diplomanti ali magistri meteorologije, geografije, fizike in drugih sorodnih ved – vse pa združuje mladostna zagnanost in želja po raziskovanju. Delo je zasnovano na načelu medsebojnega sodelovanja in delitve spoznanj, kjer izkušenejši člani pomagajo mlajšim in manj izkušnim.

Vremenska postaja na Medvedjem Brdu.

Skupinska fotografija z zadnjega novoletnega izleta (Zelenci, izvir Save Dolinke).

Z ambicioznimi načrti v leto 2016

Leto 2015 je bilo, tako kot vsako leto doslej, za člane društva precej delovno. V preteklem letu so uresničili številne zastavljene cilje, a imajo pa še veliko idej in želja, ki jih bodo poskusili uresničiti letos. Lani so tako vnovič razširili društveno merilno mrežo tudi izven meja logaške občine, na Ribniško polje in v Julijske Alpe - na Kriške pode. V društvu so v zadnjih dneh leta opravili že stoto odpravo do svojih merilnih mest. Izdali so zelo obširno in poučno 3. številko društvene publikacije Jugozahodnik in sodelovali pri otroških delavnicah na temo vremena v sklopu ČŠOD na Medvedjem Brdu. Pridružili pa so se tudi Civilni zaščiti Občine Logatec, kar za društvo predstavlja veliko priznanje, ki so ga člani sprejeli nadvse odgovorno.

Letos si v društvu želijo predvsem bolj spoznati povezavo med obilnimi padavinami in višino vode na kraških poljih ter s tem tudi ogroženost logaške občine pred poplavi. V ta namen bodo s pomočjo občinskega štaba civilne zaščite postavili novo meteorološko postajo, s katero bodo lahko merili količino padavin na območju, na katerem padavine znatno prispevajo h količini vode na kraških poljih. Opravili bodo tudi analizo povezave preteklih poplav s količino padavin na posameznih območjih. Nadaljevali bodo pripravo delavnic, s katerimi želijo predvsem osnovnošolsko populacijo

ozaveščati o procesih v naravi, ki vplivajo na vreme, ter na pomen varovanja okolja. V občini bodo izvedli tudi agrometeorološko delavnico, ki bo približala opazovanje vremena tudi občanom, katerih dejavnost je močno odvisna od vremenskega dogajanja.

Kakšno leto nas čaka v vremenskem pogledu?

»Vremenske napovedi za tako daleč vnaprej so nemogoče, predvidevamo lahko le razporeditev večjih podnebnih sistemov. Aktualna zima mineva v znamenju močnega pojava El Niño nad območjem Pacifika. Vplivi tega pojava na vreme v srednji Evropi niso enoznačni, statistično pa se ob njem pogosteje pojavljajo mile zime. Morda nas čaka pestrejša druga polovica zime, saj bi lahko prišlo do sprememb polarnega vrtnca nad severnim polom. Gre za območje zelo mrzlega zraka, ki se v višinah izoblikuje jeseni, pogosto pa premakne ali razpade v februarju. Ob tem lahko mrzel zrak nadomesti toplejšega nad Evropo. To je tudi vzrok, da je pri nas pogosto najbolj zimski mesec šele februar. Spremembe polarnega vrtnca se obetajo v letošnjem februarju, vendar točna lokacija vdora mrzlega zraka proti jugu še ni znana. Prihodnja zima 2016/2017 bo predvidoma pod vplivom La Niñe, na globalni ravni bodo razmere torej drugačne kot v trenutni zimi,« pojasnjujejo v društvu.

»Glede na trend super vročih poletij v minulih letih gre težko pričakovati hladnejše poletje, sploh tako, ki bi bilo primerljivo z razmerami pred 30 leti. Celo deževno poletje v letu 2014 je bilo nekoliko toplejše od dolgoletnega povprečja, vendar so pogoste padavine ustvarile popolnoma drugačen vtis,« napovedujejo logaški »vremenarji«.

Blanka Markovič Kocen

Foto: Luka Likar

Pri postavljanju nove vremenske postaje.

PO STARI RIMSKI POTI NA SRNJAK

POT JE PRIMERNA TUDI ZA DRUŽINE IN LJUBITELJE GORSKEGA KOLESARJENJA

Srnjak je z 918 metri nadmorske višine najvišji vrh logaške občine. V svojih skalnato gozdnatih nedrih skriva številne zgodbe, predvsem tiste, povezane z rimskim imperijem. Nanj se običajno odpravijo pohodniki, ki jim cilj izleta ni le postanek v koči, ampak jih razveseljuje sama pot, ki je prijetna v vseh letnih časih. V zimskih razmerah je nekoliko zahtevnejša, saj si mora pohodnik sam utirati pot po snegu, prvi spomladanski dnevi pobočja Srnjaka oblečejo v velike »stopliske« zvončke, v poletni pripeki nudijo hruški gozdovi hladno zavetje, jeseni pa nas k vijuganju med drevesi vabijo žareči listavci.

Na Srnjak se lahko odpravimo z različnih smeri. Pod njegovim vznožjem poteka markirana Logaška planinska pot (LPP), ki nas do vznožja pripelje iz smeri Grčarevca ali pa Novega sveta. Mi jo bomo urezali po sredini in pot začeli na Vodica pri Kalcah. Do izhodišča se pripeljemo ali pripešamo po cesti Kalce-Podkraj, kjer kmalu po odcepu iz ceste proti Idriji zavijemo levo na makadamsko cesto, nekdanjo traso rimske »magistralke« med Logatcem in Hrušico in nekoč del poti med Emona in Akvilejo. Območje Vodice se uvršča med arheološka najdišča, saj so arheologi ob polaganju plinovoda v 80. letih prejšnjega stoletja našli številne predmete iz obdobja med 1. in 4. stoletjem po Kristusu. Tu se je verjetno nahajala rimska postojanka ali pa vas, kjer so se vojaki in popotniki ustavili pred vzponom na Hrušico, da bi se opremili z vodo. Gre za območje, kjer je eden redkih izvirov vode, ob večjem deževju (nazadnje v letu 2010) pa iz brezen v bližini, med njimi je z 90 metri najgloblje Veliko brezno v Grudnovi dolini, bruha voda, ki ustvarja manjša jezera.

Počitek pri rimski utrdbi

Poti sledimo slab kilometer naravnost mimo oznake za plinovod in lovske opazovalnice na desni. Na koncu ravni se cesta zasuka v levo, krajšemu vzponu pa kmalu sledi oster ovinek v desno v smeri proti Lanišču. Tukaj je bila rimska cesta kot terasa zasekana v pobočje, najdba

foto: Saša Musec Čuk

srebrnika cesarja Leopolda I. pa govori o tem, da je bila cesta v uporabi še v 17. stoletju. Kmalu pridemo do rimske utrdbe na Lanišču, ki je edini primer rekonstruirane arheološke ostaline v obrambnem sistemu Claustra Alpium Iuliarum. Pohodnik si lahko več o trdnjavi in obrambnem zidu prebere na informativnih tablah, ki sta postavljeni pred vhodom, kot zanimivost pa naj povem, da je bila znotraj obzidja leta 1999 predvajana slovenska premiera shrlijvke Čarovnica iz Blaira. Tudi sicer je utrdba zaradi privlačne lokacije in ambienta večkrat gostila različne kulturne dogodke. Od tu dalje bodo naši smerokazi markacije LPP, ena od njih se nahaja na zidu utrdbe. Po poti prečkamo državni plinovod, prijetna pot skozi gozd se počasi vzpenja in po približno 300 metrih lahko na levi opazimo ostanke rimskega zidu in stolpa, ki ju prerašča mah. Če bi tu skrenili s poti v levo, bi z malce raziskovalne žilice lahko našli impozanten vhod v Laniško brezno-ledeno jamo, prizor, ki nas spomni na kakšno od sekvenc iz filma Gospodar prstanov! Z 645 m. n.v. gre verjetno za najnižje ležečo ledeno jamo v Sloveniji, globoka je 59 metrov. Dostop je precej strm, zato previdnost ne bo odveč.

Labirint kolovozov

Markacije nas kmalu pripeljejo na širšo makadamsko pot, kjer se usmerimo levo in nadaljujemo proti vznožju Srnjaka. Pod nami se v daljavi kaže Logatec, ob lepem vremenu pa seže pogled vse do ljubljanske kotline in do Julijskih ter Kamniško-savinjskih alp. Malo naprej se odpre pogled tudi proti Menišiji, Pokojišču, Vinjemu vrhu in Krimsko-Mokriškemu hribovju v daljavi. Da smo na pravi poti, nas spomnijo oznake srnjaka poleg markacij, ki so jih pred leti domiselno dodali logaški taborniki. Na večjem obračališču, kjer se cesta prične spuščati, zapustimo markirano pot in se usmerimo strogo desno na kolovoz, od tu dalje je potrebno malo več previdnosti in orientacije. Kmalu se v desno odcepita dva manjša kolovoza, mi pa smo usmerjeni v levo, pri naslednjem križišču, kjer je levo na smreki zelena okrogla oznaka pa se usmerimo v desno. Kmalu se zopet znajdemo na križišču, desna pot zavije v smrekov gozd, mi pa nadaljujemo levo in kmalu se znajdemo na gozdni jasi, kjer je nekoč stala lovska postojanka z opazovalnico, danes pa le kup drv. Tu nadaljujemo na križišču levo, kmalu pa se ponovno odcepimo levo na svež strm kolovoz, ki nas po petih minutah pripelje na vrh. Najvišja točka je poraščena z drevjem, vendar pa lahko med drevjem opazimo obrise Grčarevca in dela Planin-

foto: Saša Musec Čuk

skega polja. Žled leta 2014 je poskrbel tudi za razglede med potjo na vrh. Tako lahko tisti bolj radovedni s krajšimi odkloni od začrtane poti, to je s skokom na bližnje kuclje, ujamejo poglede v smeri zahoda proti Srednji gori, Strelškemu vrhu in Javorniku. Z vrha se usmerimo malce drugače – obrnemo se proti smeri prihoda, a namesto, da bi zavili desno na stezo, obrnemo korak naravnost po kamnitem kolovozu, ki ga na začetku krasita mogočni bukvi velikanki. Kolovoz se počasi spušča v desno okoli hriba in kmalu se znajdemo na jasi z drvami. Vračamo se po poti prihoda, za tiste, ki pa se ne želijo vračati po isti poti, lahko na mestu, kjer markacije zavijejo v desno proti Lanišču, nadaljujejo naravnost po makadamski cesti, ki jih pripelje do glavne ceste Kalce-Podkraj. Tu se usmerijo desno in po približno 200 m se znajdejo pri utrdbi, kjer se vračamo do izhodišča po isti poti.

Podaljšajmo pot proti Novemu svetu

Čeprav poteka pot po večinoma nezahtevnem terenu, je zadnji del precej kamnit, zato priporočam dobro pohodniško obutev. Izlet bo ob pripovedovanju o Rimljanih, ki so bili nekoč bolj ali manj stalni prebivalci naših krajev, zanimiv tudi za otroke, tudi zato je obisk Srnjaka primeren za družine. Prav tako se lahko na najvišji vrh logaške občine odpravite z gorskimi kolesi, vendar smer vzpona zamenjajte s smerjo povratka. Tako bo kolesarjenje lažje, čeprav se hoji ob kolesu v zadnjem delu verjetno ne bodo izognili niti najbolj pripravljeni in opremljeni. Kolesarji lahko del od Lanišča proti Kalcam nadaljujete proti »Ruski rajdi«, kjer nas markacije usmerijo proti Novemu svetu, Cajnarju, od tam pa desno proti Logatcu. Za to različico se lahko odločijo tudi pohodniki, s čimer bodo pot podaljšali za kakšno uro.

Izhodišče: Vodice pri Kalcah

Višinska razlika: 420 m

Dolžina: Vodice-Lanišče: 30 min., Lanišče-Srnjak: 1 ura, Srnjak-Vodice: 50 min. skupaj (s postanki): 2,5 uri

Zanimivosti ob poti in v bližini :

- Grudnovo brezno
- spomenik ruskim vojnim ujetnikom (levo pod cesto Kalce-Podkraj)
- rimska utrdba na Lanišču
- Laniško brezno

Saša Musec Čuk

ZAHVALA**DANICA RUPNIK**

Po hudi poškodbi tik pred praznikom vseh svetih se iz vsega srca zahvaljujem vsem, ki so mi nudili pomoč in mi stali v težkih trenutkih ob strani.

Iskrena hvala dr. Katarini Turk in ekipi nujne medicinske pomoči ZD Logatec za hitro oskrbo ob nesreči. Hvala vsem, ki ste mi pošiljali pozdrave in me obiskali v bolnišnici in doma.

Bog lonaj vsem, ki ste se me spomnili v molitvi in mi olajšali težke in samotne trenutke.

ZAHVALA

*Zdaj bivaš vrh višave jasne,
Kjer ni mraku, kjer ni noči;
Tam sonce sreče ti ne ugasne,
Resnice sonce ne stermni.*

S. Gregorčič

LEOPOLD ŽUST
17.11.1927 – 14.12.2015

Ob smrti dragega moža, ata, dedka in pradedka se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se od njega poslovili v njegovi rojstni hiši ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala sosedom, sorodnikom, znancem in prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter vsakršno pomoč v težkih trenutkih. Hvala duhovnikoma Janezu Petriču in Janezu Celarju ter pevcem domačega mešanega cerkvenega pevskega zbora župnije Vrh Sv. Trije Kralji za lepo opravljeni cerkveni pogreb s sveto mašo ter Rafaelu Krvini za tolažilne besede ob odprtem grobu. Hvala vsem, ki brnkovega Poldeta ohranjate v blagem spominu.

*Žalujoci: žena Ivana, sin Marko z družino,
hči Valentina z družino*

ZAHVALA

V 86. letu nas je nepričakovano zapustila mama, babica in prababica

ANA KOBASIČ
(26. 7. 1930 – 16. 12. 2015)

Ob izgubi izrekamo iskreno zahvalo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za tople besede, izrečena sožalja, podarjene sveče in cvetje.

Zahvaljujemo se njeni osebni zdravnici dr. Katarini Turk za dolgoletno skrb in reševalni ekipi za takojšnje ukrepanje.

Vsi njeni

ZAHVALA

*Je čas, ki da, je čas, ki vzame.
In je čas, ki celi rane.
Je tudi čas, ki nikdar ne mine
In ko zasanjaš se lahko le v spomine.*

ob nepričakovani izgubi naše mame
Darinke HASANI, roj, Rupnik

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje in sočutje, podarjeno cvetje in sveče.

Hvala pevcem in vsem, ki ste našo mamo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

*Srce nam žalost je ranila,
ker te več med nami ni.
Čeprav te zemlja je pokrila,
duh tvoj z nami še živi.*

FRANČIŠKA KUNC
1936 – 2015

Ob boleči izgubi naše drage sestre in tete se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste nam izrekli sožalje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Zahvalili bi se radi osebju zdravstvenega doma, posebej sestri Bertí, za skrb in pomoč, gospodu župniku Simonu Onušiču za lep obred in Matjažu Petrovčiču za poslovilne besede. Hvala tudi za darovano cvetje, sveče in maše.

Vsi njeni

ZAHVALA

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.*

Ob izgubi drage mame, babice in prababice Jožefe Glavatovič, rojene Kermavnar, 1922 -2015, se iskreno zahvaljujemo celotnemu osebju Doma starejših Logatec in Luciji Jagodic, dr. med., za zdravstveno oskrbo v zadnjih letih življenja. Najlepša hvala sorodnikom, prijateljem, sosedom, Osnovni šoli 8. Talcev Logatec in znancem za izrečena osebna in pisna sožalja, podarjeno cvetje in sveče. Zahvaljujemo se Komunalnemu podjetju Logatec in g. Gorazdu Bošnjaku za organizacijo in izvedbo pogreba. Hvala članom Združenja borcev za vrednote NOB Logatec in Krajevne organizacije Naklo za čustven poslovilni govor ter spremstvo do groba, kvartetu Raskovc z Vrhniko za zapete poslovilne pesmi in Robiju Albrehtu za zaigrano slovo na trobento. Še enkrat hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in jo boste ohranili v svojem spominu.

Vsi njeni

ZAHVALA

*Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.
Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice...
(Tone Pavček)*

V 80. letu nas je zapustil naš dragi mož, oče, dedi, ata

JANEZ KOS
(1936-2016)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečene besede sožalja, darovano cvetje ter sveče.

Hvala prijatelju Milanu Matičiču za izrečene besede ob slovesu, g. Gorazdu za pomoč pri pogrebu in gospodu župniku za opravljen obred. Posebna zahvala osebju Doma upokojencev Vrhniko za vso skrb in nego v času njegovega bivanja pri njih.

Žena Marija, otroci Vanda, Grega in Jani z družinami

ZAHVALA

Gospod je moja luč in moja rešitev.

JOŽE MENARD
1929-2016

Ob slovesu dragega moža, očeta, tasta, dedka in pradedka se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ker ste nam stali ob strani in delili žalost.

Hvala za darovano cvetje, sveče, plačane maše in ga pospremili na zadnji poti.

Posebej zahvala Zdravstvenemu domu, g. župniku za opravljen obred in Komunalnemu podjetju Logatec.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*»Vsak cvet nekoč trudno skloni glavo,
a za seboj pusti seme,
ki rodi novo življenje.«*

JOŽE ŽUPANČIČ
1923 – 2015

Slovo ni bilo lahko.

Z atom Jožetom smo prehodili velik del poti življenja. Z njim in ob njem smo rasli v njegovi starosti.

Hvala vsem za pomoč, dobre misli, izrečeno sožalje in vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Življenje sploh ni tisto, kar se zdi,
je le korak na poti k večnosti.*

Ob izgubi drage Leopoldine Treven (1936–2015) se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter sv. maše.

Vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti in se je spominjate v molitvi, iskrena hvala.

Zahvaljujemo se zdravstvenemu osebju za strokovno in sočutno pomoč, g. župniku za lepo opravljen obred s sveto mašo in pevcem ter instrumentalistoma za občuteno izvajanje pesmi.

Žalujoči domači

ZAHVALA

*Srce nam žalost je ranila,
ker te več med nami ni.
Čeprav te zemlja je pokrila,
duh tvoj z nami še živi.*

VERONIKA GANTAR
27. 10. 1939 – 14. 11. 2015

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame in babice se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za izražena sožalja ter darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala gre tudi osebju ZD Logatec, dr. Andreji Šverko za dolgoletno zdravljenje, medicinskim sestram ter dežurni ekipi za takojšen večkratni odziv v težkih trenutkih. Posebej srčno se zahvaljujemo negovalki CSD Venki Petrovčič, Klavdiji Petrič ter delavcem Doma Marije in Marte za oskrbo v zadnjem mesecu njenega življenja. Gospodu župniku se zahvaljujemo za lepo opravljen obred, Cvetličarni Anja za organizacijo pogreba, PGD Rovte za spremstvo in izražene besede. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi dragega moža, očeta, dedka in pradedka

ŠINKOVEC VIKTORJA,
PETIČARJEVEGA VIKTORJA IZ ROVT,
22. 12. 1928 – 17. 11. 2015,

se toplo zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in vaščanom za vsa izrečena sožalja ter tolažilne besede, darovane rože in sveče ter vsem, ki ste pokojnega pospremili k njegovemu zadnjemu počitku. Še posebno pa bi se zahvalili osebju ZD Logatec za dolgoletno pomoč, Vavken Ivanu za molitev, pogrebem in Prostovoljnemu gasilskemu društvu Rovte za častno stražo ter lepe poslovilne besede.

Vsem lepa hvala.

Žalujoča družina

								LOGAŠKE NOVICE	VAS PRI BREZICAH	ZDRAVNIK PRAVNIK	IGRALKA BASINGER	VELIKA JUŽNO-AMERIŠKA KAČA	KDOR NI VEČ KRALJ
								AFRIŠKI NAJEMNI VOJAK V KOLONIJI					
								VISOK GORSKI VRH					
								JED, KI SE NAMAŽE NA KRUH					
								OTON ŽUPANČIČ			KAJETAN KOVIČ DRAGO IBLER		
								AMER. FILMSKI REŽISER (KING)					
POMOČ: OPAAS, ARSOV, OAXACA	GORSKI DNEVNI METULJ	PODJETJE, KI VODI RAČUNOVODSKE POSLE	ŽALNI, LEPILNI, TEKOČI ?	IGOR DEKLEVA	FRANCE PREŠEREN SLANA PUŠČAVA V IRANU			OSTRA RESA NA KLASU IVAN CANKAR					
TOPNIČAR											DANILO LOKAR IZBRANO BRANJE		
ČEŠKO MESTO OB LABI										ANGLEŽI GA PIJEJO OB PETIH VRANIČNI PRISAD			
FILM VLADA ŠKAFARJA					SUNKOVIT POTEK KDOR S KOM TRPI			OBLIKA SOCVETJA LITERAT VELIKANOVIC				SAMSTVO	ROJSTNI KRAJ KARLA MARXA
MERSKA ENOTA ZA OSVETLJENOST					PRIVRŽENEC UNIJE SIMBOL ZA PLUTONIJA								
OSEBNI ZAIMEK			NOR. SM. SKAKALEC (VEGARD) KOZOLEC, POSKOK						SNOV, MATERIJA				
KRAJŠA, LIRIČNA KLAVIRSKA SKLADBA									CIGANI POSMEHLJIV ČLOVEK				
AVTOR: MARKO DREŠČEK	KOVINSKI SPOJ ZIMSKO POKRIVALO				SIMON JENKO			SLAVKO AVSENIK DOLG LETALSKI NAPAD				POGOJNI VEZNIK ŠKATLICA ZA OČALA	
ŠVIC. ZGODOVINAR (JOSEPH EUTYCH)					ZNAČAJ ČLOVEKA PARTIZANSKA POSTAJA								
DROBNO VALOVITA VOLNENA TKANINA							MAKEDON. POLITIK (LJUPČO) OBVODNA PTICA						DEDALOV SIN
PASJA KOŽA ALI MESO						BIKOV GLAS POL. PESNIK (STANISLAW)				GR. ČRKA INDIJSKI POLITIK (NARASIMHA)			
ETIOPSKI PLEMIŠKI NASLOV				KDOR VLADA CITROENOV AVTO								TONE KUNTNER LOJZE VODOVNIK	
								HKRATEN STREL IZ VEČ PUŠK					
MEHISKA ZVEZNA DRŽAVA								BREME NA KAMIONU					

Gregorjevo Logatec

Komunalno podjetje Logatec in Občina Logatec

2016

program prireditev

ponedeljek, 7. marec

Narodni dom Logatec
Velika dvorana

18h

Predavanje:

**Samooskrba z zdravilnimi rastlinami
(pot do sreče in zdravja)**

Predavatelj: Jože Majes

torek, 8. marec

Narodni dom Logatec
Prešernova dvorana

17h

Gledališka delavnica za otroke in mladostnike

s predstavitvijo gledaliških tehnik in izvedbo improvizacij

Izvajalec: Kulturno društvo Novi oder Logatec

Prijave in informacije: Špela Delux, tel.: 041436319 / novi.oder7@gmail.com

torek, 8. marec

Narodni dom Logatec
Velika dvorana

18h

Okrogla miza:

Lokalna gozdno-lesna veriga

Izvajalec: ICRA, d. o. o.

sreda, 9. marec

Upravni center Logatec
1. nadstropje, sejna soba

18h

Predavanje:

Davčne blagajne v nevladnih organizacijah

Predavateljici: Petra Cilenšek in Tjaša Bajc

Izvajalec: Consulta.si

četrtek, 10. marec

Narodni dom Logatec
Prešernova dvorana

19h

Zvočna kopel z gongi

Udeleženci prinesite blazino za vadbo, brisačo ter vodo.

Izvajalec: Kulturno društvo Novi oder Logatec

Prijave in informacije: Špela Delux, tel.: 041436319 / novi.oder7@gmail.com

petek, 11. marec

Upravni center Logatec
1. nadstropje, sejna soba

9-14h

Regijski posvet o spodbujanju lokalne samooskrbe:

Pridelano lokalno – kupljeno doma

Izvajalec: Notranjsko Primorske novice

petek, 11. marec

Športna dvorana
OŠ 8 talcev

19h

Spektakularni koncert: WERNER z gosti

Vstopnice so na voljo na Eventimovih prodajnih mestih
in v Cvetličarni Bela, TC Mercator

sobota, 12. marec
od 8h dalje

Cankarjeva, Notranjska, Tovarniška
cesta, trg pred cerkvijo sv. Nikolaja

**Gregorjev semenj
na osrednjih logaških ulicah
in pester kulturni program**

Osrednje logaške ulice bodo, poleg predstavljenih stojnic logaških društev, gostile tudi ponudnike semen, čebulic, sadik in zelišč, domačih mesnih in mlečnih izdelkov, različnih produktov iz domačega sadja in zelenjave, različnih domačih pekovskih izdelkov, izdelkov domače in umetnostne obrti, pripomočkov za delo na vrtu, izdelkov suhe robe, tekstila, obutve in podobno.

KULTURNI PROGRAM OD 10. URE DALJE PRED CERKVIJO SV. NIKOLAJA

Nastopajoči: Kulturno društvo Pihalni orkester Logatec, otroci Vrtea Kurirček in Miklavževega vrtea, Ženski pevski zbor DU Rovte, Twirling klub Logaških mažoret, MŠKD Dlan na dlan, Mladinski center sv. Nikolaja, Otroški pevski zbor OŠ 8 talcev.

Po kulturnem programu nas bo zabaval ansambel **Mladi godci**.

Gregorjevo Logatec

Komunalno podjetje Logatec in Občina Logatec

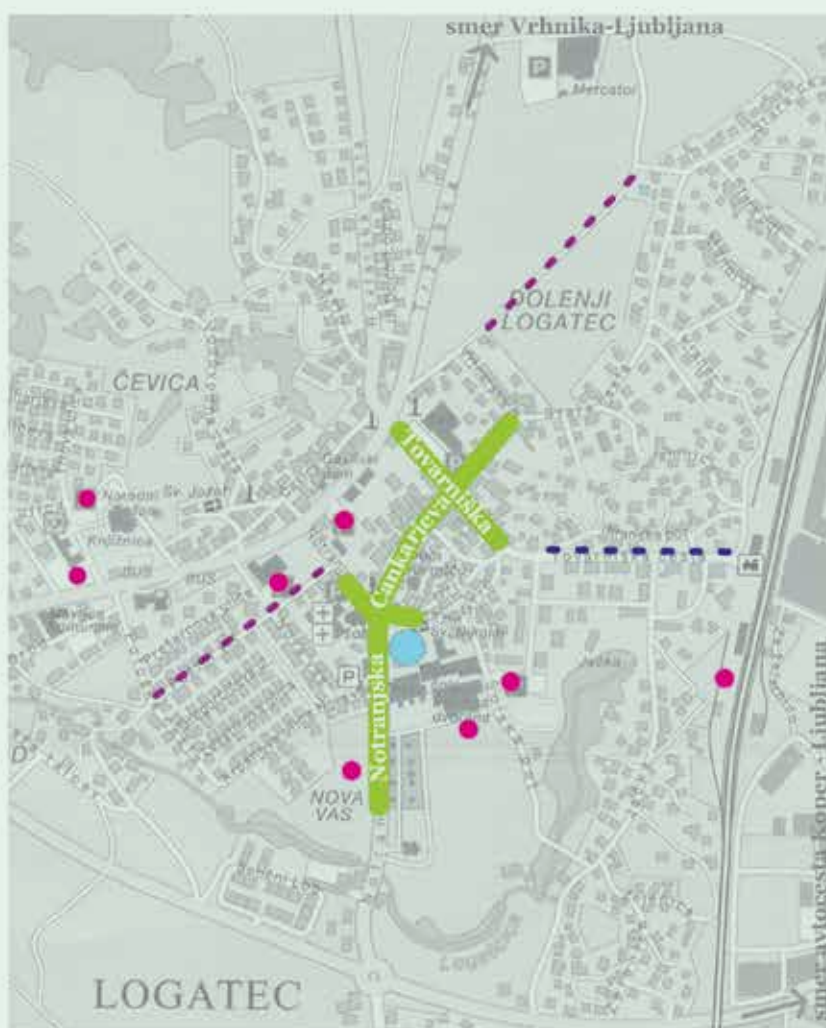

2016
prometna ureditev

sobota, 12. marec 2016

Občane in obiskovalce obveščamo o spremenjenem prometnem režimu in prometni signalizaciji. K parkirnim mestom vas bodo usmerjali reditelji.

- parkirišča
- prireditveni prostor - trg pred cerkvijo sv. Nikolaja
- sejemska ponudba - popolna zapora ceste
- — — — — dvosmerna ulica z enostranskim parkiranjem
- — — — — enosmerna ulica z enostranskim parkiranjem

V primeru izjemnih vremenskih razmer, prireditev 12. marca odpade.

Shemo spremenjenega prometnega režima najdete na www.logatec.si in na www.kp-logatec.si.